The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.
Published twice weekly by Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi",
— Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone. EM 8-0792.
Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.
AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.
SATURDAY, SEPTEMBER 26, 1959.

LATVIJA
AMERIKA

77./902. n-rs. SESTDIEN 1959. GADA 26. SEPTEMBRĪ 9. gads.

Latviešu laikraksts Amerikā
Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi", inkorporēta. Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailīte, Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EM 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.
Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 mēn. $4.50; 6 mēn. 8.50; par 1 gadu $16.00
Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60 tekstā $3.20—$6.40 par vienu collas slejas tērpu

Dr. H. Tichovskis

LATVIJAS UNIVERSITĀTES ČETRDESMIT GADI

Uz sengrieķu filozofu Platona un Aristoteļa akadēmijas un Liceja pamatiem Viduslaikos sāka veidoties jauns augstākās mācības iestādes tips, ko kopš tiem laikiem saucam par universitāti. No latīņu vārda „universitas" (kopība, korporācija) radās universitātes nosaukums augstākai mācības iestādei, ko veidoja skolotāju resp. profesoru un studentu kopība ar īpašiem rakstītiem noteikumiem vai statūtiem par skolotāju un studentu attieksmēm, tiesībām un pienākumiem.

Pirmie universitāšu centri veidojās Itālijā un Francijā. Vecākā oficiāli zināmā ir Buloņas universitāte (dib. 1158. g.) ar teoloģijas un juridisko fakultātēm, kurai sekoja Padujas, Neapoles u. c. Ar 11. g. s. Parize kļūst par teoloģiskās un humanitārās izglītības centru (tās universitāte oficiāli tiek nodibināta tikai 1208. g. un ilgāku laiku ir rosmes devēja Vakareiropas gara dzīvei. Minētām seko universitātes Oksfordā, Prāgā, Vīnē, Heidelbergā, Krakovā u. c.

No Viduslaiku universitātēm pa lielākai daļai ar humanitāru raksturu, t. s. studium generale izauga tagadējās universitātes, apvienotas ar vispārizglītojošām un techniskām fakultātēm, vai pēc angļu tradicijām — ar vairākām apvienotām kolledžām.

Arī Latvijā jeb agrākā Livonijā jau 16. g. s. bija domāts par universitātes atvēršanu. Polijas karalis Stefans Batorijs, cinīdamies ar vācu brupinieku šovinismu, jau 1586. g. ieceļināja atvērt universitāti Rīgā, bet tā kā Polijas vara Rīgā un Vidzemē drīz izbeidzās, viņa nodoms netika īstenots. Zviedru vara pietiekami rūpējās par izglītības veicināšanu, bet Rīgas vietā zviedru valdība 1632. gadā atvēra universitāti Tērbatā. 17. un 18. g. s. šai mācības iestādē spēja iekļūt pavisam nedaudzi latvieši, un pat visā 19. g. s. pirmajā pusē tajā mācījās tikai kādi 33 latvieši.

Tikai 1861. g. Latvijā tika nodibināts Rīgas politechniskais institūts jeb Politechnikums ar 6 techniskō zinātņu fakultātēm. Šīs iestādes dibināšana un pastāvēšana iekrita latviešu tautas Atmodas un saimnieciskā uzplaukuma laikmetā, tāpēc tajā varēja atļauties studēt arī prāvāks latviešu jauniešu skaits, tā ka institūta pastāvēšanas laikā, no 4750 beigušajiem, bija ap 1500 latviešu.

Latviešu nacionālās augstskolas problēmu pirmie cilāja jau Auseklis un Kronvalds pag. g. s. 70-tajos gados, bet tās īstenošana varējt sākties tikai 1. pasaules kara laikā, kad latviešu organizācijas debatēja latviešu augstskolas vajadzību un arī veica konkrētus priekšdarbus tās dibināšanai. Prasība pēc nacionālas augstskolas pieņēma vēl noteiktāku veidu pēc neatkarīgās Latvijas valsts pasludināšanas. Kā zināms, šais pāris (1918-19.) gados varas mūsu zemē strauji mainījās: vācu okupācijas vara agrāk slēgto Politechnisko institūtu pārdēvēja par Technische Hochschule, bet boļševiku okupācijas vara 1919. g. to savukārt nosauca par Latvijas augstskolu.

Īsts organizēšanas darbs varēja sākties tikai pēc nacionālās Pagaidu valdības atgriešanās Rīgā. Ar 1919. g. 2. augusta dekrētu pārņēma Politechnisko institūtu un radīja komiteju Latvijas augstskolas organizēšanai, kura veica priekšdarbus samērā ātri, tā kā 1919. gada 28. septembrī izglītības ministrs K. Kasparsons svinīgi atklāja Latvijas augstskolu, un prof. K. Balodis teica akadēmisko runu. Nacionālā Latvijas augstskola savu darbību uzsāka ar 110 mācības spēkiem un ar 940 studentiem. 1922. g. to pārdēvēja par Latvijas universitāti un 1923. g. apstiprināta tās satversme, kura noteica, ka Latvijas universitāte ir augstākā zinātnes un izglītības iestāde Latvijas valstī, ar latviešu mācību valodu, un tās uzdevums ir veicināt zinātnisko pētīšanu un sagatavot akadēmiski izglītotus pilsoņus visām garīgās un praktiskās dzīves nozarēm. Tā piepildījās latviešu nacionālās atmodas ideologu sapnis: 1918. g. tika nodibināta Latvijas valsts, radīta skolu sistēma, radītas dažādas kultūras iestādes un kā augstākais simbols un nacionālo sasniegumu garants — nacionālā universitāte.

Un Latvijas universitāte tās 20 gadu darbības laikā attaisnoja uz to liktās cerības. Ar savām 12 fakultātēm tā aptvēra visas humanitārās, eksaktās un

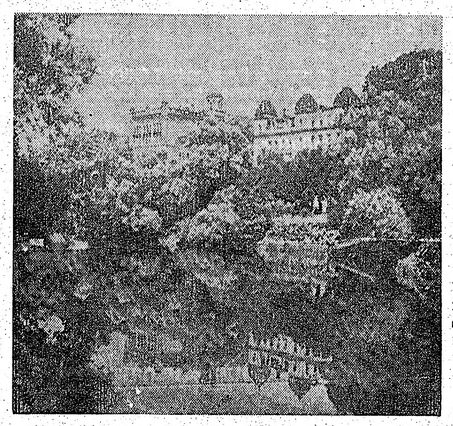

Skats uz LU no kanāla puses. LU 40 gada svētki Toronto notiks svētdien, 27. septembrī, pl. 5 p. p. Centrālās YMCA's telpās, 40 College St.

techniskās zinātnes un visās nozarēs sagatavoja jaunus darba darītājus un attīstīja nopietnu pētniecības darbu. Vecāko profesoru vadībā izauga jauna zinātnieku saime, un katrai fakultātei bija viens vai vairāki māc. spēki ar Eiropas vārdu, tā kā jau īsā laikā latviešu zinātnieku vārds starptautiski atskanēja gan dažādās konferencēs, gan publikācijās, gan sabiedriskā un valsts darbā. Pastāvīgi auga un veidojās universitātes centrālā un fakultāšu bibliotēkas, dažādu zinātņu nozaru pētījumu publikācijas un auga latviešu akadēmiskā saime, kas iesaistījās savas jaunās valsts celšanā un veidošanā. Latvijas universitātes ziedu laikos, piem., 1932./33. māc. gadā bija immatrikulēti 8509 studenti un 537 absolventi. Arī studentu organizatoriskā dzīve bija strauji augusi. Bez tiešām studijām studentu pašdarbība izpaudās viņu organizācijās, jo vairums studentu bija apvienojušies korporācijās, vienotnēs, novadniecībās un fakultāšu biedrībās. Studentu padome bija rosīga starptautiskā studentu kultūras, sporta u. c. laukos.

Tālākie traģiskie notikumi mums visiem labi zināmi. Sarkanie barbari izpostīja brīvo Latviju un visas kultūras un izglītības iestādes. Daudzus profesorus apcietināja vai izsūtīja, lielāko studentu skaitu no universitātes padzina, daudzus aizdzina vergu darbos uz Sibiriju. Okupētajā Latvijā universitāte pārvērsta par partijas kalponi un aģitācijas iestādi.

Bet Latvijas brīvās universitātes 20 gados veikto darbu komūnistu vara nav spējusi iznīcināt. Simtiem Latvijas universitāti beigušo atrodas svešumā un, iemiesodami sevī labākās latviešu nacionālās tradicijas, turpina zinātnisko vārdu, un vibas atgūšanu. Daži desmiti no Latvijas universitātes mācības spēkiem strādā par profesoriem dažādu zemju universitātēs vai turpina zinātnisko darbu un viņu vārdi, sakarā ar viņu zinātnisko darbu, ne reizi vien ir atskanējuši pasaules presē. Vesela rinda Latvijas universitātes absolventu ir ārzemju universitātēs iegūvuši jaunus zinātniskus grādus un savukārt saistījušies par mācibas spēkiem vai citos amatos, tādējādi paturēdami Latvijas universitātes labo vārdu plašajā pasaulē. Arī latviešu jaunajā paaudzē, kas izglītojas dažādu zemju univedrsitātēs, ir dzīvs latviskais gars un līdz ar to brīvās Latvijas universitātes tradicijas, jo viņi pa lielākai daļai turas kopā ar Latvijas universitātē dibinātām studentu un akadēmiskām organizācijām.

Latvijas universitātes darbs gan ir pārtraukts, bet tās cēlē principi — Zinātnei un Tēvijai — ir dzīvi, jo par tiem cīnās un tos cenšas īstenot visa latviešu akadēmiskā saime brīvajā pasaulē.

Vivat, crescat, floreat nostra Alma Mater!

MŪSU PRASĪBAS CHRUŠČEVAM

2.500 cilvēku, kas bija sapulcējušies 20. septembrī Karnegi hallē, Ņujorkā, vienbalsīgi pieņēma rezolūciju, aicinot Eizenhaueru sarunās ar Chruščevu ierosināt jautājumu par apspiestām tautām. Šo sapulci bija sasaukušas Austrumeiropas izcelsmes amerikāņu konference un Apspiesto nāciju amerikāņu draugu organizācijas. Sanāksme noritēja ar saukli: „Mūsu atbilde Chruščevam." Konferences priekšsēdis monsiņors J. Balkunas aizrādīja, ka šī konference pārstāv 15 miljonu amerikāņu, kas cēlušies no Vidus- un Austrumeiropas zemēm, un vairāk kā 140 miljonu apspiestās tautās aiz dzelzs aizkara.

Pieņemtā rezolūcijā minēts, ka Chruščevs ir personīgi atbildīgs par simtiem tūkstošiem ukraiņu noslepkavošanu 1937. — 1939. g. un līdzatbildīgs par baltiešu deportēšanu 1940. un vēlākos gados kā arī par sacelšanās apspiešanu Austrumvācijā un Ungārijā.

Kongresa loceklis R. Meddens savā runā arī pateica, ka prezidentam būtu jāieteic Chruščevam atvilkt savu karaspēku no satelitu valstīm.

ČERČILS RUNĀ

Čerčils skatās diezgan skeptiski uz Chruščeva ieteikto atbruņošanos. Viņš saka: „Mums ir jāzin tas, kādā veidā būs iespējams kontrolēt šo atbruņošanos; šis jautājums jau neskaitāmas reizes cilāts, bet nav devis rezultātus tikai tāpēc vien, ka krievi neatzīst atbruņošanās kontroli Padomju Savienībā." Čerčils domā, ka Eizenhauers šo lietu būs nopietni apsvēris un sarunās ar Chruščevam pateikt savu viedokli.

LNJAK JAUNĀ VALDE UN REVĪZIJAS KOMISIJA

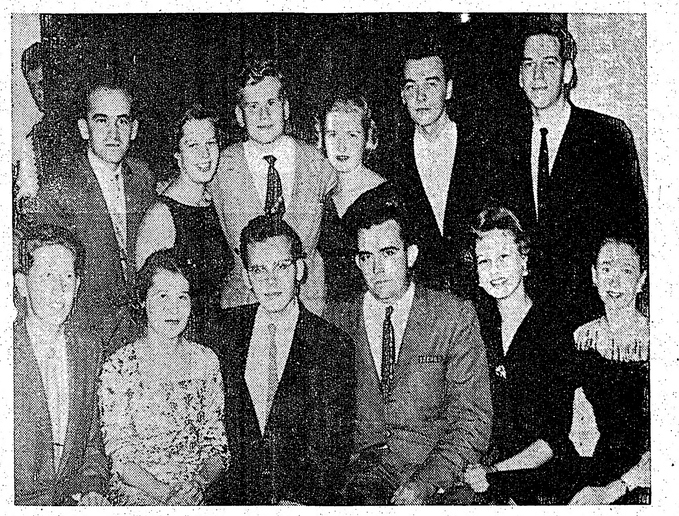

1. r. no kr.: A. Staško, A. Kalniņa (Montreāla), ALJA's pr-dis J. Šlesers, V. Zariņš (jaunais LNJAK pr-dis), D. Viduiņa (sekretāre) un P. Celma. 2. rindā: V. Mazurs, A. Udre, G. Liepiņš, D. Treijere, A. Daumants un V. Gulēns. J. Liģera uzņ.

JAUNA SACELŠANĀS TIBETĀ

HIMALAJU VALSTIŅAS ZIEMEĻOS, RIETUMOS UN AUSTRUMOS SĀKUSIES JAUNI SACELŠANĀS VIĻŅI PRET KOMŪNISTIEM.

Dārjēlingā, Indijā. Dalai Lamam tuvu esošas personas paskaidro, ka Tibetā no jauna uzliesmojusi sacelšanās pret Ķīnas komūnistiem, kuru spēkus pašreiz apkarojot ap 50.000 tibetiešu partizānu.

Indiju sasniegušās ziņas liecina, ka komūnistu mežonības Tibetā sasniegušas tādus apmērus, ka tibetieši izvēlējušies labāk nāvi kaujas laukā nekā ķīniešu koncentrācijas nometnes. Galvaspilsētā Lhasā vairs neesot gandrīz neviena tibetieša — visi nīgi ķīnieši.

Jaunais Tibetas sacelšanās viļnis esot radījis nopietnas problēmas komūnistu Ķīnas militārai vadībai. Ja marta sacelšanās laikā lielākā militārā aktivitāte notika Lhasā un tās tuvākā apkārtnē, tad tagad partizāni saimniekojot un traucējot ķīniešus visā Tibetā. No Pekingas jau esot pienākušas pirmās īpaši kalnu cīņām apmācītās ķīniešu vienības, lai mēģinātu apspiest Tibetas partizānu darbību.

CHRUŠČEVS UN STĪVENSONS

Padomju Savienības premjērs izsaka cerības, ka sarunas ar Sav. Valstīm būs auglīgas.

Kūn Rapidos, Aiovā. „Kapitālisma vergi patiesi dzīvo labi," Ņikita pateica, apmeklējot kādu Aiovas lauksaimnieciību. „Bet labi dzīvo arī komūnisma vergi," viņš teica. Pēdējās dienas ASV bijušas daudz patikamākas nekā sākumā, viņa humora sajūta esot stipri uzlabojusies, un, pēc divreiz sakautā prezidenta amata kandidāta Stīvensona domām, lielā mērā pieaugušas cerības, ka nedēļas nogales sarunas ar prezidentu Eizenhaueru dos pozitīvus rezultātus.

Stīvensons preses pārstāvjiem paskaidroja, ka pēc viņa domām Chruščevs mainījies kopš viņu pēdējās tikšanās Maskavā; pēc tagadējām sarunām ar padomju premjēru viņam radies iespaids, ka pēdējais, varbūt, kļuvis mazliet iecietīgāks un piekāpīgāks, ko Stīvensons izskaidro ar faktu, ka Chruščevs pēdējā laikā daudz ko mācījies.

ĻNIKITA LAIŽAS AP STŪRI

Pitsburgas lidlaukā Chruščevam laimējies atrast sānu izeju, lai neredzētu ungāru brīvības cīnītāju demonstrācijas.

1.000 policistu un slepenpoliciistu apsargāts, Chruščevs varēja smaidīdams ierasties ASV rūpniecības centrā Pitsburgā — pēdējā viņa apskatāmā pilsētā.

Pēc tam „miera balodis" aizlidoja pie prezidenta Eizenhauera uz pārrunām. Lai viņu nesakaitinātu, ierašanās Pitsburgā bija izkārtota tā, lai Chr. neredzētu to, ko viņš un viņa kalpi pastrādāja pirms 3 gadiem, slepkavojot ungāru brīvības cīnītājus un mierīgos iedzīvotājus.

ARĪ MAZIE RUNĀ

Itālija un Īrija Apvienoto Nāciju pilnsapulcē proponē jaunu atbruņošanās plānu.

Pēdējo dienu debatēs Apvienoto Nāciju pilnsapulcē pierādījās, ka arī vidējās un mazās valstis nodarbina atbruņošanās doma, kas nebūt nesaskan ar premjēra Chruščeva katēgorisko deklarāciju, ka pasaulei pilnīgi jāatbruņojas nākamo 4 gadu laikā.

Italijas ārlietu ministrs Pella uzsvēra, ka atbruņošanās panākama atsevišķās fazēs, pie kam katrai fazei līdzi jāiet efektivai pārraudzības sistēmai. (Italija ir viena no tām 5 Rietumu valstīm, kas nākamā gada sākumā uzsāks atbruņošanās sarunas ar 5 padomju bloka valstīm.). Pēc Italijas domām atomieroču un parasto ieroču likvidēšana var notikt vienlaicīgi un ka nav nekādas vajadzības atbruņošanās uzsākšanai priekšroku dot atomieročiem.

Apmēram tādās pašās domās par atbruņošanos bija arī Īrijas ārlietu ministrs Aikens. Pēdējais gan uzsvēra, ka atbruņošanās priekšdarbu veikšanai atbildība gulstas uz atomvalstu pleciem. Pēc tam lietu savās rokās varētu pārņemt Apvienotās Nācijas, nodibinot arī Apvienoto Nāciju policiju, kas raudzītos, lai atbruņošanās noteikumi tiek ievēroti. Aikens uzsvēra, ka nav ko cerēt, ka pasaule atbruņošanos varētu panākt vienā vienīgā lēcienā — tas prasīs ilgāku laiku un tā īstenojama pakāpeniski.

DIKTATORA ĢIMENES 'CHRONIKA'

Līdz ar Chruščeva ģimenes ierašanos Sav. Valstīs atklājušies arī daži ģimenes noslēpumi. Tā, piemēram, noskaidrojies, ka Chruščeva meitas Radas vīrs, „Izvestija" redaktors, esot viens no lielākiem padomju karjēristiem, kas atstājis savu skaisto sievu aktrisi Irēnu Skobcevu (Desdemona padomju Otello versijā), lai tikai tiktu tuvāk Chruščevam. Otras meitas Jūlijas vīrs esot tiešs redaktora Adzubeja pretstats. Pēdējais, Kijevas operas un baleta teātra direktors V. P. Gontars, neesot ņemts līdzi uz Sav. Valstīm tāpēc, ka palaidis muti pret Chruščevu — izteicis neapmierinātību ar viņa valdīšanu.

KONCENTRĀCIJAS NOMETNES EKSISTĒ

Majora Ruka dzīvesbiedre ar advokāta starpniecību mēģina lūgt Chruščevu, lai viņas vīru atbrīvotu no ieslodzījuma.

Ka Padomju Savienībā vairs neesot koncentrācijas nometņu, ko Chruščevs un šo zemju padevīgie komūnisma kalpi - žurnālisti mēģina iestāstīt laikrakstu lasītājiem — ir meli, to nepārprotami pierāda tas, ka pirms 6 mēnešiem Albertīne Ruka saņēmusi no Padomju Sarkanā krusta paziņojumu, ka viņas vīrs notiesāts uz 25 gadiem kā „kaŗa noziedznieks".

JA GRIB TICĒT CHRUŠČEVAM, TAD JĀGATAVOJAS MAKSĀT VISAUGSTĀKO CENU

CHRUŠČEVA VIZĪTES ATSKAŅAS PASAULES PRESĒ

KOPŠ DRAUDZĪGĀS SAGAIDĪŠANAS SANFRANCISKO, PADOMJU VARAS VĪRA CEĻOJUMS NORIT BEZ STARPGADĪJUMIEM.

Vēl vienmēr sludinot mieru, nesvērot nepieciešamību pasargāt vispasaules civilizāciju no jauna kaŗa briesmām un cildinot Padomju Savienības sasniegumus un tās politisko un sociālo iekārtu, Chruščevs turpina savu ceļojumu pa Sav. Valstīm. Pēc starpgadījumiem Losandželosā ,kad Ņikita jau sāka draudēt ar priekšlaicīgu aizbraukšanu no Sav. Valstīm, ceļojuma tālākā daļa noritējusi bez traucējumiem. Viņu ļoti sirsnīgi sagaidīja Sanfrancisko, tāpat Aiovā, tā atsvaidzinot cerības, ka no sarunām ar Chruščevu nedēļas nogalē prezidentam Eizenhaueram tomēr kaut kas varētu iznākt. Protams, šai gadījumā gan aizmirsta kāda pavisam vienkārša lietiņa — mainījusies amerikāņu izturēšanās pret Chruščevu, bet nav ne mazāko pazīmju, ka būtu mainījusies arī Chruščeva politika.

Sav. Valstu prese, ieturot gan draudzīgu toni, liek saprast, ka padomju vīram uzticēties tomēr nevar. Interesanti īsumā pakavēties pie Chruščeva ceļojuma atbalsim dažu lielāko Eiropas laikrakstu slejās.

Tā, piemēram, konservatīvais Londonas „Daily Telegraph" raksta, ka pašreiz tiek piedzīvota diplomātiska revolūcija, kuŗa, jācer, beigsies bez asins izliešanas. Lai cik sāpīgi angļiem tas arī būtu, augšminētais laikraksts uzsver, ka 15. septembrī atbildība par visas pasaules nākotni pārgājusi Sav. Valstu un Padomju Savienības ziņā. Pēdējo pusotra simta gadu laikā šī atbildība atradās uz Eiropas lielvalstu pleciem, bet tās to nespēja nest, nepārtraukti savā starpā plēšoties. No tā laikraksts secina, ka Sav. Valstīm un Padomju Savienībai uzņēmoties atbildību par pasaules nākotni nebūt nav garantēts, ka minētās valstis spēs šo pienākumu pildīt, ka tas viņas tuvinās vai ka ar to būs mazinātas jauna kaŗa briesmas.

Neatkarīgais „Guardian" no Mančesteras sākumā ļoti uztraucās par Chruščeva vēso sagaidīšanu Vašingtonā, kas jau esot līdzinājusies rupjībai. Pēdējās dienās laikraksts savu toni tomēr mainījis, un tagad domā, ka Chruščevam bijis pašam „ev jāvaicā, kādēļ viņš uzņemts Vašingtonā daudz vēsāk nekā Niksons Maskavā? Pēc „Guardian" domām pasaules mieram vislielākās briesmas draudētu tad, ja kāds diktātors, kā, piemēram, Chruščevs, iedomātos, ka viņa pretinieki nav vienoti.

Parizes neatkarīgais laikraksts „Le Monde" netic, ka tie disputi, kas tik bieži novedušī pasauli gandrīz vai līdz jauna kaŗa robežai, varētu pēkšņi tikt likvidēti ar pāris Chruščeva un Eizenhauera vizītēm. Par panākumiem var sākt domāt tikai tad, ja izdodas pierādīt, ka tādus grib abas puses. Pats Chruščevs apliecinājis, ka viņam par prezidenta Eizenhauera labajiem un taisnīgajiem nolūkiem neesot nekādu šaubu. Toties jāšaubās par Chruščevu, kuram miermīlīgā koeksistence ir tikai pārejas laikmets līdz kapitālisma iznīcībai. Tādēļ no Eizenhauera un Chruščeva apmaiņas vizītēm neko daudz nedrīkst sagaidīt.

Neatkarīgais, de Gollam labvēlīgais „Paris - Journal" ir pārliecināts, ka valdību galvu konference jau sākusies, kaut arī pārstāvētas tikai divas pasaules lielvalstis. Eizenhauers un Chruščevs labi apzinās, ka viņu rokās atrodas vara, kas spēj iznīcināt visu pasauli. Ar zināmu rūgtumu franči atzīmē, ka Eizenhauers savā laikā solījies runāt vienīgi Sav. Valstu vārdā, taču tagad viņš runās visu Rietumu vārdā, neko daudz nerēķinoties ar savu sabiedroto domām.

Rietumvācijas „Frankfurter Allgemaine", neatkarīgais liberāļu laikraksts domā, ka, no Padomju Savienības viedokļa raugoties, Chruščeva taktika ir ļoti izdevīga, ka amerikāņi ātri vien uzsūks viņa šabloniskās miera frazes. Tai pašā laikā vācieši domā, ka, Sav. Valstu turnejai gatavojoties, Chruščevs nošāvis lielu buku, proti, iešaujot raķeti uz mēnesi tikai divas dienas pirms ierašanās Vašingtonā. Tā Chruščevs atgādinājis amerikāņiem Padomju Savienības militāro varenību, tos nenobaidīdams, bet padarīdams ļoti aizdomīgus par saviem „labajiem nodomiem".

Buloņas labā spārna laikraksts „Il Resto del Carlino", atzīst, ka optimisms, it kā Vašingtonā atrisināsies visas problēmas, nav piepildījies.

Itaļiešu laikraksts Eizenhauera un Chruščeva apmaiņas vizītēs saskata tikai vienu labumu: tikmēr, kamēr notiek sarunas, no jauna kaŗa briesmām nav jābaidās. Bet pavisam cits jautājums ir, kas notiks tad, ja sarunas kā Vašingtonā, tā Maskavā beidzas bez jebkādiem pozitīviem rezultātiem. Par to jāsāk nopietni padomāt.

„Il Corriere della Sera" no Milānas raksta, ka Chruščevs ir sīksts tirgotājs. Ja pasaule grib cerēt uz saspīlējuma mazināšanos, tad tai jābūt sagatavotai par to maksāt augstu cenu. Lielākie šķēršļi vienošanās panākšanai, kā tas jau pierādījies Ženēvā, būs Vācijas un Berlines jautājumi. Itaļiešu bažījas, ka, vienošanās domas apgaroti, amerikāņi varētu atdot Berlīni krieviem, kas krievu pusē pārsviestu visu Rietumvāciju, un spēlīte Eiropā ar to tad arī būtu izspēlēta.

Zviedru sociālistu arodbiedrību laikraksts „Stockholms- Tidningen" pareģo, ka Chruščeva „svētceļojums" uz Vašingtonu darīs daudz nākotnes sarunu labā. Pēc zviedru domām Chruščevs un Eizenhauers labi saprot, ka stāvoklis ir par daudz nopietns, lai to varētu cerēt likvidēt vizītēm un smaidīšanu.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
Ienaidnieki grib mūs iznīcināt,
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRĪNBERGS

POLĪTISKAIS KANIBĀLISMS

Ņikita, laikam, jaunas sirdsapziņas (ja tāda viņam vispār ir) mocīts, nesen kādā runā, ko viņš veltīja lētticīgajiem Amerikas klausītājiem, bija izsaucies: „Mēs neesam cilvēkēdāji!" — un nekavējoties izpelnījās lielo laikrakstu milzīgos virsrakstus, kas atkārtoja šo spārnoto „domu graudu".

Ja Ņikita runā par krievu tautu, tad, izņemot laikmetu īsi pēc „proletāriāta diktatūras" īstenošanas, kad iestājās ārkārtīgs bads un pie Volgas un citos tālākajos plašās Krievijas apgabalos ļaudis ēda cilvēku gaļu, krievu tauta nav cilvēkēdāju tauta.

Lai šo drausmīgo faktu Ņikita nevarētu noliegt, atgādināsim tikai slaveno izstādi, ko paši komūnisti tai laikā bija sarīkojuši Maskavā, un kur bija izstādīti cilvēku gaļas eksponāti . . . Protams, Ņikita un viņa sekotāji par šo lietu nemīl runāt, un, kur vien iespējams, to noliegs, bet vēstures faktiem ir kāda dīvaina īpašība: tos var gan mēģināt noklusēt, bet tie vairs nav iznīcināmi un izdzēšami no objektīvas vēstures lapām. Kanibālisma atdzīvošanās jaunāko laiku Krievijas vēsturē ir cieši sasaistīta ar komūnismu. No šī „goda" to neviens vairs nevar atbrīvot!

Protams, mums jāpiekrīt Ņikitam, ka starplaikā komūnisms ir spējis nodrošināt savas valsts iedzīvotājiem, kaut arī dažreiz visai trūcīgu, tomēr pietiekamu pārtiku, lai tiem atkal nebūtu jāatgriežas pie cilvēku ēšanas netikuma, ko tie praktizēja īsi pēc „proletāriāta diktatūras" uzvaras, bet mēs nevaram piekrist, ka cita veida kanibālisms, ko mēs gribētu apzīmēt par „politisko kanibālismu", ne tikai nav izbeidzies vai gājis mazumā, bet turpina eksistēt. Protams, tas vairs nav tādos augstumos, kā tas bija „tautu tēva un skolotāja" neaprobežotās varas laikā, bet arī Ņikita vēl nav sasniedzis sava priekšteča un skolotāja stāvokli, un, kas notiktu tad, ja viņam šo stāvokli izdotos sasniegt, mēs varam viegli iedomāties.

Ja bada spiestu cilvēku fiziskam kanibālismam tomēr nav attaisnojuma, ja mums riebjas, ka cilvēki nokauj un apēd paši savus bērnus, aizbildinoties ar to, ka gribējuši ietaupīt tiem badā nomiršanas mokas, ja cilvēki apēd savus vecākus, kas, badā novārguši, nespēj sevi aizstavēt, un spiesti ēst pat miroņu gaļu, tad vēl mazāk attaisnojuma mēs varam atrast politiskam kanibālismam, kas prasījis miljoniem Krievijas un tās satelītu valstu iedzīvotāju dzīvības. Miljoniem ukraiņu un visjaunākos laikos — tūkstošiem un, laikam, desmittūkstošiem ungāru neapšaubāmi ir krituši par politiskā kanibālisma upuriem, pie kam no atbildības par šo cilvēku iznīcināšanu Ņikita nekādā gadījumā netiek vaļā. Ja par miljoniem ukraiņu iznīcināšanu viņš vainu parasti mēdz novelt uz Staļina pleciem, tad Ungārijas gadījumā viss „gods" pieder viņam pašam. Nekāds Staļins nespieda viņu sarīkot Ungārijas asinspirti!

Tātad, runājot par cilvēkēdājiem, mums jāpasvītro, ka vislielākais moderno laiku cilvēkēdājs ir politiskais cilvēkēdājs Nikita Chruščevs pats personīgi . . . Laikam taisni tāpēc viņa smadzenēs radās domu asociācija, kas pamudināja viņu runāt par cilvēkēdājiem un apgalvot, ka viņš un viņa draugi nav cilvēkēdāji. Viņa apgalvojums ir tikpat „patiess", kā visi komūnistu barvežu apgalvojumi, ko viņi mēdz teikt ignorantiem klausītājiem ārpus Padomju Savienības robežām.

Budzis

SV. JĀŅA DRAUDZES SVĒTDIENAS SKOLA

pēc vasaras pārtraukuma darbu atsāka 20. septembrī ar īpašu dievkalpojumu Sv. Trīsvienības baznīcā. Dievkalpojumam sākoties, bērni gājienā, mācītāja vesti, ienāca baznīcā. Paši skolas audzēkņi šajā dievkalpojumā aizdedzināja sveces altārī un izdalīja dziesmu lapiņas, un viens no tiem — Edvins Kukurs, no pults nolasīja arī evaņģeliju. Māc. Arnolds Lūsis spredikim bija izvēlējies bībeles vārdus: Es mīlu tos, kas mani mīlē. Un mani atradīs tie, kas mani agri meklē."

Dziesmu „Kungs, dod, lai skaisto dzīves rītu" ar skaļām balstiņām nodziedāja draudzes koŗa diriģenta J. Baruša bērni — Maija, Rita un Imants.

Māc. A. Lūsis šai dienai bija uzrakstījis speciālu dziesmu „Laižiet bērniņus pie manis — Neliedziet tiem tuvāk nākt."

Pēc dievkalpojuma skolas pārzine Anna Kurse bērnus un vecākus iepazīstināja ar skolas darbību, bet LNAK Izglītības un skolu nozares vadītājs J. Mežaks nesa sveicienus un uzrunā norādīja, cik nepieciešams ir latviešu skolu darbs svešumā.

Pirmā dienā skolā reģistrējās ap 90 audzēkņu. Bez pagājušā gada audzinātājiem šogad skolotāju saime vēl pieaugusi, no jauna nākot klāt Alisei Androvičai, Ernai Bauršai, Aivai Bērziņai un Ivaram Līdumam. Kopējais skolotāju skaits ir 15. Skola darbosies katru svētdienu: pirmā un trešā svētdienā Trīsvienības baznīcā, un otrā un ceturtā svētdienā Jāņa baznīcā.

Katru darba dienu skola ievadīs ar mācītāja noturētu svētbrīdi. Skolas vadība cer, ka audzēkņu skaits nākošās svētdienās vēl jūtami pieaugs.

TLB SESTDIENAS

skola, sākot ar nākošo sestdienu, 26. septembri, mācības uzsāks tieši pl. 9-os no rīta (ne kā līdz šim — pl. 9,'5) un nobeigs pl. 1,45, jo skolas telpas jāatbrīvo igaunu draudzei tieši pl. 2 p.p. Vecāku pilnsapulce notiks 5. oktobrī, pl. 7,30 skolas telpās. Ja minētajā laikā nesanāks vecāku kvorums, sapulce būs pilntiesīga pl. 8 pie katra dalībnieku skaita.

Skolas padome

AR LATVIJAS SAULI SIRDĪ

LNJAK 5. GADSKĀRTĒJAIS KONGRESS NIAGARĀ

Tajā piedalījās latviešu jaunatnes pārstāvji no Toronto, Londonas (Ont.), Niagaras, Montreālas un Vinipegas. Kongresā bija ieradis arī Amerikas latviešu jaunatnes apvienības pr-dis Juris Slesers. Kongresa darbs bija tik intensīvs un laika sadalījums tā izplānots, ka pusdienām un noslēguma ballei bija ierādīts pavisam maz laika. Niagaras jaunatnes pulciņa „Dzirkstele" dalībnieki bija rūpējušies par viesu uzņemšanu un paēdināšanu.

KONGRESA SVINIGA ATKLĀŠANA

sākās ar mācītāja J. Prauliņa vadīto svētbrīdi. Sirsnīgos un izjustos vārdos mācītājs uzsvēra, ka jaunatne nedrīkst pagurt Latvijas nākotnes darbā.

Sekoja LNJAK valdes pr-ža G. Liepiņa uzruna, kurā kongresa dalībnieki ar klusuma brīdi atzīmēja nožēlojamo faktu, ka ASV valdība atļāvusi lielākajam komūnistam un masu slepkavam Chruščevam viesoties savā zemē un teikt „draudzības runas", kuŗām pa radio un televīziju seko visas Amerikas iedzīvotāji.

APSVEIKUMI

Tie sākās ar Niagaras latviešu draudzes un DV nodaļas prka P. Treijera nodotajiem sveicieniem.

LNAK un DV KV sveicienus nesa LNAK valdes loceklis un jaunatnes nozares vadītājs T. Kronbergs. Viņš pasvītroja, ka katru latvieti var iepriecināt tas fakts, ka Kanadā nekad jauno un veco (LNAK un LNJAK) atšķirtsmēs un darbā nekādu domstarpību nav bijis. T. Kronbergs nolasīja LNAK valdes pr-ža V. Upeslāča apsveikumu, kuŗā norādīts, ka jaunatnes darbam jābūt ķeksmīgam — latvju tautas labad. DV KV pr-ža V. Mukta sveicienā bija teikts, ka DV kā cīnītāji saprot un vienmēr atbalstīs jaunatnes centienus un darbu.

Komitejas Latvijas Brīvībai pr-dis A. Bļodnieks kongresam veltīja šādas rindas: „Lai mūsu vienības simbols — sarkanbaltsarkanais karogs plīvotu ne tikai pāri jūsu galvām, bet cēli izteiktos arī jūsu sirdīs!"

Tālāk vietējo organizāciju sveicēju virknē St. Katarīnes DV nod. pr-ks P. Vasariņš deva padomu jaunajiem uzklausīt vecākos — bet ne katrreiz paklausīt. St. Katarīnes latviešu draudzes vārdā kongresa dalībniekus sveica draudzes pr-ks H. Greble, bet latviešu skolas vārdā — pārz. L. Gulbis.

Amerikas latviešu jaunatnes sveicienus nesa jaunievēlētais ALJA's valdes pr-dis Juris Slesers, kas uz kongresu bija mērojis tālu ceļu no Hartfordas.

DARBA NORISE

Par kongresa vaditāju no uzstādītajiem 4 kandidātiem ievēlēja Gunti Liepiņu (Londona, Ont.), bet par sekretāriem Astrīdi Ūdri (Londona, Ont.) un Lieni Rodi (Toronto). Mandātu komisijā ievēlēja T. Kronbergu, V. Zariņu un A. Lūsi, kas konstatēja, ka kongresā ir 19 balstiesīgi delegāti, kuŗu lielākais skaits nācis no Toronto (Lāpai — 6, Toronto latv. jaun. darba kopai — 3, Londonai, Ont. — 4, Niagarai — 4, bet Vinipegai — 2). Nebija delegātu no Hamiltonas un Bramptonas jaunatnes pulciņiem. Mandātu komisija kongresa laikā darbojās arī kā balsu skaitītāji.

Pārrunājot iepriekšējā kongresa (1. martā 58. g. Bramptonā) norisi, jaunieši atzina, ka kongresi rīkojami rudeņos, mācību gada sākumā, bet ne pavasaŗos, kad skolās sākās pārbaudījumu laiks.

Aizvadītajā gadā rītējis intensīvs darbs, kur lielo Jaunatnes svētku rīkošanā un organizēšanā lielā daļa jauniešu ziedojuši nedēļām ilgi visu savu brīvo laiku.

Kongress apstiprināja par pilntiesīgu jaunatnes pulciņu jaundibināto Toronto latviešu jaunatnes darba kopu, ko vada Voldemārs Gulēns.

Paredzams, ka jauns latviešu jaunatnes pulciņš nodibināsies Montreālā un varbūt arī Edmontonā. Andris Lūsis ziņoja par agrāk iecerētajām LNJAK krūšu nozīmēm, kuŗas jaunatnes pulciņu dalībnieki varēs iegādāties: kaltas sudraba par $1.70—$2.50, vai zeltā par $10,—$14,- gabalā.

Par jaunatnes apgāda stāvokli un jaunatnes pulciņu iegādātajām pajām ziņoja T. Kronbergs. Liekas, ka nākotnē apgāds paliks pilnīgi jaunatnes rokās. Rodoties līdzekļiem, ir paredzēts iegādāt jaunu mašīnu, un pēc tam arī foto piederumus, lai pašu spēkiem varētu tikt līdz platēm, — tad atliktu vairs tikai iespiešanas darbs. Saņemts aicinājums pārcelt „Ceļinieka" rakstu iespiešanu uz Linkolnu, jo tur taisās dzimt līdzgs izdevums „Jaunajai Gaitai" (Tālavas Taurētājs), bet šajā „apvienošanās" lietā jaunatnes apgāds pagaidām nav ieinteresēts.

SVARĪGAIS PRETKOMŪNISMA DARBS

Ļoti svariga nozare LNJAK ir pretkomūnistiskās informācijas nozare, kuŗu jau ilgāku laiku vada Gundārs Brikmanis (Jāpiezīmē, ka G. Brikmanim ir lieli nopelni LNJAK dibināšanā un Londonas (Ont.) jaun. pulciņa izveidošanā. Par šo darbu viņam pag. kongresā piešķīra LNJAK nozīmi zeltā.). Nozares vadītājs ziņoja kongresam, ka šis svarīgais darbs Kanadā palicis novārtā, rodot maz intereses un atbalsta.

Nav izdevusies Jaunatnes svētku laikā plānotā Pretkomūnistiskā izstāde, ar bagātīgo apspiesto nāciju materiālu klāstu, jo nevarējuši dabūt šim nolūkam telpas. No nule aizvadītās Kanadas Nacionālās izstādes vadības gan saņemts telpu piedāvājums ar speciālu atlaidi šim mērķim — taču ne lētāk kā $200,- dienā! Tā kā novembra sākumā šī izstāde aizceļos uz Austrāliju, tad izredzes to sarīkot paliek vienīgi pavasarī.

Nozare paredzējusi pretkomūnistisko jaunatnes darbinieku sagatavošanas kursus 1960. g. februārī.

Par ļoti svarīgu G. Brikmanis ieskata Kanadas bibliotēku aktīvu, aicinot vecāko paaudzi talkā šai darbā. Tāpat informātīva rakstura reāģēšana pret negatīva satura publikācijām Kanadas presē.

Ķatrā ziņā jāsekmē Latv. Nac. Fonda mērķi un darbs Skandināvijā.

STATŪTI UN JAUNĀ VALDE

Vairākas stundas aizņēma statūtu papildinājumi un grozījumi, jo kongresa vaditājam ieināca vairākas jaunas rezolūcijas, par kuŗu pieņemšanu vai noraidīšanu bija jābalso. Spraigas debates izināca arī par jaunniešiem, kas darbojas individuāli.

Izskanēja doma, ka nākošajam kongresam būtu vēlams lielāks delegātu skaits, ko panāktu, ja no katra pulciņa 5 biedriem sūtītu 1 delegātu. Tā būtu arī vairāk kandidātu visiem amatiem kongresa laikā un vēlēšanām.

Pēc pusdienas pārtraukuma notika jaunās valdes un revizijas komisijas vēlēšanas. Par jauno LNJAK valdes pr-di, līdzšinējam nekandidējot, ievēlēja Valdi Zariņu (Toronto) ar 11 balsīm, bet par valdes locekļiem, kas vēlāk sadalīja amatus šā: 1. pr. v. G. Liepiņš (Londona, Ont.), 18 balsis; 2. pr. v. Aivars Daumants (Vinipegā), 9 b.; sekretāre Dagnija Vidiņa (Toronto), 12 b.; Pulciņu noz. vad. Dagnija Treijere (Toronto), 13 b.; informāc. noz. vad. Astrīde Ūdre (Londona, Ont.) 9 b.; biedrz. un kasieris V. Mazurs (Toronto), 9 b.; spec. uzd. A. Kalniņa (Montreāla), 9 b.; valdes loc. G. Reboks (Niagara), 11 b.

Revizijas kom. Vold. Gulēns (Toronto), Pārsla Celma (Toronto — „Lāpa"), Aivars Staško (Toronto).

(Nobeigums 4. lpp.)

A. L., Mineāpolē.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel RE 8-7793, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE. APT 16

V BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS
SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO PL 9 - 0266.

TAUTIEŠI,
noguldiet savus
ietaupījumus
LATVIEŠU
KREDĪTSABIEDRĪBĀ
(LATVIAN TORONTO CREDIT UNION)
Atvērta pirmdienās no 8-10 vak.
Sv. Andreja baznīcas telpās
(Carlton & Jarvis).
P. O. Box 37, Terminal „R",
Toronto. Tel. HU 3-9283 vakaros.

LASĪTAJU vēstules

KAS IR ĪSTĀ TICĪBA UN BAZNĪCA?

Latvijas Amerikā redakcijai:

J. E. Breikšs, Hamiltonā, izlasījis LA 5. septembŗa numurā Dr. H. Tichovska atceres rakstu par nelaikā prof. A. Švābes lielo personību, sakarā ar teikumu raksta beigu daļā, ka „tā pati sirdsdegsme viņam pateica isto izlidzināšanās ceļu, un viņš atgriezās pie īstās ticības un baznīcas", jautā, pie kādas ticības iepriekš piederējis nelaikis, un kas ir īstā ticība un baznīca?

Nezinu, pie kādas ticības prof. Švābe ir piederējis līdz tam laikam, kad, nāvei tuvojoties, pārgājis katoļu ticībā, un tas arī nav svarīgi. Dr. Tichovskis pareizi novērtē nelaika lielos nopelnus latviešu tautas labā un pilnīgi piekrītu viņa secinājumam, ka tā pati sirds degsme, kas iedvešmoja nelaika darbošanos, pateica viņam arī izlidzināšanās ceļu ar savu Dievu.

Esmu lajs un neņemos spriest par ticības jautājumiem, taču pieņemu, ka kristietības pamatprincipi lielai daļai kristīgo konfesiju, atskaitot dažas sektes, ir vieni un tie paši. Ja ir kādas starpības, tad tās radušās tādēļ, ka laika tecējumā tos dažādi tulkojuši rakstu mācītāji, gluži tāpat kā to Kristus laikā darīja varizēji.

Tagad, kad sarkanais sātāns staiga brīvi apkārt, noliedz Dievu, aspiež un slepkavo ticīgos, ir daļa „kristīgo", kas spiež sātana asinim aptraipīto roku un miera vārdā grib ar to tirgoties . . . Tirgoties ne tikai ar to, kas pašiem pieder, bet jo vairāk ar citu tautu brīvību un dzīvībām.

Ja Kristus dzīna no dievnama ārā tirgoņus un muitenieku, kas dievnamu bija pārvērtuši par tirgus namu un mācīja pretoties jaunumam, tad tagad liela daļa Dieva vārda sludinātāju rīkojas pretēji. Tie prasa „koeksistenci" un saprašanos ar Dieva noliedzējiem un ticīgo vajātājiem.

Dažas dienas pirms sarkanā tiranna ierašanās ASV kāda protestantu konfesija pat nolēma noturēt par šo tirannu aizlūgumu. Tikai viena konfesija, tā saucamās „brīvās pasaules" kristīgās nometnes jucekli ir paturējusi viscaur kristīgu stāju un pretojusies jaunumam. Tie ir katoļi, kas tiranna viesošanās laikā aizlūdz par tiranna apspiestajiem un nomocītajiem.

Aspiesto tautu piederīgie brīvajā pasaulē, cik tas pašreizējos apstākļos iespējams, izsaka protestu apspiedējiem apellācijās, publikācijās un demonstrācijās. Latvieši kā tauta šai ciņā iet pirmajās rindās. Par nožēlošanu, to nevar visumā teikt par latviešu mācītājiem, kam sakari ar amerikāņu sinodēm un draudzēm, kam dota vislabākā iespēja apgaismot komūnisma mērķus un būtību šai zemē. Tikai ļoti nedaudzi latviešu protestantu mācītāji un draudzes aktīvi piedalās informātīvā darbā.

Man liekas, ka šis jaunā un labā jēdzienu sajukums kristīgo nometnē arī bija par iemeslu, kādēļ prof. A. Švābe, kas visu savu mūžu veltījis cīnai par brīvību un Latviju, no šīs dzīves šķiroties, pārgāja pie katoļiem. Izvadot nelaiki, biskaps B. Sloskāns atgādināja zaudējumu, kas ar prof. A. Švābes nāvi radies latviešu tautai, un uzsvēra sirds imperātīvu, kas licis aizgājējam būt konsekventam un piepildīt vēlēšanos satikties ar savu Dievu Jēzū Kristū.

Kā ir ar mūsu sirdsapziņu?

A. L., Mineāpolē.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem paraksttajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

NODIBINĀTS JĀŅA NIEDRAS PIEMIŅAS FONDS

Operdziedātāja Jāņa Niedras piemiņas fonda dibināšanā lieli nopelni ir māksliniekam Augustam Kopmanim. Līdz fonda dibināšanas dienai jau padarīts daudz. No ziedojumiem un piederīgo atbalsta pēc mākslinieka A. Kopmaņa meta un darināju ma pie nelaika kapa šovasar uzstādīta piemiņas plāksne.

Piemiņas fonda dibināšanas sanāksme notika māksl. A. Kopmaņa mājā š. g. 20. septembrī. Šajā sanāksmē piedalījās arī nelaika Jāņa Niedras meita Idora Niedra - Deņisova, no Londonas, Ont.

Sapulcējušies dalībnieki nolēma izteikt pateicību māksl. Kopmanim par līdzšinējo veikto darbu un pateicību šekojošiem ziedotājiem: Latviešu saimnieciskō darbinieku apvienībai, Londonas latviešu kopas dāmu komitejai, A. Obrazcovai un kādam nezināmam ziedotājam.

Fanda valdē par priekšsēdi ievēlēja komponisti Jāni Ciruli, viņa vietnieku Ēvaldu Viškeri, sekretāri Malvīni Kroni un kasieri Pēteri Plonu. Fondā darbosies arī A. Kopmanis un I. Niedra - Deņisova.

Pārrunās ierosināja un nolēma dibināt fonda kopu arī Londonā, Ont., kur dzīvo nelaika meita ar ģimeni.

Pirmo koncertu fonds nolēma rīkot 1960. gada martā, bet otru oktobrī, tuvu nelaika nāves dienai. Turpmākos gados koncertu rīkos Toronto tikai vienu, domājams oktobrī. Koncerta atlikums domāts stipendijai kādam jaunam un apdāvinātam māksliniekam. Pirmo ievadkoncertu fonda darbībai rīkos Londonas kopa jau tuvākā laikā. Nolēma arī apzināt personas, kuŗu rīcībā atrodas Jāņa Niedras iedziedātās skaņu lentas, lai dabūtās dziesmas varētu ieskaņot skaņu platēs, un iemūžotā dziedoņa piemiņu uzglabāt dzīvu arī nākamām paaudzēm. Fonds cer nākotnē izdot arī dziedoņa monografiju.

Koncerts marta mēnesī solās būt ar daudz pārsteigumiem, bet pagaidām fonda valde par to klusē.

Ja kādam būtu Jāņa Niedras iedziedātās skaņu lentas, laipni lūdz pieteikt komponistam J. Ciruļim pa telefonu HO 6-7580, vai ar rakstu uz adresi: 16 Bewden St., Toronto, Ont.

IZNĀCIS CEĻINIEKA RAKSTU JAUNATNEI 31. Nr.

Jaunatnes apgāda „Ceļinieks" vidējam jaunatnes gājumam domātais izdevums „Ceļinieks — raksti jaunatnei" savā 31. numurā sniedz interesantu vielu. Ievadraksts „Jaunās sirdis" īsumā atspoguļo latvju jaunatnes nenogurstošo tiekšanos pretīm saulei.

Rakstnieks Jonāss Miesnieks sniedz Dzīves trīs aspektus: 1) mana atrašanās pasaulē, 2) mana eksistence, un 3) mana „es" zaudēšana dzīves knādā."

Tālāk saturā atrodam P. Dreimaņa „Latvijas vēstures ainas" (lielo sasniegumu laikmets — 22 gadi).

H. Plūcis apskata „Klasiskā baleta triumfa ceļu."; žurnālists G. Teipners sniedz izvilkumus par „rakstnieku panākumu izredzēm".

Literārajā daļā lasām Vijas Silājas „Inese"; un viņas otru stāstu „Mūsmāju suņi"; Birutas Ozolas un Andreja Zinberga dzejoļus.

Sākot ar šo numuru redakcija sākusi ievietot jaunu nodaļu: „Krusttēva un krustdēla vēstuļu somu", kas esot veltīta skolu jaunatnei. Izdevums sniedz plašu Jaunatnes svētku atreferējumu, tāpat jaunatnes dzīves, darba apskatu un redaktora piezīmes.

Atbildīgais red.: M. Stauvers; red. kolēģija: Ella Andersone, Hugo Atoms, J. Breikš, Rolfs Ekmanis, Eduards Freimanis un Zigurds Ritmanis.

Atsevišķa n-ra cena: 30¢; red. adrese: 13 Clayton Dr., St. Vital, Winnipeg 8, Man., Canada.

Interesants priekšlasījums

Baltijas tautu sieviešu padome rīko trešdien, 14. oktobrī, pl. 8 vakarā, Lietuviešu namā, 1129 Dundas St., W., tējas vakaru ar Internacionālā institūta direktrises, žurnālistes un rakstnieces N. West priekšlasījumu „Kānadiešu dzīves veids un organizācijas". Visi tautieši laipni aicināti piedalīties šai sarīkojumā.

Paskaidrojums

Sakarā ar kāda „Toronto Daily Star" raksta atreferējumu par divu jaunatnes žurnālu — Jaunā Gaita un Mazputniņš — pārnākšanu uz Toronto, pārpratumu novēršanai paskaidroju sekojošo:

Minētos divus žurnālus izdod apgāds „Ceļinieks" — paju sabiedrība, kuŗu patlaban praktiski veido trīs latviešu jaunatnes apvienības — ALJA, ELJA un LNJAK — līdz vajadzīgā paju skaita pārdošanai un līdz paju īpašnieku sanāksmē ievēl apgāda padomi. Patlaban darbojas 3 minēto apvienību nozīmēta pagaidu padome, kuŗas priekšsēdis ir Mārtiņš Štauvers, Vinipegā, Kanadā.

Apgāda izdevumi ir neatkarīgi viens no otra saimniecības un redakcijas ziņā, bet paklauti apgādam. Jaunās Gaitas izdošanu resp. tās saimniecības daļu ir paņēmusi jaundibinātā Toronto latviešu jaunatnes darba kopa un šī izdošana pagaidām notiek manā vadībā.

Bērnu žurnāla Mazputniņš saimniecības daļa arī ir pārnākusi uz Toronto, un tā izdošanu vada Brunis Rubess. Piezīmēju, ka arī Laimonis Zandbergs nav JG galvenais redaktors, kā kļūdaini teikes minētajā rakstā. Jaunās Gaitas atbildīgais redaktors vēl joprojām paliek Valters Nollendorfs.

Andris Priedītis,
Jaunās Gaitas saimn. d. vad.

LABOJUMS

Mūsu laikraksta 16. sept. n-rā, atreferējumā par DV dienām Mineapolē, nepareizi minēts, ka koncertā vijoles solo spēlēja A. Vinerts, kuŗa vietā jābūt A. Ziversa vārdam.

Red.

REĢISTRĒŠANĀS
ANGĻU VALODAS
KURSIEM
Danforth Ave. United
Church,
(Danforth un Jackman) telpās
29. septembrī, pl. 7,30 v.
Kursi ir bez maksas.
Mazās grupās.

KANADĀ

TORONTO

Ksenija Bidiņa dziedās Sv. Andreja baznīcas dievkalpojumā svētdien, 27. septembrī, pl. 11,00.

TLMM klubs rīko 3. oktobrī Honey Harbour makšķerēšanas sezonas nobeiguma sacensības. Sacensību laiks no plkst. 2-6 p.p. Lomus izvērtēs pēc punktiem. Kluba biedrs A. Gaibišels sacensībām ziedojis vērtīgu balvu, ko saņems uzvarētājs. Pēc sacensībām kopīgas vakariņas un makšķernieku stāsti. Var pieteikties arī nebiedri. Pieteikšanās no 28. septembŗa — 1. oktobrim, un tuvāka informācija pie Z. Bērziņa, tel. RO 7-8596, Tooronto.

Lai Sv. Jāņa draudzes locekļi būtu labāk informēti par notikumiem draudzē un darbu dažādās draudzes nozarēs, turpmāk regulāri (vienreiz nedēļā) tiks izdots īss pārskats, kas sauksies „Draudzes Ziņas".

Pārskatu izdalīs dievkalpojumu apmeklētājiem. Pa pastu netiks piesūtīts, bet draudzes locekļi saņems draudzes oficiālos apkārtrakstus līdzšinējā kārtībā.

Māc. A. Lūsis salaulēja Kārli Briedi ar Luciju Libieti.

Sv. Jāņa draudzes valde noturēja sēdi 8. septembrī Trīsvienības baznīcā. Pārrunāja aktuālus jautājumus un sastādīja darba kārtību. Draudzes padomes sēdei, kas notiks 2. oktobrī.

Draudzes padomes priekšsnieks Ž. Rūtenbachs tuvākā laikā tiksies ar Sv. Trīsvienības baznīcas angļu draudzes vadību, lai pārrunātu jautājumu par to, vai kristīgas saprašanās garā, Sv. Jāņa draudze Trīsvienības baznīcā nevarētu dabūt lielākas priekšrocības telpu izmantošanas ziņā. Praktiski tagad Trīsvienības baznīcu iespējams izmantot tikai apm. 4 stundas mēnesī. Tuvākā laikā draudzes vadība šo pašu jautājumu skaidrošanai tiksies arī ar Sv. Jāņa baznīcas angļu draudzes pārstāvjiem.

Telpu jautājums abās baznīcās pagaidām ir nelabvēlīgs, no kā lielā mērā cieš draudzes darbība. Sv. Jāņa baznīcā, piemēram, šogad dievkalpojumus sāk arī poļu luterāņu draudze (māc. A. Rutcki), kas arī gribētu dievkalpojumus katru svētdienu.

Sv. Jāņa baznīcas angļu draudze aicinājusi, līdz jauna mācītāja ievēlēšanai, māc. A. Lūsi vadīt liturģiju dievkalpojumus ar Sv. Vakarēdienu. Māc. G. Bormemans kopš augusta mēneša ir pārcēlies darbā uz Čikāgu.

HAMILTONĀ

Latviešu mācītāju konference notiks 23. septembrī Hamiltonā. Pārrunās draudžu darba aktivizēšanu.

VINIPEGĀ

16. septembrī, 48 gadu vecumā miris DV Manitobas nodaļas valdes loceklis Kārlis Dreimanis. K. Dreimanis apbedīts 19. septembrī Brookside kapos Vinipegā.

DAŽOS VĀRDOS KANADĀ

Toronto restorāna „Royal Lunch" īpašnieks Rubens Millstons piekauts tik smagi, ka jau pēc pāris stundām miris Sv. Mihaēla slimnīcā. Policijai joprojām nav izdevies noskaidrot uzbrucējus kā arī uzbrukuma iemeslus.

CBC viceprezidents Ernests A. Bušnelis atgriezies atkal darbā. Vairākus mēnešus veselības uzlabošanas dēļ viņš bija spiests atteikties no sava posteņa.

Franču dejotāja Ženeviva, kas iepriecināja torontiešus ar savu sniegumu mūzikālajā uzvedumā „Can - Can", pagājušās nedēļas nogalē krituši un nelaimīgā kārtā lauzusi kāju.

Laikraksts „Toronto Daily Star", intervējot vairākus elas gājējus, konstatē, ka lielais vairums Toronto iedzivotāju ir pret Chruščeva viesošanos ASV.Starp intervētājiem ir viena restorāna apkalpotāja, taksometra vaditājs, farmacists, sekretāre un „Hydro" firmas darbinieks.

Pagājušajā nedēļā ar lielu pompu tika atklāta Lorda Bīverbrūka mākslas galerija Frederiktonā, N. B. Svinībās piedalījās ap 3.000 viesu. Jaunajā mākslas galerijā patlaban izstādītas 300 gleznas.

Montreālietis Žan Pauls Bleins notiesāts uz 12 gadiem cietumā par vairāku banku aplaupīšanu.

Savstarpējā apkarošanās Toronto mākslinieku starpā kļuvusi jau par ikdienišķu parādību. Nule kā italiešu diriģents Lučio Agostini izteicies, ka Toronto simfoniskais orķestris diriģenta Valtera Suskinda vadībā sniedzot „lētu klasisko mūziku" savos populārajos koncertos. Līdzīgs „duēlis" nesen notika starp kanadiešu tenoru S. Andervūdu un konservātorijas mācības spēkiem.

Ap 1700 CBC darbiniekiem paaugstinātas mēnešalgas par 7%, ziņo Canadian Press ziņu aģentūra.

Otavas policija atklājusi auto zagļu bandu Aštonā, Otavas tiešā tuvumā. Visa pagrides darbība bijusi apvienota īpašā sindikātā. Zagļu rīcībā bijusi moderna mēchaniskā darbnīca, kur nozagtie auto pārveidoti līdz nepazīšanai dažu stundu laikā un atkal pārdoti tālāk.

Rudens salna nodarījusi 15 milj. dol. lielus zaudējumus Tilsenburgas tabakas audzētājiem, ziņo Ontario „Flue Cured Tobacco Growera Marketing Board".

UNO MANKIN REALTO
292 Danforth Ave., Toronto. HO 1-111
MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD
PĀRSTĀVIS K. KĀRKLIŅŠ
Birojā HO 1-1114. Mājā HO 1-376

TIKAI VIENA CILVĒ

Latviešu mūzika Zviedrijā

Laikrakstos lasāms sludinājums, ka 9. oktobrī Zviedrijas radiofonā gaidāms jau 4. latviešu mūzikas raidījums, un no mūsu puses jāatgādina, ka kārtas skaitlis „ceturtais" attiecas uz laiku, kas nav garāks par pusgadu. Ja jau gudrojam un runājam par mūsu kultūras propagandu, tad tas patiešām ir ļoti ievērojams sasniegums, ar ko latvieši Zviedrijā tālu aizsteigušies priekšā igauņiem, lielākajai un visādā ziņā ļoti rosīgai bēgļu grupai šai zemē. Bez tam puslidz drošī sakāms, ka ar iekļūšanu Zviedrijas radiofona mūzikas programmā šejienes latvieši pārspējuši visas citas tautiešu kolonijas gan Vecajā kontinentā, gan tālajās aizokeana zemēs.

Četros raidījumos ir skanējuši un skanēs Jāzepa Vītola un Jāņa Mediņa mūzika. Bet ne tas vien. Sakarā ar šiem raidījumiem Zviedrijas radiofona klausītāji ir dzirdējuši arī ziņas par Vītola un Jāņa Mediņa dzīvi un nopelniem, reizē ar to kaut ko uzzinot arī par Latvijas konservatoriju, par Latvijas Nacionālo operu, par Latvijas radiofonu. Ir stāstīts arī par dziedoni Paulu Brīvkalni, piemīnot, ka viņa tagad angažēta Štutgartes operā, tāpat ir stāstīts par diriģentu un vijolnieku Arvīdu Noriti. Kad atskaņoja Jāņa Mediņa Vēstules Pēram Ģintam, tika dažos teikumos sniegta informācija par dzejnieci Elzu Ķezberi.

Gaužām aizkustinošs bija gadījums, kad skanēja Jāņa Mediņa Piecas latviešu tautasdziesmas solo balsij ar orķestri. Šai reizē Zviedrijas radiofona programmas žurnālā varēja lasīt, ka Latvijas neatkarības laikā mūsu folkloras krātuvē savākts 13.000 tautas melodiju un 775.000 tautas dziesmu tekstu. Raidījumu piesakot, spīkere atgādināja, ka Jānis Mediņš izmantojis ļoti bagāto latviešu mūzikālās folkloras pūru. Vārdu sakot, reizē ar latviešu mūzikas raidījumiem Zviedrijas radiofons sniedzis ziņas arī par citām mūsu kultūras nozarēm, tā jo vairāk pakalpojot latviešu cīņai par iekļūšanu starptautiskajā publikā. Un vēl: šie 4 raidījumi nebūt nav vienīgie, kad Zviedrijas radiofonā skanējusi latviešu mūzika un latviešu mēlē dziedāti teksti. Tas noticis arī agrāk, tas noticis arī zināmajā pusgadā citās reizēs. Laikrakstu sludinājumi atļiecas vienīgi uz tām reizēm, kad latviešu mūzikai bijis ierādīts kaut cik plašāks, noapaļotāks laika posms.

Kā viss tas panākts? Vai panākumos nopelni nav latviešu pārstāvībai ar allaž obligāto „kultūras nozari"? Kādam fondam vai komitejai? — Nē, nopelni ir tikai vienam vienīgam cilvēkam, kas visu panācis ar savu personisko iniciātīvi, ar savu mērķtiecīgo neatlaidību. Šis cilvēks ir Aleksanders Kancāns, latviešu skaņu plašu firmas Latvian Music nodibinātājs un īpašnieks, savas lietas entuziasts un fanātisks ticētājs no sāk

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE. APT 16

V. BEBRIS
APDROŠINĀŠANAS SPECIĀLISTS
41 PITCAIRN CRESC.,
TORONTO PL 9 - 0266.

TAUTIEŠI,
noguldiet savus ietaupījumus
LATVIEŠU KREDĪTSABIEDRĪBĀ
(LATVIAN TORONTO CREDIT UNION)
Atvērta pirmdienās no 8-10 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās (Carlton & Jarvis).
P. O. Box 37, Terminal „R", Toronto. Tel. HU 3-9283 vakaros.

LASĪTĀJU CĪŅAS
Vēstules

KAS IR ĪSTĀ TICĪBA UN BAZNĪCA?

Latvijas Amerikā redakcijai:

J. E. Breikšs, Hamiltonā, izlasījis LA 5. septembra numurā Dr. H. Tichovska aterees rakstu par nelaika prof. A. Švābes liešo personību, sakarā ar teikumu raksta beigu daļā, ka „tā pati sirdsdegsme viņam pateica īsto izlīdzināšanās ceļu, un viņš atgriezās pie īstās ticības un baznīcas", jautā, pie kādas ticības ieprieks piederējis nelaikis, un kas ir īstā ticība un baznīca?

Nezinu, pie kādas ticības prof. Švābe ir piederējis līdz tam laikam, kad, nāvei tuvojoties, pārgājis katoļu ticībā, un tas arī nav svarīgi. Dr. Tichovskis pareizi novērtē nelaika lielos nopelnus latviešu tautas labā un pilnīgi piekrītu viņa secinājumam, ka tā pati sirds degsme, kas iedvēsmoja nelaika darbošanos, pateica viņam arī izlīdzināšanās ceļu ar savu Dievu.

Esmu lajs un neņemos spriest par ticības jautājumiem, taču pieņemu, ka kristietības pamatprincipi lielai daļai kristīgo konfesiju, atskaitot dažas sektes, ir vieni un tie paši. Ja ir kādas starpības, tad tās radušās tādēļ, ka laika tecējumā tos dažādi tulkojuši rakstu mācītāji, gluži tāpat kā to Kristus laikā darīja varizeji.

Tagad, kad sarkanais sātāns staiga brīvi apkārt, noliedz Dievu, apspiež un slepkavo ticīgos, ir daļa „kristīgo", kas spiež sātana asmiņ aptraipīto roku un miera vārdā grib ar to tirgoties . . . Tirgoties ne tikai ar to, kas pašiem pieder, bet jo vairāk ar citu tautu brīvību un dzīvībām.

Ja Kristus dzīna no dievnama ārā tirgoņus un muitemeikus, kas dievnamu bija pārvērtuši par tirgus namu un mācīja pretoties launumam, tad tagad liela daļa Dieva vārda sludinātāju rīkojas pretēji. Tie prasa „koeksistenci" un saprašanos ar Dieva nolīedzējiem un ticīgo vajātājiem.

Dažas dienas pirms sarkanā tiranna ierašanās ASV kāda protestantu konfesija pat nolēma noturēt par šo tirannu aizlūgumu. Tikai viena konfesija, tā saucamās „brīvās pasaules" kristīgās nometnes juceklī ir paturējusi viscaur kristīgu stāju un pretojusies launumam. Tie ir katoļi, kas tiranna viesošanās laikā aizlūdz par tiranna apspiestajiem un nomocītajiem.

Apspiesto tautu piederīgie brīvajā pasaulē, cik tas pašreizējos apstākļos iespējams, izsaka protestu apspiedējiem apellācijās, publikācijās un demonstrācijās. Latvieši kā tauta šai cīņā iet pirmajās rindās. Par nožēlošanu, to nevar visumā teikt par latviešu mācītājiem, kam sakari ar amerikāņu sinodēm un draudzēm, kam dota vislabākā iespēja apgaismot komūnismā mērkus un būtību šai zemē. Tikai ļoti nedaudzi latviešu protestantu mācītāji un draudzes aktīvi piedalās informatīvā darbā.

Man liekas, ka šis launā un labā jēdzienu sajukums kristīgo nometnē arī bija par iemeslu, kādēļ prof. A. Švābe, kas visu savu mūžu veltījis cīņai par brīvību un Latviju, no šīs dzīves šķiroties, pārgāja pie katoļiem. Izvadot nelaiki, biskaps B. Sloskāns atgādināja zaudējumu, kas ar prof. A. Švābes nāvi radies latviešu tautai, un uzsvēra sirds imperātīvu, kas licis aizgājējam būt konsekventam un piepildīt vēlēšanos satikties ar savu Dievu Jēzū Kristū.

Kā ir ar mūsu sirdsapziņu?

A. L., Minepolē.

nanuskriptus saīsināt.
neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs
stmarka.
ājiem paraktītajos rakstos izteiktās
kcijas viedokļum.

UNO MANKIN REALTOR
292 Danforth Ave., Toronto. HO 1-1114
MEMBER TORONTO REAL ESTATE BOARD
PĀRSTĀVIS K. KĀRKLIŅŠ
Birojā HO 1-1114. Mājā HO 1-3766.

ĪPAŠUMI TORONTO, MĀJAS, VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS UN LAUKU APKĀRTNĒ.

YONGE - LAWRENCE: jauna 10 istabu divstāvu dubultķieģeļu māja (Duplex). Ūdens - eļļas apkure, 2 modernas virtuves, 2 vannas istabas. Plats iebraucamais ceļš un mūra dubultgarāža. Zvani tuvākai informācijai.

GREENWOOD - GERRARD: loti labā stāvoklī 8 istabu atsevišķa dubultķieģeļu māja, jauna apkures sistēma, 2 modernas virtuves, 2 vannas istabas un garāžas iespējas. Laba ienākumu māja. Izdevīgas obligācijas. Iemaksa $2.900,-.

DONLAND - TORRENS: patīkams 4 istabu atsevišķs bungalovs, ūdens - eļļas apkure, moderna virtuve, vannas istataba. Privāts iebraucamais ceļš un garāža. Labi uzturēts īpašums. Cena — $12.900,-.

IZKĀRTOJAM AIZDEVUMUS MĀJAS IEMAKSĀM BEZ ATLĪDZĪBAS PAR MINIMĀLIEM %%.

TIKAI VIENA CILVĒKA NOPELNS

Latviešu mūzika Zviedrijas radiofonā

Laikrakstos lasāms sludinājums, ka 9. oktobrī Zviedrijas radiofonā gaidāms jau 4. latviešu mūzikas raidījums, un no mūsu puses jāatgādina, ka kārtas skaitlis „ceturtais" attiecas uz laiku, kas nav garāks par pusgadu. Ja jau gudrojam un runājam par mūsu kultūras propagandu, tad tas patiešām ir ļoti ievērojams sasniegums, ar ko latvieši Zviedrijā tālu aizsteigušies priekšā igauņiem, lielākajai un visādā ziņā ļoti rosīgai bēgļu grupai šai zemē. Bez tam puslīdz droši sakāms, ka ar iekļūšanu Zviedrijas radiofona mūzikas programmā šejienes latvieši pārspējuši visas citas tautiešu kolonijas gan Vecajā kontinentā, gan tālajās aizokeana zemēs.

Četros raidījumos ir skanējusi un skanēs Jāzepa Vītola un Jāņa Mediņa mūzika. Bet ne tas vien. Sakarā ar šiem raidījumiem Zviedrijas radiofona klausītāji ir dzirdējuši arī ziņas par Vītola un Jāņa Mediņa dzīvi un nopelniem, reizē ar to kaut ko uzzinot arī par Latvijas Nacionālo operu, par Latvijas radiofonu. Ir stāstīts arī par dziedoni Paulu Brīvkalni, piemīnot, ka viņa tagad angažēta Štutgartes operā, tāpat ir stāstīts par diriģentu un vijolnieku Arvidu Noriti. Kad atskaņoja Jāņa Mediņa Vēstules Pēram Ģintam, tika dažos teikumos sniegta informācija par dzejnieci Elzu Ķezberi.

Gaužām aizkustinošs bija gadījums, kad skanēja Jāņa Mediņa Piecas latviešu tautasdziesmas solo balsij ar orķestri. Šai reizē Zviedrijas radiofona programmas žurnālā varēja lasīt, ka Latvijas neatkarības laikā mūsu folkloras krātuvē savākts 13.000 tautas melodiju un 775.000 tautas dziesmu tekstu. Raidījumu piesakot, spikere atgādināja, ka Jānis Mediņš izmantojis ļoti bagāto latviešu mūzikālās folkloras pūru. Vārdu sakot, reizē ar latviešu mūzikas raidījumiem Zviedrijas radiofons sniedzis ziņas arī par citām mūsu kultūras nozarēm, tā jo vairāk pakalpojot latviešu cīņai par iekļūšanu starptautiskajā publikā. Un vēl: šie 4 raidījumi nebūt nav vienīgie, kad Zviedrijas radiofonā skanējusi latviešu mūzika un latviešu mēlē dziedāti teksti. Tas noticis arī agrāk, tas noticis arī zināmajā pusgadā citās reizēs. Laikrakstu sludinājumi attiecas vienīgi uz tām reizēm, kad latviešu mūzikai bijis ierādīts kaut cik plašāks, noapaļotāks laika posms.

Kā viss tas panākts? Vai panākumos nopelni nav latviešu pārstāvībai ar allaž obligāto „kultūras nozari"? Kādam fondam vai komitejai? — Nē, nopelni ir tikai vienam vienīgam cilvēkam, kas visu panācis ar savu personīsko iniciātīvi, ar savu mērķtiecīgo neatlaidību. Šis cilvēks ir Aleksanders Kancāns, latviešu skaņu plašu firmas Latvian Music nodibinātājs un īpašnieks, savas lietas entuziasts un fanātisks ticētājs no sākuma līdz šai dienai. Lai latviešu kompozīcijas uzņemtu Zviedrijas radiofona „dzīvajā" programmā, lai aicinātu latviešu diriģentus, instrumentālistus un vokālistus kā „dzīvās" programmas dalībniekus — tik tālu vēl neesam tikuši un drošī vien paredzamajā nākotnē netiksim. Bet ar skaņu platēm, izrādās, Zviedrijas radiofonā gan varam ietikt. To pārbaudījis Aleksanders Kancāns, un šīs iespējas izmantojis tik lielā mērā, cik vien tas lauts viņa produkcijas apjomā. Un būtībā tāču pavisam nav svarīgi, kādā tehnikā — tiešā raidījumā vai ar skaņu plašu palīdzību — mūsu mūzika iespraucas svešas zemes radiofona programmā. Galvenais ir tas, ka tā tur tiek uzņemta un atskaņota.

Katram, kam rūp mūsu kultūras jautājumi, jāapsīdzas pie sludinājumā lasāmā teikuma: „Ko raidīsim, kad Latvian Music ieskaņojumi izsīks?" — Jā, ko raidīsim? Pagaidām Latvian Music katalogā taču saskaitāmas tikai 6 ilgspēlējošās plates, un gandrīz viss, kas no tām svešniekus var interesēt, nu būs atskaņots. Vēl viens, lielākais — divi raidījumi, un tad? Vai tiešām iespējas, kas pavērušās Zviedrijā, un kas ar kāda enerģiskāka cilvēka vai organizācijas gādību droši vien varētu pavērties arī citur, atstāsim neizmantotas? Vai atkal atkritīsim atpakaļ nacionālajā anonimitātē? Pie tam kāds svarīgs blakus jautājums: ja nu zviedri, teiksim, iejautājas, vai tad latviešiem ir tikai tie daži autori, kuru mūziku mēs esam dzirdējuši un dzirdam ar šīm platēm? Kur paliek citi komponisti, kas darbojušies neatkarības laikā un trimdā?

Lūk, tie ir jautājumi, uz kuriem jāsagatavojas atbildēt. Bet, lai atbildētu tā, kā tas mums pašiem patīkami un kā tas saderētos ar nopietnām rūpēm par latviešu kultūras propagandu, tad, izrādās, nepietiek vairs ar viena cilvēka entuziasmu un fanātisko ticību savai lietai. Šim cilvēkam vajag sabiedrības atbalsta, visu to tautiešu atsaucību, kam mājās jau ir un vēl radīsies plašu atskaņotāji. Lieta taču pavisam vienkārša: lai šie tautieši savā diskotēkā kā obligātu sastāvdaļu iegādājas katru Latvian Music izlaidumu, lai apzinās, ka nevar rasties jauna plate tikai Zviedrijas radiofona vajadzībām, bet ka šis radiofons jauno plati labprāt ņems preti, ja firmai būs radusies iespēja to izlaist. Šādu iespēju nodrošina vienīgi latviešu noņēmēji. Pašiem latviešiem jānodrošina jaunu skaņu plašu rašanās, izpērkot jau izlaistās un piesakotīes uz nākamām. To darot, tiek veikts dubults labums: latviešu dzīvokļos var skanēt latviešu mūzika, un svešzemes radiofons arī paplašinās mūsu mūzikas raidījumiem atvēlēto laiku.

Patiešām, nevērtēsim par zemu tos nopelnus, kas piešķiramī vienam vienīgam cilvēkam par latviešu mūzikai iekaņoto vietu Zviedrijas radiofonā. Bet mūsu vērtējumam būs nozīme ne tik daudz tad, kad tas pateiksta atzinīgos vārdos, bet vislabāk tad, kad kļūsim Latvian Music abonenti - atbalstītāji.

TREKNAIS „MIERA BALODIS" AR TĀLŠAVIŅU RAĶETĒM . . .

Sliktās mežonīgo rietumu filmās Holivūdas režisori mēdz savus šaušanā nepārspējamos varoņus uzvadīt uz skatuves ar šo varoņu labi tēmētiem šāvieniem kādā dzērienu pudelē vai citā kādā grūti trāpamā mērķī. Pēc šī efektīvā šāviena tad arī mežonīgo rietumu varonis lepni aplasa ieročus visiem mazāka kalibrā šāvējiem, kuŗus tie, atzīstot viņa pārākumu šaušanas mākslā, bez pretestības arī atdod . . .

Nav zināms, vai Nikita, kas tagad reprezentē valsti, kuŗa pratusi aizšaut vistālāk, trāpot tieši pašu mēnesi, mēdz skatīt rietumu filmas vai ne, vai arī viņš lasījis šāda veida „daiļliteratūru", bet Ņikitas parādīšanos uz starptautiskās politikas skatuves Sav. Valstīs, apmeklējot Vašingtonu un citas vietas, nepārprotami ievadīja šīs šāvieņu mēnesī. Tam bija tā jānobiedē brīvā pasaule, ka tā bez iebildumiem atzīs visu, ko Ņikita diktēs. Vai šai ziņā Ņikita būs savu nolūku sasniedzis, rādīs jau tuvākās nedēļas, kuŗās viņš kopā ar savu milzīgo svītu „ciemojas" Sav. Valstīs. Pavadoņu skaita un apsardzībai sperto soļu ziņā Ņikita droši pārspēj katru sastrumu patvaldnieku, kas apmeklējuši Sav. Valstīs, kaut gan tie parasti ņem līdzi prāvu haremu, bet Ņikita varēja aprobežoties tikai ar paša vienu sievu, divām meitām, vienu dēlu un vienu znotu.

Treknā „miera baloža" apmeklējuma ievadījumam, pēc tik daudz skaļiem apgalvojumiem, ka Padomju Savienība dienu un nakti cenšas tikai pēc miera vien, ko līdz apnikumam esam dzirdējuši kā no paša Ņikitas, tā arī no citiem mazākiem gariem un Padomju Savienības raiditājiem un preses, gan tik dižs šāviens, stingri ņemot, visai labi nepiestāv . . . Jau no seniem laikiem cilvēces attīstības vēsturē kaŗa ieroči nav bijuši, nekādi labie ceļa nolīdzinātāji īstam mieram, bet visai „progresīvais" Ņikita laikam turas pie seno romiešu saukļa: „Ja vēlies mieru — gatavojies kaŗam!", kaut gan tas nebūtu visai „progresīvi" . . .

Krievu valodā vārdam „mir" ir divas nozīmes: „miers" un „pasaule". To, protams, Rietumu pasaules iedzīvotāju lielais vairums, kam krievu valoda ir tikpat sveša kā ķīniešu, nezina un arī nesaprot, jo viņu žurnālisti mēdz vārdu „mir" arvienu tulkot pirmajā nozīmē — „miers". Mums, kas labi pazīstam padomju dīvējādo terminoloģiju visos politiskās spēles gadījumos, dažreiz uzmācas neatvairāms jautājums — vai tikai padomiešu politiķi un propagandisti, lietojot vārdu „mir", ar to nedomā pasauli, ne mieru?

Pēdējā izpratnē Padomju Savienības miera saukļi mums liekas loģiskāki un vairāk saskan ar šo sarkanā imperiālisma patieso dabu un līdzšinējiem darbiem. Tie arī vairāk saskan ar tikko izdarītā šāviena uz mēnesi īstajiem nolūkiem . . .

Kā gan lai visnaivākais Rietumu pasaules pilsonis varētu ticēt treknā „miera balozā" vārdiem, ja Padomju Savienības līdzšinējās rīcības dēļ agrāk brīvās un laimīgās valstis: Latvija, Igaunija, Lietuva, Čechoslovakija, Austrumvācija, Polija un Ungārija ir zaudējušas savu neatkarību, ko Padomju Savienība pat nedomā atjaunot! Vācu tauta mākslīgi pāršķelta divi dalās, un tās agrākā galvaspilsēta ir Rietumu un Austrumu ietekmes joslās. Pat atsevišķu cilvēku, ku ģimenēm, kas apmetušās uz dzīvi brīvajā pasaulē, faktiski, izmantojot visādus šķēršļus lietu vilcināšanā, nelauj apvienoties, lai dzīvotu tur, kur tās vēlētos dzīvot, bet ne tur, kur tiem liek dzīvot Padomju Savienības tirannija. Beidzot, kā gan varētu ticēt „miera balozā" vārdiem par mieru, ja viņa paša zemē ne tikai miljoni pašu pilsoņu, bet arī tūkstošiem ārzemnieku vēl smok piespiedu darba nometnēs!

Nē, brīvā pasaule, šķiet, vairs nav tik naīva, lai ticētu „miera balozā" vārdiem un solījumiem, kas krasi atšķiras no viņa pavisam citādā garā ieturētiem darbiem. Brīvā pasaule arī vairs nav tik nespēcīga, lai nespētu pretoties sarkanās varmākas uzmācībai, viltībai un draudiem, jo arī tās rīcībā ir diži šāviņi, kas var labi trāpīt kā Maskavu, tā Pekingu, ja lieta nonāktu tik tālu. Tāpēc „miera balozā" labi izplānotajam izspiešanas gājienam, laikam, nebūs šoreiz cerēto panākumu.

IZNĀCIS „BRĪVĪBAS TALCINIEKS" Nr. 20/21

„Tūkstošiem dolaru trimdai ($40.000,-), ne centa Latvijas brīvībai!?", vēsta izdevuma vāks. „BT", kā beidzamajos dubultnumuros jau paradīts, izsakās diezgan asi un atklāti par mūsu trimdas vairākām problēmām un, liekas, atspoguļo mūsu domājošās jaunatnes uzskatus. Šoreiz plašāks raksts par ALJ A'u, Bostonas lapu, koeksisitenci un ALA'u".

Tālis Austrumnieks (pseudonīms) sniedz rakstu „Ar diegiem nav aršana", izsakot pārmetumus „izbijušiem Latvijas dižvīriem", kas nepieļaujot viņiem (tuvu pie 30. g. ar augstākiem zinātņu gradiem) darboties Latvijas labā. Viņš raksta: „Jauniem pašiem ir jāļauj lietot metodes, kuŗas ir vispiemērotākās viņu laikam un apstākļiem, ja negribam pazaudēt viņu interesi un uzticību mūsu tautas lietai un priekšgājēju idejām."

Saturā atrodami daudzi citi interesanti, pat sensācionāli, raksti (mēnesa pārskats, pārdomas bez pārdomām, okupētā Latvija ziņo, ar bleķa spārniem uz debesīm, ko domā profesionāļi, mūsu balsis, no personīgās pieredzes, u.t.t.).

Atbildīgais red.: Aivars Osis, red.: Andris Bite, Austris Klētnieks, Juris Strautmanis. Redakcijas adrese: 709 S 6th Ave., Maywood, Ill., U.S.A. M. A.

Džons Noble Vorkutā ticies ar Chruščeva pirmo sievu

Interesants priekšlasījums Čikāgā

Čikāgā aktīvi ir ne vien pretkomūnistiskie spēki, bet arī komūnisti. Tā 26. septembŗa vakarā Čikāgas Midland viesnīcā Amerikas komūnistu partija svinēs savu 40. gadu jubileju.

Kāda Čikāgas avīze raksta, ka tur pulcēsies Amerikas sazvērnieki savā „virsotnu" konferencē.

Bet tai pašā laikā 26. septembrī, plkst. 7,00 vakarā Orchestra Hall telpās, 216 S. Michigan Ave., amerikānis Džons Noble (John Noble) stāstīs Čikāgas publikai par saviem piedzīvojumiem Vorkutas vergu nometnē Sibirijā, kur viņš pavadījis 9½ gadus.

Noble ziņa saukt arī vārdā vairākus latviešus, ar kuŗiem viņš bijis kopā Vorkutā. Arī savā grāmatā „I was a Slave in Russia" viņš ļoti atzinīgi izsakās par latviešiem, bet nupat izdotajā otrā grāmatā „I found God in Soviet Russia" viņš veltījis pat veselu nodaļu Rīgas mācītājam Paulim Rozenbergam, kuŗu viņš nosauc par kristiešu paragu visai pasaulei.

Ievērojot šos faktus un arī to, ka Noble Vorkutā ticies ar Chruščeva pirmo sievu, kas tur bijusi ieslodzīta, mūsu tautiešiem būtu interesanti šo sarīkojumu apmeklēt un aicināt uz to arī savus amerikāņu draugus. Ieeja sarīkojumā brīva. Sils.

CHRUŠČEVA DIENAS NUJORKĀ

ŅIKITA SAPROTAS AR MILJONĀRIEM, BET NEMEKLĒ KONTAKTU AR STRĀDNIEKIEM

Kad Chruščevs aizbrauca no Ņujorkas meklēt jaunus piedzīvojumus Kalifornijā, ņujorkieši atvieglota uzelpoja, it sevišķi drošības iestādes, jo „augstā" viesa apsardzība bija tāda, kādu vēl nebija piedzīvojis neviens ārzemju viesis.

Chruščevam bija līdzi arī pašam savi miesas sargi, ar komandieri ģenerālmajoru N. Zacharovu, kas viesu listē figurēja kā „speciāls asistents".. Mūs šī persona var interesēt tādēļ, ka viņš savu karjēru taisījis Latvijā. 1945. g. viņu iecēla par Latvijas PSR iekšlietu ministra vietnieku. Viņš ir 50 gadu vecs. 1955. g. viņš devās uz Ženēvu, Angliju, Somiju un Āzijas valstīm, lai rūpētos par Chruščeva drošību, kad pēdējais apceļoja šīs zemes. Kad Niksons devās uz Krieviju, Zacharovs bija tas, kas rūpējās arī par viņa drošību.

CHRUŠČEVS SILTI SMAIDA, BET ŅUJORKIEŠI PALIEK VĒSI

Ņujorkiešu izturēšanās pret Chruščevu bija vairāk kā vēsa. Vietās, kur viņš parādījās atklātībā, bija sapulcējušies nedaudz cilvēku; tie nebija nākuši viņu apsveikt, bet viekārši ziņkāres dēļ. Retos gadījumos kāds apgaudzēja, vai citādi izrādīja savu prieku. Varēja redzēt, ka Chruščevs gaidīja, lai viņam uzgavilē, Katrreiz, kad pamanīja kādu roku paceļamies sveicienam, viņš vicināja cepuri un smaidīja pa visu seju. Nebija parastā parādes brauciena vaļējās mašīnās pa Brodveju, kad no vaļējiem logiem viesi apsveic, kaisot konfeti un serpentīnus. Šoreiz tas izpalika, jo nevarēja zināt, ko cilvēki būtu metuši.

Izklausas diezgan savādi, bet Chruščevs vislabāk sapratās ar financistiem un miljonāriem. Ar amerikāņu strādniekiem viņš kontaktu nemeklēja. Miljonārs Harimens viņu pieņēma savā mājā (neizprotamā kārtā pie Harimena mājas isi pirms Chruščeva ierašanās bija saplīsis pods ar sarkanu krāsu, un saimniekam bija lielas grūtības, notīrot savas mājas priekšu), Ekonomiskais klubs tam rīkoja dineju Valdorf - Astorijā. Kad Chruščevs ieradās Empire State debesskrāpī, viņu sagaidīja multimiljonārs pulkv. Henrijs Krauns un pieminai pasniedza debesskrāpja miniaturattēlu, piebilzdams: „Tagad jūs arī esat kapitalists."

Par Kraunu kāds amerikāņu laikraksts sniedz sekojošu informāciju: „Viņš ir 63 gadus vecs, viens no kāda Latvijas immigranta pieciem dēliem. Viņš ir Empire State un kāda Čikāgas debesskrāpja īpašnieks. Viņš ir Rock Island dzelzceļa un Hilton Hotels līdzīpašnieks. Bez tam viņam pieder General Dynamics akcijas 107 milj. vērtībā. Viņš iesāka savu uzņēmumu 1919. g. ar 10.000 dol. lielu kapitālu."

JAUTĀJUMI, KAS SADUSMO CHRUŠČEVU

Lai gan visās sanāksmēs amerikāņi izrādīja Chruščevam vislielāko pieklājību, tomēr pāris gadījumos Chruščevs dabūja dzirdēt arī nepatīkamus jautājumus, kas to sadusmoja. Ungārijas pieminēšana Ch. izsita no līdzsvara. Viņš šoreiz nemēģināja attaisnot padomju armijas iejaukšanos Ungārijā it kā, lai likvidētu ārzemnieku aģentu inspirēto kontrrevolūciju, bet strupi pateica, ka negribot par šo jautājumu runāt.

Līdzīgs gadījums notika Ekonomiskā klubā, kad izdevējs Kaulzs jautāja, kāpēc Padomju Savienībā nav informācijas brīvības. Chruščevs piesarka un sita ar dūri galda. Tad viņš savaldījās un samērā mierīgā toni pateica, ka viņi ar Eizenhaueru esot vienojušies neiejaukties viens otra iekšējās lietās. Bet klausītāji ar to nesamierinājās un atskanēja saucieni „Atbildiet uz jautājumu!' Tad Chruščevs sāka pamācīt amerikāņus, ka tiem esot jāievēro pieklājība un nevajagot viņu pārtraukt. Viņš te neesot nācis, lai lūgtos kaut ko, jo esot nācis kā lielas valsts pārstāvis. Viņu pašu valdība noteikšot, kas tautai jālasa un jādzird pa radio.

Pēc šī incidenta viens padomju korespondents pateica: „Es nesagaidīju, ka amerikāņi tā apiesies ar augsto viesi; Krievijā tā kaut kas nevar notikt."

POLICIJA IZKLĪDINA DEMONSTRANTUS PIE AN

Visur, kur Chruščevs Ņujorkā parādījās, tam sekoja pikeți, kuŗus organizēja apspiesto tautu pārstāvji. Tā tas bija divreiz pie Waldorf-Astorijas un tā bija pie AN mītnes. Policija darija visu iespējamo, lai piketētājus turētu tālāk no Chruščeva. Piketiem ierādīja vietu ielas otrā pusē. Pie Waldorf-Astorijas piketēšana noritēja mierīgi. Bet pie AN izcēlās tracis. Kad Chruščevs ieradās AN mītnē, lai teiktu savu runu, viņu sagaidīja ap 500 cilvēku ar plakātiem un sēru lentām ap roku. Kad piebrauca Chruščevs, atskanēja saucieni „slepkava"! Jāšaubās, vai Chruščevs šos saucienus dzirdēja, jo daudzo policistu motocikļu troksnis tos apslāpēja, bet plakātus viņš tomēr redzēja.

Demonstrantu tuvumā parādījās grupa jaunu cilvēku, kas demonstrantu saucieniem atbildēja ar pretsaucieniem: „Fašisti, jūs gribat karu, mēs gribam mieru." Tas sakaitināja demonstrantus un tie sauca pretim: „Jūs komūnisti!" Stāvoklis kļuva draudošs, bet tad iejaucās policija un lika pretdemonstrantu grupai atstāt šo vietu. Tas neblja vienīgais incidents. Kad Chruščevs ar pavadoņiem piebrauca pie AN, kāds atsevišķs cilvēks pūli sāka aplaudēt. Viens no demonstrantiem tam iesita pa seju. Vainīgo un vēl otru piketētāju policija apcietināja. Tie arī bija vienīgie aresti, kas notika visā Chruščeva viesošanās laikā Ņujorkā.

Nopietnāka sadursme ar policiju notika vēlāk, kad demonstrantu pulks no aizmugures sāka spiesties virsū policistu ķēdei. Policisti sāka grūst atpakaļ viņiem pretī stāvošās sievietes, kuŗas nu spieda no abām pusēm. Tas izraisīja sašutumu demonstrantos, un aizmugurē stāvošie turpināja spiedienu. Tad policija sadalīja demonstrantus mazākos pulciņos un izklīdināja.

Daļa demonstrantu tomēr palika uz vietas, jo vakarā bija paredzēta atkal otra demonstrācija, kad Chrušečvam vajadzēja otrreiz ierasties AN mītnē uz dineju, ko rīkoja ģenerālsekretārs Hammersīlds. Pirms viņa ierašanās pie AN mītnes piebrauca smagā mašīna ar mērnu zārku, uz kuŗa bija uzraksts: „Viņš grib mūs apbedīt". Policija pasteidzās novirzīt līku ratus sānu ielā. Pa to laiku bija sapulcējies atkal pūlis piketētāju ar plakātiem. Kad piebrauca Chruščevs, tie atkal kori sauca „slepkava!" Soreiz demonstrācija noritēja bez kādiem starpgadījumiem. Pusdienas laikā demonstrācijā pārsvarā bija ukraiņi, bet vakarā ungāri.

LATVIEŠU PIEDALĪŠANĀS VĀJA

Latviešu organizācijas šoreiz neizrādīja lielu aktivitāti — piketēšanās piedalījās ļoti maz. Kā arvien — demonstrācijā aktīvi piedalījās propagandas kopa „Dzintarzeme", kuŗas priekšgalā ir nenogurstošais Viktors Kaminskis. Kopa bija sagādājusi dažādas skrejlapas un plakātus. Kaminska aktivitāte pat novedusi to tiesas priekšā. Darba svētku parādes laikā Kaminskis bija pielipinājis pie sēdekļiem, kas bija rezervēti gubernātoram Rokfelleram, pilsētas galvam Vāgneram un kardinālim Spelmanim, uzrakstus: „Turiet savu pilsētu tīru, nelaiziet iekšā starptautisku gangsteŗi Chruščevu". Tiesnesis Kaminski tomēr attaisnojis, bet piemetinājis, lai turpmāk izrādot lielāku cieņu prezidenta viesiem. Tāpat izgājis arī kādam ungāram, kas šo pašu uzrakstu pielipinājis pie padomju delegācijas mītnes durvīm Parka un 68. ielas stūrī. Arī tas aizturēts, bet attaisnots.

Arī amerikāņu organizācijas bija sarikojušas plašu sanāksmi 16. septembrī Karnegi zālē, kuŗā ieradās ap 2.500 cilvēku. Runās izskanēja doma, ka mums nav jāizbeidz aukstais karš, bet jāturpina cīnīties un jāuzvar.

Savienotās VALSTĪS

ŅUJORKĀ

◐ Daugavas Vanagu apvienības Ņujorkā biedru mēneša sanāksmes notiks katra mēneša ceturtajā sestdienā, pl. 8 vak., Yorkville telpās, 157 E. 86. ielā, Manhatanā. 26. septembrī sanāksmē referēs vēsturnieks Vitauts Kalniņš par tematu „Sadalītā pasaule". 24. oktobrī paredzēts P. Jēger-Freimanes referāts.

◐ 17. oktobrī apvieniba rīko operdziedones Paulas Brīvkalnes koncertu Bruklinas mūzikas akadēmijā, bet 27. novembrī — čellista prof. Ata Teichmaņa koncertu Karnegī zālē.

◐ Sakarā ar kaŗa invalidu rensīu jautājumu valde ziņo, ka KB lietas Ņujorkā kārto V. Hazners (bez atlīdzības) un E. Kerno (atlīdzība 10-12 dol.). Invalidiem, kas paši nebūtu spējīgi šo summu samaksāt, izdevumus segs apvienība.

ČIKĀGĀ

Vidējā apgabala pirmais kongress sanāks Čikāgā 21. novembrī Čikāgas latviešu namā, 4146 N. Elston Ave. Sākums pl. 12.00. Sīkāka informācija pieprasāma pie Leonida Neimaņa, 504 Green Bay Rd., Highwood, Ill.

◐ „Pūt, vējiņi" izrāde no rīkotājiem un viesiem neatkarīgu iemeslu dēļ sestdien, 3. oktobrī, nenotiks, bet pārcelta uz vēlāku laiku, par ko paziņos turpmāk.

◐ Jaunais dziedonis Aivars Bumbuliș sestdien, 19. septembrī, salaulājās ar dziedoni un pianisti Valiju Melliņu Kalamazū.

— ro.

BAFALO

◐ Amerikas latviešu jaunatnes apvienības valdes otrā darba sēde notiks 3. un 4. oktobrī Bafalo, International Institute telpās, 1260 Delaware Ave., tel. GArfield 1900. Sākums pl 13.00. Informācija un iepriekšēja pieteikšanās pie Sarmītes Jubertes, 139 Shepard Ave., Kenmore 17, N. Y., tel. Victoria 7443. Darba kārtība: pulciņu un kursu nozares vadība un organizācija; vidējā apgabala pirmā kongresa rīcības komitejas ziņojums; austrumu un rietu tu apgabalu organizācijas stāvoklis un iecerējumi; Jaunatnes padomes apstprināšana; kultūras semināŗs; jaunatnes nedēļa; Latvijas Valsts svētki. Sēde būs atklāta.

MILVOKI

◐ „Pūt, vējiņi", J. Raiņa sērdienu dziesmu 5 cēlienos, izrādīs DV Milvoku apv. teātŗa kopa sestdien, 3. oktobrī, pl. 7.30 vakarā, 241 N. Central Ave., režisores Millijas Valteres - Einbergas iestudējumā, ar Andreja Eglīša dekorācijām. Tēlotāji: Arvids Balodis, Viktors Zālītis, Millija Valtere - Einberga, Ilga Čakāne, Velga Misiņa, Maruta Ludeka, Ausma Ozola, Marija Kalna, Miervaldis Tupesis, Juris Kteinbergs, Olģerts Skostiņs, Maija Peniķe un Ieva Klaustiņa. Apgaismotājs Silvestrs Skurulis, skatuves meistars Valdemārs Šamilis, suflieris Nikolajs Kļaviņš, administrātors Andrejs Saksa. Kostīmus pēc Ernas Puriņas metiem darinājušas Ārija Rudmane, Marija Misiņa, Zinaida Brenķe un Milda Brenķe.

Izrādi ievadīs Raiņa un Aspazijas fonda pārstāvja R. Veidemaņa uzruna.

Ieejas maksa $2,00 — $1,50, skolēniem un studentiem $0,50. Biļetes jau pasūtināmas iepriekš pa tel. MOnroe 6-5399, no pl. 7-9 vakarā, izrādes dienā pie kases stundu pirms sākuma. Izrādi rīko O. Krolla Kultūras birojs kopā ar DV Čikāgas apv.

FILADELFIJĀ

◐ Pirmo radio raidījumu jaunā vadībā „Latviešu balss" Filadelfijā sniedza 19. septembrī tai pašā laikā (9.45) kā agrāk. Sākot ar šo dienu latviešu radio raidījumu šai pilsētā uzņēmies vadīt Filadelfijas latviešu jaunatnes pulciņš. Programmas ievadam runātāja nolasīja jaunatnes pulciņa priekšnieka uzrunu, kuŗā viņš aicina klausītājus atbalstīt latviešu radio raidījumus, kas tagad jaunatnes pulciņa vadībā. Tikai kopīgiem spēkiem iespējams panākt garāku raidījumu laiku, izveidot daudzpusīgāku un interesantāku programmu un piešķirt šim pasākumam redzamāku vietu mūsu kultūras dzīvē. Radio lietu pārzināšanai pulciņš izveidojis īpašu kolleģiju, kuŗā darbojas līdzšinējā runātāja Judīte Jauntirāne, Juris Jauntirāns, pašreizējais pulciņa priekšnieks, Valdis Kārklis, E. Mednis un Kļimanskis. Raidījumi notiek tai pašā laikā, t. i., sestdienās no plkst. 9,45—10.00. Latviešu programmu pārraida Filadelfijas raidstacija WTEL — 860. Ziņojumi, sludinājumi un ierosinājumi iesūtāmi Judītei Jauntirānei, 5928 N. Park Avenue, Philadelphija 41, Pa. Tālrunis: LE 9-1952.

◐ Nākošajā mēnesī Filadelfijas Brīvo latvju biedrība paredzējusi divus nozīmīgus sarīkojumus: 10 oktobrī Galiņa filmu izrādi biedrības telpās un — 18. oktobrī Paulas Brīvkalnes koncertu lietuviešu Mūzikas namā, Alegenu avenijā.

KLĪVLENDĀ

Svētdien, 20. septembrī, klīvlendiešiem bija īsta svētku - mākslas diena, jo dziedāja Londonas viešņa, Ksenija Bidiņa. Vairāk nekā 300 apmeklētāju viņu sirsnīgi sumināja, prasija piedevas un apveltīja ziediem. Koncerts vārda pilnā nozīmē izvērtās par īstiem svētkiem. Pavadījumus

ELLES ĶEĶA KOKTEILIS (2.)

Tirgus sieva ar ķirbja galvu saka:

„VISU ZEMJU TIRGOTĀJI, SAVIENOSIMIES!"

Nezinu, vai Chruščevs, pa ASV braukādams, iegriezisies Ņujorkas latviešu dzīvoklī, kas viņam savlaicīgi uz Kremli nosūtīja ielūgumu aprošināto vēstulē. Tāpat, kā jūs to nevilcinādamies daritu, šim trakajam jautāju: kāpēc? — „Redzi, es esmu augumā noteikti lielāks par cilvēces miesnieku savienības priekšsēdi, un manas dūres ir smagākas. Ja nu ar mani zem 4 acīm viņš gribētu valsirdīgi parunāties, — laipni ielūdzu! Bet — lai neierodas biezāk apdrošināts par manu vēstuli: tikai ar sirpja un āmura pastmarku pierē. Tad redzēsim, kuŗš kuŗu . . . "

Maz ticams, ka Chruščevs būs tik varonīgs. (Tādi pa laikam nav tie, kas paraduši citus nošaut no mugurpuses). Bet manā istabā viņš iekāpa tā]redzes bilžu kastē un grozījās stikla aizsegā, daudzu simtu kabatās paslēptu pistoļu aizsargāts. Skatījos mašīnu un motociklu karavānē, kas dūkdamas drāzās no lidlauka pa Vašingtonas ielām, un jutos vīlies. Aplam prasti viesi. Ne mazāk vilusies šķita tie daudzie tūkstoši, kas pieblīvēja ar galvu mūri ietves. Pa retai neērti paceltai rokai, visgarām atturīgs klusums. Mājastēvs pats arīdzan nejutās diezcik ērti, iespiests valējās automašīnas pakaļējā sēdeklī starp diviem miesu klučiem (Chruščeva un Chruščevietes) ar kārpainām ķirbja galvām. Kaut kādi kopā ar uzvalku saburzīts izskatījās pat prezidenta smaids. Tā sākās izrāde, par kuŗu varbūt pēc gadiem kāds sarakstīs diezgan bēdīgu komediju: „Lielais bankrots", atcerēdamies rietumnieku ideoloģijas principu kapitulāciju līdz mēnesim izsīeptai dūrei.

Vēl šķērmāka sametās dūša, kad Chruščevs amerikāņu preses konferencē atsedza savu garīgo profilu, kas apbrīnojamā kārtā pilnīgi līdzīgs viņa ārējam paskatam. Paisiem sapita galēna solīšiem paaugstinājumā uzgājis„ tūliņ sāka atgādināt to, kas viņš ir: plātīgu tirgus sievu, ne respektējamu valstsvīru.

Viņš runāja, ar katru teikumu noteiktāk pārliecinādams, ka nav te braucis, lai redzētu un iepazītos ar Ameriku, bet pārdotu savu preci — komūnismu, kas aprakšot kapitālismu tāpat, kā kapitālisms apracis feodālismu. Gudrība, kas patvērusies pusgadusimta vecās galvās, kas tālāk par pamatskolas pirmo klasi nav tikušas, un prece, kas sen jau kā sākusi maitāties un iepuvusi tā, ka citiem vairs uzspiežama vieniģi ar varu.Bet Chruščevs to mēģināja pārdot ar tipisku muļķa pašpārliecību, ka viņš, lūk, vienīgais, kam galvā ieskrūvēta spoža, pasauli apgaismotāja spuldze. Dažs klausītājs garlaikots snauda, es iegāju virtuvē mizot kartupeļus. Gluži par velti diena nav izniekojama.

Tad ķirbjagalvas bļaustīšanās atvilināja mani atpakaļ pie kastes, kur viņš aiz stikla nu tupēja tik saniknots, ka likās — tūliņ, tūliņ no platās kaulkoža mutes spruks laukā krieva plašās dvēseles sputniks: „Kas, es tavu māti piesmējis!" Kāds iesniegtā jautājumā bija iedrošinājies atcerēties Ungāriju. Bet dārgais viesis piespiedās savaldīties un pamācīja, ka ciemiņu ar tādiem, tik neglītiem jautājumiem neklājas apgrūtināt . . . Vai tāds būtu viņa brauciena mērķis? Vai tiešām tas viņam varētu izdoties?

Paldies Dievam — cilvēku atmiņa nav kādā vietā nogriežama ar nazi kā nodilusi pazole. Ir tādi, kas neaizmirst un atļaujas neaizmirstamo atgādināt citiem. Tie staigā pa ielām ar sēru lentām un plakātiem, stāstīdami par komūnisma uzvaras ceļā aiz muguras atstātām kapsētām. To drūmā ēna visur gulstas un gulsies pār Chruščeva sagaidītāju galvām.

Tā tas bija Vašingtonā, tā tas ir Ņujorkā, kur iejūku apvaldīta sprieguma murdoņā, cilvēkos, kas sagaida paskrienam gaŗām tautu brīvības kapraci tērauda platēm bruņotā limuzīnā. (Pa Ņujorku „dārgais viesis" vaļējā mašīnā neriskēja braukt). Burzos pa pieblīvēto ietvi uz priekšu, dzirdēdams te šur, te tur pa dzelīgai svaigai domai: „Līdz šim tas strādnieku valsts boss pa miljonāru mājām vien viesojas. Sovakar esot ielūgts pie Herimeņa un Volstrīta bankieriem. — Vai tu to neesi dzirdējis, sarkano partija mainījusi savu saukli: Visu zemju tirgotāji, savienojieties! Sadzersim vodku un dzīvosim augsti, iztirgodami to, kas pašiem mums nepieder. — Jā, jā — tā jau tas laikam notiek arī mūsu zemīte: zivis sāk pūt no galvas. — Tomēr, saki, ko gribi, Kruščs ir lielāks aktieris par Čaplinu. Čarlijam viņa pasarkanās krāsas dēļ aizliedza Amerikā atgriezties, Ņikitam nu pati valdība izlikļ sarkanu paklāju . . . — Šitādus tikai novietot Ellisa salā, turpat, kur citus noziedzniekus."

Iespurkšķas motociklu armija, un gaŗām amoka skrējiena ātrumā aizjoņo Chruščeva limuzīns, bēgdams no strādniekiem, un skriedams uz miljonāru dzīrēm. (Zivis sāk pūt no galvas). Apklusuši asmeļi, prātvēderi, un ierunājas gaužam nopietna balss: „Man bailes, ka tagadin pasāktā brāļošanās nebeidzas vēl traģiskāk kā līdzšinējie koeksistences mēģinājumi ar pašmāju jaunatnes bandām. Mēs vairījāmies pacelt pret noziedzīgajiem pusaudžiem asāku rīksti, tās vietā iefiltrēdami bandās Ņujorkas audzināšanas biroja darbiniekus, lai izliekas par līdzīgiem, iet kopā ar viņiem, slepus un maigi mēģinot tos ietekmēt un pāraudzināt. Un nu? Šī taktika ir piedzīvojusi pilnīgu bankrotu. Šo noziedzīgo jauniešu dēļ ar steigu ir jāpieņem tūkstošiem jaunu policistu. Vai ir vēl lielāka naivitāte cerēt, ka tas, kas šādā veidā mums nav izdevies ar pašu noziedzīgo jaunatni, nu varētu izdoties ar banditismu visas pasaules politikā. Mai bailes, kad beidzot mēs to atjēgsim — tad nepietiks tikai ar policijas papildspēku mobilizēšanu . . . "

Es pievienodamies pamāju ar galvu vecajam krāsotājam (tā darba virsvalks bija izraibināts dažādāda krāsu plankumiem) un man bija žēl, ka viņa sacito nav dzirdējuši tie, kas pacel Chruščevam glāzes ar tostu: „Visas pasaules tirgotāji, savienosimies!" Viņi turpina priecīgi aplaudēt „asprātīgā Nikitas" paseklajiem jociņiem, jo tādus aristokratiskajās bērnistabās, bez šaubām, arī dzirdējuši. Mani tie, diemžēl, neaizkustina, es tādus jau sen esmu dzirdējis no pieblīdušām un balamutīgām tirgus sievām Rīgā, kad kādreiz, iedrošinādamies apšaubīt pārdodamo reņģu, tomātu vai sviesta svaigumu, apstājos pie viņu būdām. Tās atšāva pretī ne mazāk veikli, asprātīgi un kodīgi. Starpība starp viņām un Chruščevu ir tikai tā, ka viņām uz pakuplās sirdspazinas negulēja miljoniem nevainīgi noslepkavotu dzīvību. Un viņas, kas kādreiz man likušas nosarkt līdz ausu galiem, es ceru, šoreiz piedos, ka vispār tās esmu iedrošinājies salīdzināt ar Chruščevu . . .

Skorpions.

KOŠI GVARDI UN ŪSAINI DŽENTLMEŅI

I. GUBIŅAS ANGLIJAS CEĻOJUMA PIEZĪMES

SATIKSANĀS AR PĒTERI AIGARU

Vienu vakaru Londonā pavadu pie dzejnieka Pētera Aigara. Viņš ir sirsnīgs un ar mājastēva lepnumu rāda mums savu dārziņu. Tajā paslaik zied rozes, un kādas! „Tās gan ir sievas," dzejnieks atzīstas, „bet mēs visi par tām priecājamies." Rozes tiešām ir apbrīna vērtas. Simpatiski ir abi Aigara dēli, braši jaunekļi, bet kuŗiem neesot ne mazākās tiksmes ne uz dzejošanu, ne skatuvi. Jaunie Aigari grib kļūt fiziķi. Ar Aigara kundzi pārrunājam par baletniekiem. Viņa — kā jau dejotāja — vai visus pazīst un dzīvi interesējas par latviešu baleta studijām Kanadā un ASV. Pats dzejnieks stāsta par PEN klubu trimdā, kā arī parāda izdotās grāmatas „Pen in Exile", kuŗās ir vairāki mūsu autoru tulkojumi angliski. P. Aigars dara lielu darbu latviešu rakstnieku un literatūras popularizēšanā, un jāapbrīno viņa neatlaidība un uzņēmība. Ir PEN klubi arī ASV un Kanadā, bet mūsu preses organizācijas pat nav stājušās ar tiem sakarā, tā palaižot garām izdevību iekļūt šīspuses literārajā sabiedrībā.

Diemžēl, nevaram viesmīlīgajā mājā ilgi uzkavēties, jo Londonā vēl aizvien valda diezgan muļķigais pieņēmums, ka satiksmei jāapstājas pulksten 11.00 vakarā. Tā kā Aigaru mājiņa atrodas vairāk Londonas nomalē, ne pašā centrā, tad mums krietns gabals ko braukt, jārēķina, lai spētu nokļert autobusus. Ceļā varētu paiet stunda, tad jau ap desmitiem jāatvadās. Londona naktī ir nedzīva. Ielas samērā tukšas, klusas, brauc gan viens otrs taksametrs vai privāta automašīna, gājēju tikpat kā nav. Jā, kur gan lai viņi ietu, viss taču te slēgts.

LONDONAS MĀKSLINIEKU RAJONĀ

Izņēmums ir Soho iela, kas murd vēl naktī. Tas ir mākslinieku rajons, un tur, tāpat kā Parīzē, staigā bārdaini mākslinieki, pusgaŗiem, izpūrušiem matiem meitenes un noskranduši ubagi, kādus Parīzē gan daudz neredzēja. Netikami skaļi uz ielu stūŗiem kliedz vecie avīžu pārdevēji, netīros, droši vien, visu mūžu valkātos lietus mēteļos, „žokenēs", sārtām, grumbainām sejām. Bieži bezzobu mute ķērcošā balsī izkliedz avīzes nosaukumu tik spalgi, ka jāsaraujas. Ir tomēr māksla tik skaļi un tik ilgi saukt. Kā jau liepilsētā, arī Londonā ir revijas, ir logu un durvju vitrīnas, piebāztas puskailu un kailu meiteņu attēliem, un — tieši jāpabrīnās — gar durvīm vienmēr drūzma. Parīzē to nemanīja, kaut gan tur daudz vairāk tūristu nekā Londonā. Īpats ir Lestera laukums, jo tam visapkārt grāmatu veikali. Īsti veikali, ne tādas kastītes kā Sēnas malā, un tomēr te ir tā pati gaisotne. Te plūst studenti, tūristi, strādnieki, pa retam arī glauni džentlmeņi, mētājot lietussargus un cēli turot uz augšu galvas melnajās platmalēs. Londoniete pārsteidz ar savu bezgaumīgo krāsošanos. Sievietes jau krāsojas mūsdienās visur, bet tā, kā Londonā — tā nekur citur. Acis apvilktas ar melnu svītru, uzacis bieži vien pārāk nedabiski melnas un garas, nerunājot nemaz par vaigiem, kas londonietēm zied kā āboli, un nav nemaz jāpieiet tuvumā lai pateiktu, ka tie krāsoti. Londonā redzamas arī diezgan daudzas labi tērptas dāmas, bet bez zeķēm, ko Parīzē vai Romā nekur neredzēja, pie kam dienvidus zemēs laiks bija sīlts un patikams, bet te — vēss. Bet te ir Anglija, un atceros angļu meitenes, kas lepojās ar faktu, ka spēj visu gadu izstaigāt bez zeķēm.

Agrāk domāju, ka Londonā ir labākā apakšzemes satiksme, kāda vispār iespējama, bet tagad, kad esmu redzējusi, cik vienkārša un praktiska tā ir Parīzē, Londonas apakšzemes likās liekas sarežģīts un galvenais — lēns. Pa vienām slieģēm iet vairāku līniju vilcieni, un ir jāzina, kā skatīties, uz kurieni kuŗais dodas. Kamēr to atskārst — tikmēr vai nu vilciens aizgājis, vai esam iekāpuši nepareizā. Vienkārši muļķigi liekas apzīmējumi pie izejām — dienvidi, ziemeļi u. t. t. Sveši-niekam, kam nav nekāda jēga par ielām, tas neko neizsaka. Ja Trafalgera laukuma piestātnē grib iziet uz kādu ielu, tad to nevar atrast, jo iepriekš būtu jāzina, kur iela atrodas, ziemeļos, dienvidos vai rietumos. Parīzē visur bija ielu nosaukumi, ta dodot svešiniekiem ļoti labu orientēšanās iespēju, jo parasti gan braucējs zina ielu, uz kuŗu grib nokļūt, bet no attiecīgās piestātnes nezina, uz kuŗu pusi iela atrodas. Bet londonieši tikuši galā ar saviem ziemeļiem un dienvidiem jau vairākus gadu simtus, kādēļ lai viņi mainītu šo veidu?

MĀKSLAS KRĀTUVĒS

Apskatām Nacionālo un Tetes mākslas galeriju. Esmu tās jau redzējusi agrāk, bet skatu tagad pavisam citām acīm. Aiziet gadi, mēs daudz ko ieraugām citā gaismā. Ar gleznām ir tāpat kā ar grāmatām, kuŗas var izlasīt vienreiz, bet pārlasot tajās atrod atkal kaut ko jaunu, kas pirmajā reizē kaut kā paslīdējis garām. Tāpat ar gleznām, skatos un redzu tajās pašās gleznās daudz ko, kā agrāk, liekas, tur nebija. Pēc milzīgām gleznu galerijām Romā, Florencē, Venecijā, Luvrā un Versaļļā, Londonas Nacionālā galerija liekas maza, bet tajā ir labi darbi, pārstāvētas vai visas skolas. Tētes galerijā diezgan daudz modernistu; daži darbi ir tiešām interesanti un skaisti. Ir arī daži tādi gleznojumi, kuŗus, šķiet, krāsojis kāds pamatskolnieks, un tad jābrīnās: vai ir vajadzība studēt mākslas vēsturi, pavadīt daudzus gadus akadēmijā, lai varētu radīt tādus darbus?

Nevaru aizmirst kādu gleznu, kuŗa bija izstādīta pagājušā gadā Čikāgā — abstraktā: viscaur vienādi melns laukums ar pelēku malu, vairāk nekā. Gleznas nosaukums — kompozicija. Arī mana divgadīgā meitiņa tā komponē, bet nevienu gan viņas gleznas pie sienas nekārtu. Ir jau tiesa, ka visos mākslas veidos ir gan labi, gan vāji darbi. Un tieši abstraktajā gleznieciībā, tā vien liekas, ka iespēja tikt izstādītiem — ir vājajiem gleznotājiem — vismaz Kanadā un ASV rodas tāds iespaids. Turpretim Londonā arī liela daļa abstrakto gleznu bija tādas, kas skatītājā rada pārdzīvojumu, vismaz ierosina domu.

Turpinājumā: TIKŠANĀS AR GUNTI ZARIŅU UN GLEZNOTĀJU INTU BULLITI

LABOJUMS

Rakstā par ALA's sporta biroja sēdi mūsu laikraksta 16. septn-rā nepareizi minēts galda tenisa nozarēs vad. paliga vārds — R. Miezis, ko šeit izlabojam.

Red.

ŪSIŅA NAKTS PANĀKUMI ROČESTRĀ

Toronto latviešu biedrības uzvedums Ūsiņa nakts Ročestrā bija pulcinājis neparasti daudz skatītāju, to starpā arī daudz lietuviešu. Uzvedums guva spožus panākumus, daudz aplausu un ziedu. Attēlā: Ansamblis pie ugunskura. Pa labi autore B. Senkēviča ar saņemtajiem ziediem. Ūsiņa nakts atkārtojumsToronto 27. sept., pl. 7,30, 62 Claremont ielā. B. Savicka foto.

LATVIJAS AMERIKĀ

pārstāvis

VILIS MIĶELSONS

Kalamazū, 426 N. Prairie Ave. pieņem sludinājumus un kārto abonementus.

AR LATVIJAS SAULI SIRDĪ . . .

(Pārnesums no 2. lpp.)

Trīs jaunie valdes locekļi un divi revizijas komisijā nāk no jaunās Toronto latv. jaun. darba kopas.

Par biedrī veicinātāju piesaistīšanu jaunatnes darbam norādījumus no savas pieredzes sniedza kongresa laikā ievēlētais LNJAK padomnieks P. Treijers. Lai gūtu panākumus, tad jārīkojas pēc labi izstrādāta plāna un sistēmas. Vajadzīga arī drosme, degsme un nedaudz nekaunības, rezultāti tad nevarēšot izpalikt.

PAZĪSIM VIENS OTRU

— ir šīgada jaunatnes nedēļas (laikā no 4.—11. oktobrim) tēma. Nolēma saskaņot visus šīs nedēļas sarikojumus tā, lai tie viens otru netraucētu. Lielākais sarīkojums Jaunatnes nedēļas ietvaros notiks event. Bafalo.

ALJA's pr-dis J. Šlesers paskaidroja, ka radušies pārāk daudzi dažāda rakstura novirzieni jaunatnes pulciņos, dalotties pēc reliģijas, vecuma, novadiem u.t.t., kas kavē jaunatnes kopīgu efektīvu darbu. Jaunatnes nedēļas uzdevums un mērķis ir šīs „plaisas" ar paneļu diskusijām, rokdarbu skatēm, teātŗa uzvedumiem un dažādām jaunatnes sacensībām — atkal savest visus kopā. Informācijas materiāli par Jaunatnes nedēļu pieprasāmi Aivaram Osim.

1.900 DOLARU ATLIKUMS

Kongresa dalībnieki noklausījās Jaunatnes svētku organ. komitejas pr-ža Br. Rubesa rakstveida ziņojumu par svētku atlikumu, kas ir ļoti tuvs budžetā paredzētajam — $1.900,-. Viņš aicināja kongresu pārrunāt, kā šo naudu izlietot un sākt domāt par nākamo svētku rīkotāju apzināšanu. Šo lietu kongress uzdeva kārtot valdei, tāpat valdei jāizlemj, ar cik lielu summu piedalīties DV KV izdevumos, kas radās abu no Latvijas brīvībā izkļuvušo jaunekļu pārvešanai drošībā uz Toronto (DV KV izdevumi bija $800,-).

JĀNOJAUC „MĀKSLIGĀ" ROBEŽA

Mēs neesam amerikāņi, mēs neesam kanadieši, kāpēc radīt mākslīgu robežu — izskanēja saucieni, runājot par ciešāku darbību ar citām organizācijām. Ieskatoties Kanadas kartē, jākonstatē, ka jaunatnes pulciņi latviešu centros nav pārāk tālu viens no otra, un iespējami biežī apmaiņas braucieni vienam pie otra, izņemot Vinipegu. (Vinipegas pārstāvis A. Daumants ziņoja, ka palētināta dzelzceļu bilete, braucot grupā, Toronto - Vinipega un atpakaļ, maksātu katram dalībniekam $40,-). Pavisam tuvu Kanadai ir Bafalo latviešu jaunatnes pulciņš, kas arī rosīgi piedalās Kanadas latv. jaunatnes sarikojumos, bet viņiem pēc pašreizējā sadalījuma būtu jāsadarbojas ar Ņujorku vai Čikāgu. Tāpēc, lai darbs būtu raženāks, jāveido tā sauktais 4. apgabals, apvienojoties ar AL JA'u, neievērojot Kanadas un ASV robežu, šādā veidā radot „ZALJ'u" vai „KALJA'u". Tāda doma izskanējusi ALJA's 8. kongresā. Visstiprāk šai lietai pretojās bijušais LNJAK valdes pr-dis G. Liepiņš, norādot labās un sliktās puses. ALJAs pr-dis J. Šlesers norādīja, ka Amerikā šādi apgabali un apgabalu valdes jau pastāvot.

Radās „karstas" pārrunas un domu izmaiņa par un pret, nobalsojot 10 balsis bija „par", bet 8 „pret". Rezolūcijā bija prasīts divu trešdaļu vairākums, tātad „robežu jaukšana" nenotiks, bet kongresa vadītājs aicināja jauno valdi šo lietu līdz nākošajam kongresam rūpīgi izstudēt un pārdomāt. „Ne pārāk stutēties uz darba rullieni un stabūtiem, bet domāt par jaunatnes pulciņu ciešākas sadarbības saitēm."

VĒLREIZ PAR „JAUNO GAITU"

Kongresa paredzētais darba laiks bija jau beidzies un pagurušie delegāti bija ar mieru šo jautājumu uzticēt jaunajai valdei, bet ALJA's pr-dis prasīja noteiktu kongresa nostāju.

LNJAK jaunievēlētais padomnieks gan ieteica, ka ALA's lēmums par „Jauno Gaitu" aizies vēsturē un piemirsīsies — nebūtu jālieto asa valoda, taču kongresa dalībnieku lielākās daļas domas bija pretējas, un valdes otrā dienā pabeigtajā rezolūcijā skaidri pateiks, ka LNJAK'a ALA's nostāja pret „Jauno Gaitu" nav pieņemama; kongress konstatē, ka nepamatoti apvainoti žurnāla redaktori, līdzstrādnieki un viņu nacionālā stāja un personīgā integritāte. „J. Gaita" ir nozīmīgs, nepieciešams un pozitīvs pasākums latviešu kultūras jaunradei, latviešu jaunās paaudzes domu izpausmei, demokratisko ideālu attīstīšanai un cīņai pret komūnismu. „J. G." savu uzdevumu var veikt tikai tad, ja arī turpmāk tajā var tikt brīvi publicēti demokratiski uzskati un literāri stili. Pateicība „J. G." redaktoriem un līdzstrādniekiem par līdz šim veikto darbu.

Pēc 12 stundu „sēdēšanas" kongresa dalībnieki beidzot tika pie mājinieku klātajiem galdiem un saviesīgā vakara. Bez dejas priekiem notika arī dažādas asprātības un attapības pārbaudes sacensības, kas izsmidināja visus.

J. L.

„AUGSTAIS VIESIS"

AUGUSTS NOPŪTA ASISTĒ INTERVIJĀ PIGBRIDŽĀ

„Pigbridžas Vēstnesa" galvenais reportieris Darivaris Zēlastiņa iemiedza rakstāmo papīru padusē un, saskaņā ar galvenā redaktora Eberharda Cēlgara norādījumu, devās pie Pigbridžas laicīgā un garīgā vadoņa Jūlija Taisnības. Taisnība bija apsolījis preesei dot interviju, jo sakarā ar pēdējā laika lielajiem notikumiem uz zemes bumbas un izplatījumā, Pigbridžas tautiešos bija radusies dabiska interese par to, kāda stāja jāievēro un kā notikušais jāvērtē. Kur vien kādi šatikās, tā tūlīt jautāja: „Nu, ko tu par to saki?" Un tā kā Taisnība bija jau vairākkārt dzirdējis atbildes, kas nekā noteikta nepateica, viņš nolēma šai nebūšanai darīt galu un atklāt masām savu autoritātivo spriedumu. Jo ko, piemēram, lai iesāk ar atbildi: „Jā . . . hmmm . . . vai zini, tas nu tā ir, kā sacīt . . . kas to būtu domājis, un tā . . . "? Nekā. Kaut dziļdomīga, tāda atbilde tomēr nedod nekādas vadlīnijas un nenospraužgala mērķus. Tāpēc Taisnība aicināja presi.

Tā bija ieradusies pilnā sastāvā. Bez Pigbridžas Vēstnesa pārstāvētas bija „I. Draudzes Zvani", II draudzes „Mūžības Mēnešraksts", Dālderu Vācēju bbas „Vērotājs" un vēl daži mazāki izdevumi.

„Kungi un dāmas," Taisnība uzrunāja sanākušos, „esmu jūs aicinājis, lai dotu jums iespēju uzklausīt savas domas dažos svarīgos jautājumos. Kā zināms, pasaule pašreiz aizturētu elpu seko straujajiem notikumiem, un visi gribētu skaidri zināt, kas būs un kas nebūs. Vai kungiem kādi jautājumi?"

Kungiem tādi bija.

„Ko Taisnības kungs domā par lielisko zinātnisko sasniegumu un raķetes izsūtīšanu uz mēnesi?"

„Kā jau pats jautājums to izsaka, sasniegums vērtējams tiešām no zinātniskā viedokļa. Protams, kā Ņikita pats to saka, tā bijusi tikai sagadīšanās, ka raķete izšauta viņa viesošanās priekšvakarā. Viņš to pat nemaz neesot zinājis, ka šaušana notiks. Saskaņā ar manā rīcībā esošo informāciju, viss norisinājies apmēram tā: kamēr Ņinočka taisījusies ceļam, un vēl šo to pielāpījusi, tikmēr pats cauŗām dienām to vien gudrojis, kā Eizenhaueru pielauzt, lai nesāk karu. Gudrojis tā, gudrojis cītādi, bet tā vien licies, ka nekas labs neiznāks. Eizenhauers, kā zināms, vecs ģenerālis un īpaši uz kaŗošanu apmācīts — ar tādu par mieru grūti runāt. Kamēr tā gudrojis, pie durvīm kāds klauvējis. — Iekšā! Ņikita sauc. Ienācis Zīnātņu b-bas priks, mazs un sarāvies. — Nu?! Ņikita noprasījis, jo bijis skaidri redzams, ka atkal izdarītas kādas muļķības.

— Biedri premjēr, — priekšnieks lūdzies, — nebaries nu tikai. Nu ir iznākusi tāda ziepe, ka pašiem kauns. Un bailes arī.

— Nu?! — Ņikita uzkliedzis. — Kas nu atkal? Atkal kāds kapitālists kaut kur kaŗu taisa, kamēr es te par mieru cīnos?!

— Kas nu par kaŗiem, biedri Ņikita, — priekšnieks bijis vai beigts aiz bailēm, — bet raķeti gan esam izšāvuši. Labi biju noteicis — nešaut, bet ko tu padarīsi? Kamēr mani zinātnieki bija pusdienās aizgājuši un boršču ēda, tikmēr akadēmijas dvornieces puika — i sukas tādam vajadzēja! — pielavījies raķetēm un piesāvis uguni. Un nu raķetes jau gabalā. Uz mēnesi.

„Velocī tādi! — Ņikita bāries. — Vot ir plāns un grafika! Kamēr vēl bija cietumi un koncentrācijas nometnes, tikmēr te valdīja kārtība, bet kopš es pārņēmu partijas vadību un parādīju sirdi, tā — skaties, kas te notiek! Ko tagad Amerikā par mani domās? Nu visi teiks: Ņikita aiz lielības uzšāvis pa mēnesi tieši tad, kad brauca ciemos. Ek, mizas visiem, mizas!

— Tā, kungi, jūs redzat, ka visa runāšana ,ka raķetes izšaušanai bijusi kāda propagandas nozīme, ir tikai tukša grābstīšanās. Kas tā saka, tas nezina lietas patiesos apstākļus. Tāpēc jau arī Ņikita Eizenhaueram atvedis ciema kukulim tikai raķetes kopiju, lai gan sākumā domājis vest pašu raķeti."

„Ko Taisnības kungs domā par īpašumtiesībām uz mēnesi?"

Taisnība nokrekšķinājās.

„Jūs, kungi, jau lasījāt avīzē — Ņikita tur sev nekādas prasības neuzstāda. Neaizmirsīsim, ka Pad. Savienība netiecas pēc kolonijām. Cita lieta, ja kādreiz nākotnē mēness iedzīvotāji nodibinās republiku un tad lūgs sevi uzņemt zemnieku un strādnieku republiku brālīgajā saimē, Paraugu šajā ziņā netrūkst."

„Vai sarkanā karoga novietošanai uz mēness kāda praktiska nozīme?"

„Liela. Tagad visiem uz mēness skaidrs, kādas preces Zeme taisās eksportēt. Starp citu — to, ka raķetes izšaušana notikusi nejauši, pierāda arī tas, ka nosūtīto preču starpā nav bijusi jaunā Partijas un pasaules vēsture Ņikitas redakcijā. Sī?"

„Vai Taisnības kungs domā, ka augstais viesis, iepazinies ar amerikāņu dzīves veidu, labāk pratīs izvērtēt mūsu gatavību aizstāvēt savas tiesības un brīvību?"

„Šūr. Tiklīdz viņš redzēs, cik spartaniski dzīvo Amerikas caurmēra pilsonis, un ka visas tā intereses saistās tikai ap jautājumu, kā labāk pakalpot saviem zemē, Ņikita uz reizes saprātīs, ar ko viņam darīšana. Tapec jau viņš arī baidās, ka mēs kuŗu kaŗu brīdi saksim kaŗu. Kas vēl tā ir kaŗam sagatavojies un norūdījies kā mēs?"

„Kā Taisnības kungs to doma?"

„Vienkārši: kaŗaviram jābūt noruditam, izturīgam, bezbailīgam. Vai mēs tādi neesam? Vai mes ik dienas nerūdāmies, stundam ilgi sēdēdami TV aparātu priekšā? Tas ir labākais treniņš tupēšanai grāvjos. Tāpat — kas vel labāk prerāda mūsu jaunekļu izturību, kā kratīšānās a la Elvis Preslijs? Un — vai drosme dotiesatiksmes mutuli nav labākais pierādījums, cik ļoti mēs nicinām nāvi?"

„Vai domājams, ka izdosies saglabāt mieru?"

Uz šo jautājumu Taisnība neatbildēja uz reizes. Viegli ar pirkstu paspiedis degunu uz augšu, viņš brīdi pārdomāja.

„Kungi," viņš beidzot teica, „jūs jautājat vairāk, kā izglītots cilvēks var atbildēt. Kā jūs zināt, tautu demokratijas atrodas kapitālistiskā ielenkumā, un visu laiku tikai atgaiņājas. Bet nav šaubu, ka viņu miermīlība nebūs mūžīga. Tādas provokācijas kā Ungārijā. Laošā un citur tautu demokratijas ilgi necietīs. Kamēr tās domā tikai par zinātni un ražīgu septiņgades plāna izpildīšanu uz miermīlīgiem p. natiem, tikmēr kapitālistiskie pasaules apspiedēji mēģina dzīt starp tām kīli. Tas tā ilgi iet nevar, un kaut arī tautu demokratijas nekad par kaŗu nav domājušas un kaŗam nav gatavojušās — drīzāk otrādi, jo vienmē runājušas par atbrunošanos - dažas atombumbas ir arī viņu rīcībā. Protams, šur tur iepirktas pa vecam, lai tiek ko Oktobra svētkos uguņošanā uzspridzināt, bet tomēr stipras diezgan, lai iznīcinātu kapitālistisko pasauli. Viss atkarājas no pēdējās. Ja viņa nestīvēsies pretī un dos to, kas Ņikitam patīk — būs miers. Nedos — well . . . "

„Vai Taisnības kungs domā, ka bija pareizi darīts, ka viesis paņemis līdzi arī savu pirmo lēdiju?"

Taisnība nicīgi iesmējās un gribēja jau kaut ko dumju atbildēt, bet tad ieraudzīja, ka telpā ienākusi arī viņa paša pirmā lēdija.

Viņš ātri attapās.

„Protams, protams! — Vispirms jau nepareizi būtu doties cela bez sava dzīvesdrauga. Bez tam — kuŗš cits tik labi prastu demonstrēt savas tautas sieviškības pozitīvos elementus kā Ņinočka? Ieskatieties viņas apgarotajā sejiņā, viņas saulainajā smaidā un graciozajās kājiņās — ik uz soļa jūtam mums pretim dvešam Krievijas plašo stepju dvašu. Viņa ir laimīgās, jaunās pasaules cildenākā pārstāve."

„Bet kāpēc vajadzēja ņemt līdzi visu ģimeni?"

„Aiz piesardzības. Ja nu viņa prombūtnes laikā kapitālisti iesāk kaŗu? Skaidrs, ka tad viņu pašu internētu — un kas tad notiktu ar ģimeni? Nē, nē. Tādos laikos labāki, ja visa ģimene kopā pa vienu vietu."

„Vai nav jābīstas, ka Ņikitas viesošanās Amerikā tam ir liels propagandas panākums?"

„Nē. Šī kontinenta iedzīvotāju politiskā pārliecība ir stingra un nelokāma. Kuŗš cits vēl tik skaidri saredz un pārredz dažādos politiskos strāvojumus? Kas vēl tā prot atšķirt melus no patiesības? Kas vēl tā ir gatavs upurēt citu materiālās vērtības savu ideālu un principu labā? — Nē. Mēs varam cieti un nešaubīgi, un ja arī šur vai tur miera labā jāpiekāpjas, tad tas nekad nenotiks bez protesta, un pagaidām mēs pat nedomājam atdot kaut ko no tā, kas pieder mums. Rietumi kļuva lieli ar tirdzniecību, un kamēr vien vēl kaut kas būs, ko tirgot, tikmēr mēs no sava lieluma nekā nezaudēsim. — Paldies par ierašanos, kungi."

JAUNA LATVIEŠU MĀ
GUNĀRA STUMBRA GLEZNU IZ

Mēs, latvieši, varam būt lepni, ka mums ir sava nacionālā gleznieciba. kuŗas, diemžēl, trūkst pat dažām skaitliski lielākām tautām. Un otrkārt, — mēs varam būt lepni arī tādēļ, ka latviešu gleznieciba, būdama nacionāla, tomēr ir līdzvērtīga Vakareiropas gleznieciibas labākajiem sasniegumiem. Mūsu valsts neatkaribas laikā spējīgāko un redzamāko mākslinieku darbi bija labi iecienīti un labi pazistami arī pārējās Eiropas valstīs — tālu pāri Latvijas robežai. Krietna daļa šo latviešu nacionālās gleznieciibas veidotāju tagad atrodas trimdā līdz ar mums, kas, paldies Dievam, dod iespēju mūsu gleznieciibas tradicijām turpināties arī trimdā. Taču šo vērtību raditāju mūžs dažkārt mēdz būt vēl īsāks, kā kuŗam katram mīrstīgam. Jāpriecājas tādēļ par ikvienu jaunu latviešu gleznotāju, kuŗš stājas šo viru vietā. Un jo sevišķi jāpriecājas tad, ja šie jaunie gleznotāji reizē ir arī latviskās gleznieciibas labāko tradiciju turpinātāji. Ar Gunāru Stumbru, kuŗa pirmo patstāvīgo gleznu klāstu atklāja 1. septembrī Minneapolē, latviešu Drīmājnamā, ir radies ne vien bet arī apdāvināts un lo pietni vērtējams latviešu g tājs.

Gunars Stumbris savus mos soļus tēlojošās mākslā kā iesācis jau dzimtenē, damies, pie toreiz ievēr gleznotāja Leo Svempa u laiku arī pie Jēkaba Stri Kā Svemps, tā Strazdiņ ne vien savdabīgi, bet lantīgi latviešu gleznotā apdāvināts māceklis daudz. ko no viņiem Arī trimdas laikā, Vācu Stumbris par savu skolot ja izvēlējies krietnu meist gleznotāju Fr. Miltu. Lai kai pa daļai apgūtās gl bas studijas apvienotu u niski nopaļotu, G. S pēc ierašanās ASV mā neapoles Mākslas institū gad, nākot atklātibas ar savu pirmo patstāvīg nu izstādi, redzams, ka gleznotāju saime trimdā si bagātāka ar spējīgu krietni nobriedušu māks Ar mākslinieku, kas n pakļāvies svešajām, bieži tiskām un destruktīvām slas tendencēm, bet iz sev patstāvīgu ceļu. Un šajā izstādē šur un tur vid Leo Svempa vai F „rokraksts", tad tas to nāk par īaunu šo abu n bijušam skolniekam. —

Apveltīts ar nopietnu tiku, Gunārs Stumbris s mā patstāvīgā gleznu izs kāris tikai 27 darbus. vienkāršo kompoziciju, zīmējumu, ar spēcīgiem, cami līdzsvarotiem krāsu miem un pārdzīvojuma tāti, izstādīto gleznu kl tikami pārsteidza un ie ja šis izstādes apmeklētā das ainavas kā Nr. 1, nav skatāmas katrā izstā pats sakāms (ar maz miem) par klusām dabā zāk pārliecināja portre 17), kāda galvas studija lā figūra. Pāris darbi ti

Paula Brīvkalnes koncerts Krolla Kultūras biroja sarikojumu ietvaros Čikāgā notiks sestdien, 10. oktobrī, pl. 7,30 vakarā 800 Halsted St. lielajā Bowen zālē. Programmas pirmajā daļā dziedone sniegs Jāņa Mediņa reti d

DŽENTLMEŅI

A PIEZĪMES

pati tū- ari lie- ug- iēs, avu vie- vi- tā ar vien ga- vai- kā eiet krā- iez- nas, val pie hija ēss. eros ar stai- onā sme, ta- cik ir mes ive- šlie- ieni, ku- to vil- apu- ķigi n — vēši- jēga . Ja ātnē d to būtu eme- . Pa- umi, labu rasti kuru ēgas pusi ti- ēliem s ga- aimī-

MĀKSLAS KRĀTUVĒS

Apskatām Nacionālo un Tetes mākslas galeriju. Esmu tās jau redzējusi agrāk, bet skatu tagad pavisam citām acīm. Aizieti gadi, mēs daudz ko ieraugām citā gaismā. Ar gleznām ir tāpat kā ar grāmatām, kuras var izlasīt vienreiz, bet pārlasot tajās atrod atkal kaut ko jaunu, kas pirmajā reizē kaut kā paslīdējis garām. Tāpat ar gleznām, skatos un redzu tajās pašās gleznās daudz ko, kā agrāk, liekas, tur nebija. Pēc milzīgām gleznu galerijām Romā, Florencē, Venecijā, Luvrā un Versaļā, Londonas Nacionālā galerija liekas maza, bet tajā ir labi darbi, pārstāvētas vai visas skolas. Tētes galerijā diezgan daudz modernistu; daži darbi ir tiešām interesanti un skaisti. Ir arī daži tādi gleznojumi, kuŗus, šķiet, krāsojis kāds pamatskolnieks, un tad jābrīnās: vai ir vajadzība studēt mākslas vēsturi, pavadīt daudzus gadus akadēmijā, lai varētu radīt tādus darbus?

Nevaru aizmirst kādu gleznu, kuŗa bija izstādīta pagājušā gadā Čikāgā — abstraktā: viscaur vienādi melns laukums ar pelēku malu, vairāk nekā. Gleznas nosaukums — kompozicija. Arī mana divgadīgā meitiņa tā komponē, bet neviens gan viņas gleznas pie sienas nekārtu. Ir jau tiesa, ka visos mākslas veidos ir gan labi, gan vāji darbi. Un tieši abstraktajā gleznieciībā, tā vien liekas, ka iespēja tikt izstādītiem — ir vājajiem gleznotājiem — vismaz Kanadā un ASV rodas tāds iespaids. Turpretim Londonā arī liela daļa abstrakto gleznu bija tādas, kas skatītājā rada pārdzīvojumu, vismaz ierosina domu.

Turpinājumā: TIKŠANĀS AR GUNTI ZARIŅU UN GLEZNOTĀJU INTU BULLĪTI

LABOJUMS

Rakstā par ALA's sporta biroja sēdi mūsu laikraksta 16. septembŗa nepareizi minēts galda teŗisa nozares vad. paliga vārds — R. Miezis, ko šeit izlabojam.

Red.

ĀS SAULI SIRDĪ . . .

latviešu jaunatnes pulciņš, kas arī rosīgi piedalās Kanadas latv. jaunatnes sarikojumos, bet viņiem pēc pašreizējā sadalījuma būtiju jāsadarbojas ar Nujorku vai Čikāgu. Tāpēc, lai darbs būtu raženāks, jāveido tā sauktais 4. apgabals, apvienojoties ar ALJA'u, neievērojot Kanadas un ASV robežu, šādā veidā radot „ZALJ'u" vai „KALJA'u". Tāda doma izskanējusi ALJA's 8. kongresā. Visstiprāk šai lietai pretojās bijušais LNJAK valdes pŗdis G. Liepiņš, norādot labās un sliktās puses. ALJAs pr-dis J. Siesers norādīja, ka Amerikā šādi apgabali un apgabalu valdes jau pastāvot.

Radās „karstas" pārrunas un domu izmaiņa par un pret, nobalsojot 10 balsis bija „par", bet 8 „pret". Rezolūcijā bija prasīts divu trešdaļu vairākums, tātad „robežu jaukšana" nenotiks, bet kongresa vadītājs aicināja jauno valdi šo lietu līdz nākošajam kongresam rūpīgi izstudēt un pārdomāt. „Ne pārāk stutēties uz darba ruļļiem un statūtiem, bet domāt par jaunatnes pulciņu ciešākas sadarbības saitēm."

VĒLREIZ PAR „JAUNO GAITU"

Kongresa paredzētais darba laiks bija jau beidzies un pagurušie delegāti bija ar mieru šo jautājumu uzticēt jaunajai valdei, bet ALJA's pr-dis prasīja noteiktu kongresa nostāju.

LNJAK jaunievēlētais padomnieks gan ieteica, ka ALA's lēmums par „Jauno Gaitu" aizies vēsturē un piemirsīsies — nebūtu jālieto asa valoda, taču kongresa dalībnieku lielākās daļas domas bija pretējas, un valdes otrā dienā pabeigtajā rezolūcijā skaidri pateikts, ka LNJAK'a ALA's nostāja pret „Jauno Gaitu" nav pieņemama; kongress konstatē, ka nepamatoti apvainoti žurnāla redaktori, līdzstrādnieki un viņu nacionālā stāja un personīgā integritāte. „J. Gaita" ir nozīmīgs, nepieciešams un pozitīvs pasākums latviešu kultūras jaunradei, latviešu jaunās paaudzes domu izpausmei, demokratisko ideālu attīstīšanai un cīņai pret komūnismu. „J. G." savu uzdevumu var veikt tikai tad, ja arī turpmāk tajā var tikt brīvi publicēti demokratiski uzskati un literāri stili. Pateicība „J. G." redaktoriem un līdzstrādniekiem par līdz šim veikto darbu.

Pēc 12 stundu „sēdēšanas" kongresa dalībnieki beidzot tika pie mājinieku klātajiem galdiem un saviesīgā vakara. Bez dejas priekiem notika arī dažādas aspirātības un attapības pārbaudes sacensības, kas izsmidināja visus.

J. L.

JAUNA LATVIEŠU MĀKSLINIEKA GUNĀRA STUMBRA GLEZNU IZSTĀDE MINEĀPOLĒ

Mēs, latvieši, varam būt lepni, ka mums ir sava nacionālā gleznieciība, kuŗas, diemžēl, trūkst pat dažām skaitliski lielākām tautām. Un otrkārt, — mēs varam būt lepni arī tādēļ, ka latviešu gleznieciība, būdama nacionāla, tomēr ir līdzvērtīga Vakareiropas gleznieciības labākajiem sasniegumiem. Mūsu valsts neatkarības laikā spējīgāko un redzamāko mākslinieku darbi bija labi iecienīti un labi pazīstami arī pārējās Eiropas valstīs — tālu pāri Latvijas robežai. Krietna daļa šo latviešu nacionālās gleznieciības veidotāju tagad atrodas trimdā līdz ar mums, kas, paldies Dievam, dod iespēju mūsu gleznieciības tradicijām turpināties arī trimdā. Taču šo vērtību raditāju mūžs dažkārt mēdz būt vēl īsāks, kā kuŗam katram mirstīgam. Jāpriecājas tādēļ par ikvienu jaunu latviešu gleznotāju, kuŗš stājas šo viru vietā. Un jo sevišķi jāpriecājas tad, ja šie jaunie gleznotāji reizē ir arī latviskās gleznieciības labāko tradiciju turpinātāji. Ar Gunāru Stumbru, kuŗa pirmo patstāvīgo gleznu klāstu atklāja 1. septembrī Mineapolē, latviešu Draudzes namā, ir radies ne vien jauns, bet arī apdāvināts un ļoti nopietni vērtējams latviešu gleznotājs.

Gunars Stumbris savus pirmos soļus tēlojošās mākslas laukā iesācis jau dzimtenē, mācīdamies pie toreiz ievērojamā gleznotāja Leo Svempa un kādu laiku arī pie Jēkaba Strazdiņa. Kā Svemps, tā Strazdiņš bija ne vien savdabīgi, bet arī talantīgi latviešu gleznotāji, un apdāvināts māceklis varēja daudz, ko no viņiem mācīties. Arī trimdas laikā, Vācijā, G. Stumbris par savu skolotāju bija izvēlējies krietnu meistaru — gleznotāju Fr. Miltu. Lai šis, tikai pa daļai apgūtās gleznieciības studijas apvienotu un tehniski noapaļotu, G. Stumbris pēc ierašanās ASV mācās Mineapoles Mākslas institūtā. Tagad, nākot atklātības priekšā ar savu pirmo patstāvīgo gleznu izstādi, redzams, ka Latvijas gleznotāju saime trimdā kļuvusi bagātāka ar spējīgu un jau krietni nobriedušu mākslinieku. Ar mākslinieku, kas nav akli pakļāvies svešajām, bieži chaotiskām un destruktīvām, mākslas tendencēm, bet izvēlējies sev patstāvīgu ceļu. Un ja arī šajā izstādē šur un tur vēl pavīd Leo Svempa vai Fr. Miltņa „rokraksts", tad tas tomēr nenāk par launu šo abu meistaru bijušam skolniekam. —

Apveltīts ar nopietnu paškritiku, Gunārs Stumbris savā pirmā patstāvīgā gleznu izstādē izkāris tikai 27 darbus. Ar savu vienkāršo kompoziciju, stingro zīmējumu, ar spēcīgiem, bet teicami līdzsvarotiem krāsu laukumiem un pārdzīvojuma intensitāti, izstādīto gleznu klāsts patikami pārsteidza un iepriecināja šīs izstādes apmeklētājus. Tādas ainavas kā Nr. 1, Nr. 11, nav skatāmas katrā izstādē. Tas pats sakāms (ar maz izņēmumiem) par klusām dabām. Mazāk pārliecināja portrets (Nr. 17), kāda galvas studija, un Zilā figūra. Pāris darbi tika pārdoti jau izstādes atklāšanas dienā. Izstāde būs atvērta līdz 27. septembrim. Paldies mākslinieka par jauko sniegumu!

Edvarts Tūters.

EDITE FEIFERE,

bij. Latvijas baleta soliste, kas sekmīgi vada savu baleta privātskolu Kopenhāgenā, Dānijā, atzīnāta par skolotāju arī dāņu Karaliskās operas baletskolā. Uzņēmumā E. Feifere dāņu Karaliskās skolas audzēkņiem demonstrē ekspresīvu rutīnas kombināciju. Mākslinīece ar savu darbu pēdējā laikā iekaŗojusi vispārēju paidagogu atzišanu.

Aina Kraujiete

NIRVĀNA

Mežrožu ziedos
Gulu bez dzeloņiem vēlos —
Maigu reibumu augumam sārtas
Ziedlapas piedos,

Ziedlapās rimstot
Aizsmaržos stundas kā mirkļi —
Šķīstīs dzīve, kā pasaka sapņu
Nirvanā grimstot.

PAULA BRĪVKALNE ČIKĀGĀ

Paulas Brīvkalnes koncerts Krolla Kultūras biroja sarikojumu ietvaros Čikāgā notiks sestdien, 10. oktobrī, pl. 7,30 vakarā 800 Halsted St. lielajā Bowen zālē. Programmas pirmajā daļā dziedone sniegs Jāņa Mediņa reti dzirdētās dziesmas, otrā daļā — operu ārijas, starp tām Jāņa Kalniņa „Lolitas brīnumputns un Bruno Skultes „Vilkaču mantiniece". Piedalās pianiste Zaiga Ore. Ieejas maksa $2,50 un $2,00, skolēniem un studentiem $0,50. Lāčplēša ordeņa kavalieŗiem un invalidiem ieeja brīva, uzrādot DV apv. Čikāgā kartītes. Biļetes var iepriekš pasūtināt pa tel. MOnroe 6-5399, no pl. 7-9 darbdienas vakaros. Koncera dienā — stundu pirms sākuma pie kases.

Svētdien, 11. oktobrī, Paula Brīvkalne dziedās Milvokos, DV Milvoku apvienības koncertā.

KSENIJA BIDIŅA IERADUSIES KANADĀ

Koncertapvienības koncertu cikls 1959./60. g. sezonai izpārdots

Anglijas viešņa, dziedātāja Ksenija Bidiņa, pēc vairākiem koncertiem ASV, tagad ieradusies Kanadā un pašreiz uzturas Toronto. Mākslinīece stāsta par kupli apmeklētiem koncertiem un atsaucīgo publiku, kas vēl joprojām nes silti sirdī latviešu dziesmu. „Esmu vienādos ieskatos ar latviešu skaņražiem," saka mākslinīece, „ka pirmais latviešu dziedātāja uzdevums svešumā ir turpināt kopt latviešu dziesmu, sniedzot no tās bagātīgā pūra gan pazistamus, gan mazāk pazīstamus skaņdarbus, īpašu vērību piešķirot arī jaundarbiem, kas sacerēti trimdā. Cittautiešu solo dziesmas un operu ārijas varam klausīties pirmklasīgās skaņu platēs izslavētāko starptautisko dziedoņu atskaņojumā, bet ne tā ir ar latviešu dziesmām, par kuŗām latviešu dziedātājam vai vienīgam jātur rūpe svešumā."

Tā ir skaista un pareiza doma, un mākslinieces izvēlētā programma — J. Vītols, A. Kalniņš, A. Ābele, H. Berinovasars un E. Šenfelds, to papilnam arī pierāda. Dažām H. Pavasara un E. Šenfelda nesen Anglijā komponētām dziesmām šis būs arī pirmatskaņojums Kanadā. Dziedātāja ar gandarījumu piemin arī faktu, ka viņai piešķirts gods ar koncertiem atklāt trīs jaunas šajā kontinentā nodibinātās latviešu koncertapvienības: Detroitā, Filadelfijā un Toronto. Toronto mākslinīece koncertēs 1. oktobrī Unitarian baznīcas zālē, bet Montreālā — 3. oktobrī d'Arcy Mc Gee zālē. Abus šos koncertus pavadīs pianiste Edīte Timermane. Tālāk dziedones ceļš vedīs viņu uz koncertiem Kalamazū, Indianapolē, Bostonā, Filadelfijā ,Milvokos u. c., ar īpašu uzstāšanos slavenajā Nujorkas Town hallē, 1. novembrī. Mākslinīece arī apsolījusies kuplināt 1. ev.-lut. draudzes dievkalpojumu šo svētdien Sv. Andreja baznīcā ar J. Mediņa un H. Berinovasars dziesmām, komp. T. Ķeniņa ērģeļu pavadījumā.

Toronto latviešu koncertapvienības valde 21. septembrī sanāca uz savu pēdējo darba sēdi pirms koncertu cikla sākuma šajā sezonā. Tika noskaidrots, ka visas abonementa kartes 1959./60. g. sezonai ir pārdotas un abonentu skaits (410) sasniedzis maksimālo klausītāju skaitli, kādu Unitarian baznīcas zāle spēj uzņemt. Šī zāle savā laikā tika izvēlēta kā vienīgā piemērotā kamerstila koncertiem par valdei pieņemamu atlīdzību. Valdes priekšsēdis komponists T. Ķeniņš izsakās, ka viskarstākais abonementa karšu iegādes periods bijis aizvadītā nedēļa.

„Izpārdots koncertu cikls ir patikama ziņa," viņš saka, „bet tas arī nozīmē, ka tiem tautiešiem, kas kartes nav iegādājušies, nav nozīmes nākt 1. oktobrī uz Unitarian baznīcas zāli, jo pie ieejas netiks pārdotas ne papildus kartes, nedz atsevišķas biļetes."

Koncertapvienības valde lūdz abonentus ieņemt vietas savlaicīgi, jo koncerta sākums paredzēts precīzi plkst. 8.30 vakarā. Vietas nav numurētas, un durvis atvērs jau plkst. 7.30. Zāles apakšējā stāvā ir arī garderobe, kur novietot virsdrēbes, bet tā kā tā nav pārraudzīta, valde neuzņemas atbildību par tur novietotiem priekšmetiem.

Uz redzēšanos pirmā sezonas koncertā nākamo ceturtdien!

V.

JAUNS LATVIEŠU MĀCĪBAS SPĒKS

Dr. Egils Grīslis ievēlēts par jaunāko profesoru Djūka universitātē Duramā, Ziemeļkarolainā, kur viņš lasa lekcijas dogmatu vēsturē, reizē turpinot pētījumus reformācijas laikmeta teoloģijā.

Dr. Grīslis dzimis Jelgavā, teoloģijas studijas sācis Heidelbergā, beidzis Getisburgas teoloģijas semināru, pēc kam papildinājies Jēlas un Kolumbijas universitātēs, iegūdams doktora gradu, 1957. g. ordinēts par mācītāju un kalpojis Hudsonas draudzē, N. Y.

Jānis Cīrulis

UZ GETINGENU PĒC GAISMAS

NO ATMIŅU KRĀJUMA „MŪZIKANTA PIEZĪMES"

Pirmo reizi paraugoties spoguli, pats sevi vairs nepazinu, — izskatījos pēc lielceļu laupītāja ar nedēļām neskūtu bārdu. No tās atbrīvojos tikai pēc nedēļas, kad drikstēju kāpt arī vannā. Pašam likās, ka tā ir laimīgākā diena manā mūžā. Nu biju atkal atguvis savu seju un varēju, kaut ar vienu aci, raudzīties pasaulē. Nejutos neko lielu zaudējis salīdzinot ar tiem, kas pastaigājās pa parka ceļiem redzīgo pavadībā. Tie bija karaviri ar liesmumetēju izdedzinātām acīm, sakroplotiem locekļiem un sejām. Un tomēr viņi grieza vaigu pret sauli un raudzījās tajā ar savām aklajām acīm. Kļuva baigi iedomājoties, kā viņi dzīvos!

Zālītes jaunkundze bija pirmā saskaitījusi manas aklības dienas un apsveica mani tūliņ pēc piecelšanās no gultas. Nu redzēju viņu vaigā — tā bija Rīgas koncertos bieži redzēta seja un man bija liels prieks ar viņu iepazīties, kā arī pateikties par viņas pūlēm manas vājības laikā. Arī viņa mani atcerējās no tiem pašiem koncertiem, bija lasījusi manas recenzijas un klausījusies dažu labu manu dziesmu. Tāpēc mums allaž bija ko atcerēties un aprunāt. No viņas uzzināju, ka lielākā tiesa latviešu, baidīdamies krievu tuvuma, atstājot Getingenu un dodoties tālāk uz rietumu pusi.

Arī manis solīs bija pamazām kļuvis stingrāks un raitāks. Varēju apmest jau krietnu likumu pa parku, laiku pa laikam pietiekties uz sola un parunājoties ar citiem. Vīsa pasaule likās saules un laipnības pilna.

Beidzot māsa Marija nāca ar vaļinājumā. Kafijas ballīte varēšot notikt viņas istabā un, protams, tikai vakarā, kad visi darbi padariti.

Otrā dienā nokārtoju savas saistības slimnīcas kantorī un paliku ar visai plānu naudas maku. Nebija nekādu cerību, ka tas kādreiz kļūs arī biezāks, bet ko līdzēja zūdīties! Nāks laiks, nāks padoms. Novakarē, māsai Marijai neredzot, ielavījās Zālītes jaukundze ar puķēm. Bija dabūjusi piecpadsmit rozes. Novēlējusi man laimīgu ceļu, viņa atvadījās un kopš tā brīža šo labo sirdi nekad vairs neesmu saticis.

Vakarā visi sanācām māsas Marijas istabā, kas atradās turpat pagraba telpās. Iedziedājos kā Fausts Grietiņai: „Mans sveiciens tev, ak, svētā vieta!" un pasniedzu savām dāmām pa rožu puškim. Māsa Hortenze gandrīz vai apraudājās. Esot šai klīnikā nostrādājusi desmit gadus, bet šādu pārsteigumu no pacienta saņemot pirmoreiz. To pašu apgalvoja Juta ar Mariju. Pēdējā savu puškiti nelika vis traukā, bet zaļā lentītē piekāra sienai — būšot ilgāk ko nosmaržot. Teicu, lai dara tad to arī mani pieminēdama. Omulīgi gluži nemanot pienāca laiks doties uz staciju. Hortenze ar Jutu nāca mani pavadīt, bet Marijai vajadzēja palikt slimnīcā. Viņas man palīdzēja iespraukties vagonā un tur es ietiku tikai pateicoties viņu uniformām un stingrai valodai. Ar visu to līdz Hanoverai nostāvēju uz vienas kājas kā stārķis un Detmoldā iebraucu tikai otras dienas pēcpusdienā noguris, bet priecīgs.

(Beigas)

Irma Grebzde

SVEICINĀTA RĪGA SVEICINĀTAS MĀJAS!

ATMIŅU STĀSTS

(18. turpinājums)

Ejam pa mazu taciņu un nonākam pie baltas divstāvu mājiņas. Kāda vecenīte rosās pa dārziņu ar lāpstu rokās. Mūs ieraudzījusi, tā nomet savu darba rīku dobēs un steidzas šurpu. Vecajā, milīgajā sejā atplaukst gaiši smaids.

„Gailieša kundze! Cik jauki, cik jauki. Nāciet nu iekšā —".

Viņa tek mums pa priekšu kā žigla cielaviņa, palekdamās, visu laiku runādama.

„Jūsu istabiņu neizdevu vis. Domāju, vai nu Gailieša kundzīte mani šovasar aizmirsīs."

Ieejam istabiņā, saules pilnā, piesildītā. Te smaržo pēc priežu skujām, pēc sūnas un meža puķēm. Pie sienām foto uzņēmumi ar ūsainiem, bārdainiem večiem, grupās, pa vienam.

Es tos ziņkārīgi izpētu.

„Tie mani sešī dēliņi," saka vecenīte, pa starpām uz primusa sildīdama kafijai ūdeni, „kaŗš trīs paņēma, Dieviņš vienu. Divi man vēl ir."

Zina iekrīt lielā niedru krēslā un jūtas te kā mājās. Gailieša kundze maz tiek pie vārda, jo vecenītes mute met vārdus ārā kā apaļus zirņus — vienu pēs otra. Gailieša kundze tik māj ar galvu līdzi katram mājasmātes teikumam. Man pat liekas, viņa domā pati savu domu un nemaz neklausās.

Es gribu uz jūru. Pat te, istabiņā, dzirdu varenu šalkšānu. Klausos sasprindzinātā uzmanībā, un pēkšņi man liekas, ka milzu koris kaut kur tālumā mani aicina, sauc vārdā, solā pasaules brīnumus. Vilinātāja, burve — jūra. Zina man pamāj.

„Mam', mēs abas aizskriesim aiz kāpas. Irma taču nav vēl redzējusi ūdeņus—"

„Jā, ejiet. Nepalieciet ilgi!"

Esam ārā. Kāpas ir tepat, aiz dārza. Smilšu kalns ar retu zāli, smilgām, priedēm. Kā viss smaržo! Elpot tik viegli, man pat šķiet, ka kājas neparastā vieglumā ceļas no zemes. Un tad ieraugu plašo viļņojošo ūdens masu, tērauda pelēku ar zilām švīkām un baltām putu šļakatām viļņu galotnēs. Stāvu sastingusi, neizsakāmu sajūtu pārņemta. Ja Zina mani neturētu pie rokas, varbūt es mestos pa kāpu lejā un ieskrietu iekšā šai plašumā. Šņāc, šalc vareni ūdeņi! Kad saules stari izkrīt no mākoņiem, zeltains plīvurs pārklājas visam — tērauda pelēkumam, baltajām galotnēm.

„Tāda tā jūŗa —," čukstu.

„Jā, tāda," Zina klusi saka. „Tagad viņa ir skaista, kad atstāta, vientuļa. Vēlāk — tad vairs nekā. Bars drūzma. Tomēr no rītiem var atskriet pašā klusumā, tad ir labi."

„Es te dzīvotu vienmēr. Tai melnajā laivā — tur —," saku sapņodama, aizmirsusi savus Dzirkantus.

„Ej, nu ej. Vai tad laivā kāds dzīvo. Un gan tev tas mūžīgais jūŗas troksnis apniktu. Zini, kādreiz no tā netiek vaļā arī pilsētā. Šnāc ausīs."

Noejam līdz ūdens malai. Viļņi skrien šurpu tik ritmiski, ka kāda dzīva ķermeņa locekļi šūpotos šurpu un atpakaļ. Pēkšņi kļūst baigi. Liekas, ka jūŗas putainie pirksti grib mani satvert, ieraut aizskalot. Atkāpjos izbailēs, un Zina smejas. Jā, tā kādreiz ir. Kādreiz lielais plašums biedē. Tālumā aizslīd tikko manāma dūmu strūkliņa. Izskatās, ka tur, aiz jūŗas pelēkās muguras, kāds aizslēpies smēķētu cigareti. Ko gan visu, te stāvot, neiztēlo nemierīgās, steidzīgās domas!

„Iesim atpakaļ. Mamma gaida. Mums ar pusdienas vilcienu jātiek atpakaļ," Zina lietiški saka.

Noliecos, paņemu gliemežvāku,baltu ar sīkām svītriņām. Turu to karstajā saujā kā nozagtu jūŗai.

Kāpjam augšā pa kāpu. Atskatos un atskatos. Domās aizslīd tautas dziesmu ainas par jūŗu, par latvieti - jūŗas arājiņu. Dzirdētās pasakas par jūŗas vāravu, zelta zivtiņu, pilīm jūŗas dibenā.

„Nāc, nāc!" sauc Zina.

Piespiežu vaigu priedes siltajam čeverlainajam stumbram un iesūcu sevī jūŗas šalkoņu un nemieru. Nemieru, no kā nekad neesmu vairs atbrīvojusies.

☆

Pēdējā nedēļa skolā. Pēdējās dienas Rīgā. Vasara jau stāv duŗu priekšā savā krāšņākajā rotā. Zied dārzi un smaržo pilsēta.

Eju kā neredzēdama, kurp. Sēdu klasē un neapzinos sevi.

„Apnikusi tev Rīga —," saka Austra, „ne tu vairs smejies, ne tev kāds joks uz mēles. Un acis iekritušas, vaigi šauri."

Jā, gaidu brīvdienas. Savas kumeļa dienas, kad varēšu izdīžoties Dzirkantu pagalmā, laukos mežos.

Visas meitenes kļuvušas tuvākas, draudzīgākas uz šķiršanos. Leguškas vārds vairs mūs netrāpa. It kā aizmirsies klases ņirgām. Gaidām savas liecības. Apmēram jau zinām atzīmes. Lielas vilšanās vai pēkšņu pārsteigumu nebūs.

Ojārs staigā man un Austrai līdzās. Noskumis ar sastingušiem vaibstiem. Īmese ir šveicē mirusi. Viņa mīļā, jaukā māsa. Gribēja kļūt gleznotāja. Neiznāca. Nekas neiznāca no jaunās dzīves.

Mums nav mierinājuma vārdu, ko sacīt. Neprotam vēl liekuļot. Inesi nepazinām. Nespējam aptvert, kā var būt un pēkšņi vairs nebūt. Tikai skumji ir. Ojārs nu noteikti brauks pie vectēva laukos, un viņš man rakstīs.

Pienāk arī Kārlis Baltausis. Lai nu es vasarā kaut ko uzrakstot. Nākošajā ziemā jauniem spēkiem būs jāpārņem literārais pulciņš. Kārlis pats tad, varbūt, būs jau students. Es neuzdrīkstos neko lielu sacīt, jaunā dzejnieka klātienē man mežģīs mēle. Austra jautri triec jokus. Lai Kārlis mūs neaizmirstot universitātē. — Gaŗām aiziet dzejnieks Krūza, nosmīn un pakrata brīdinot gaŗo rādītāju. Meitenes viņam aplip apkārt bariņā. Vai nedzirdēs kādas vārsmas no jaunā trioleta? Krūza atgaiņājās — nav, nav nekā jauna! Tie vecie, jau dzirdēti. Tas nekas, mēs labprāt klausītos vēlreiz! Vaicājiet Baltausim, tam dzeju pilna azote!"

Kārlis pietvīkst, atkāpjas. Mēs tagad ielencam viņu, un Krūza aizslīd, smaidīdams savā ķilbārdiņā. Mazs, ar uzkumpušu muguru — kā dzejas rūķis.

Istabiņa mums pie nama saimnieces jāaizrunā nākošajai ziemai. Kur citur tik lētu un labu dabūs? Jā, brīviba jau mums te bija liela. Celies, kad gribi, vāri, kad gribi, ej un nāc, kad gribi.

Saiņojam abas ar Mirdzu savas savalkātās drānas, grāmatas, dedzinām liekos papīrus un vecās burtnīcas. Ar lielu prieku jesviežu liesmās savas algebras klades.

Mirdza smejas. — „Tā tu, māšel, no algebras vaļā netiksi!"

Skaidrs, ka ne, man būs vasaras darbs. Visu gaŗo vasariņu mani mocīs a un b un c iekavās un kvadrātos, kā uzmācīgi kukaiņi.

Pēdējā diena klasē ir svinīga. Meitenes savilkušas tādas sejas, kā būtu žēl no skolas šķirties, bet īstenībā katra deg nepacietībā ātrāk atstāt šīs telpas un izskriet brīvībā, vaļā un vasarā. Varbūt vienīgi Svīķu Mirdzai žēl skolas. Lai gan viņa te, klasē, bija šai ziemā visvientuļākā. Klases audzinātāja ienāk ar liecībām. Viņai laipna seja, nogurusi un bāla. Ziema tur atstājusi savas pēdas. Meitenes saņem liecības. Nobirst pa asarai par kādu iedomātu, netaisnu atzīmi. Atplaukst kāds necerēts smaids. Tā nemaz nav! Manā liecībā lepojas arī pa pieciniekam — latviešu valodā, vēsturē, dabaszinībās, zīmēšanā. Ko vairāk? Kas par to, ka algebrā aizdomīgs trijnieks? Palekdamās atstāju klasi, saucu meitenēm ardievas. Kā pavasara ziedi tās izbirst ielās ap skolu. Aizsmaršo katra uz savu pusi.

Ejam līdzās ar Austru un Zinu. Debess virs mums dzidri zila un spoža, bet man nu liekas, ka Rīgas gaiss kļuvis smags, grūti elpojams.

„Tad nu līdz rudenim —," atvadoties saka Austra. — „Raksti! Raksti! Neaizmirsti!"

Nu esam divas ar Zinu. Ejam un klusējam.

Zina gatavojas jau rītrītā prom uz jūrmalu. Pie Kaŗaskolas mūs panāk Mārcis ar draugu. Viņi nu tikpat kā pēdējās klases skolēni. Abi pārcelti. Abi priecīgi, pacilāti. Mārcis brauks uz tēva mājām — Olainē. Edgars strādās vasarā Rīgas dārzniecībā. Viņa tēva mājas tik mazas, ka trīs viriem tur nav ko darīt.

„Vai nākamo ziemu dzivosiet tepat?" Zina vaicā.

„Nezinām vis. Varbūt jā, varbūt nē —," Mārcis nosaka — „te patālu skola. Būs jāmeklē tuvāk. Tramvajs arī maksā. Kas nekaiš pilsētas centrā?"

Esam jau pie Zinas mājas vārtiem.

„Labu vasaru!"

„Uz redzēšanos!"

Nu varu skriet ielai pāri, aulekšot augšā pa trepēm, ķert savus saiņus. Ak, vēl trīs stundas līdz vilcienam uz Auci! Trīs gaŗas stundas.

Krustmāte ar Ripsi atnākuši. Sēd manā gultiņā un izbrīnēta mani noraugas. Ko tā meitene skraida kā apsvilusi? Nekur rimties. Cilā saiņus, nomet, pakeŗ ko citu —. Meitene grib prom no Rīgas!

☆

Sveicinātas mājas! Sveicināti Dzirkanti uz skaistās Kurzemes un auglīgās Zemgales robežām!

Esmu atkal te! Aizmirstu, ka man nupat piepildījušies pusaudzes piecpadsmit gadi. Lēkāju un skrienu pagalmā kā pavasaŗa telēns, no saites pasprucis.

Pagalms pielapojis. Sudrabvitolam zari līdz zemei. Mērcas diķa zaļajā virsmā. Liepas stāv kuplas kā Zemgales saimnieces. Un kastāņiem, dārza malā, pilni zari bāli rožainu sveču. Māju celiņi uz klēti un kūtīm cieti nomīdīti. Starp celiņiem zied baltais āboliņš. Nekad man vēl tēva mājas nav izlikušās tik skaistas.

Satieku Zuzi dārzā. Abas priecīgi sasmaidāmies.

„Ko tu stādi, ko sēj savā dārziņā? Kā Mirdzai? Kā Žanim?"

Zuze mani nolūko ar parasto smīniņu — „Neesi vis pārvērtusies, tur, Rīgā. Nu, ne par matu! Tāds pat delvera skuķis, kāds bijis."

(Turpinājums sekos)

G. BATCHELLER REAL ESTATE BROKER
33 Fairview Blvd., Toronto. HO 3-6612

V. PALMA PĀRSTĀVIS
61 Hogarth Ave., Toronto. HO 1-3670

NEMAKSĀJIET VELTI ĪRI. IZMANTOJIET MŪSU IZDEVĪGO KREDITĒŠANOS UN MAZĀS IEMAKSAS. IEPĒRCIET PAŠI SAVUS ĪPAŠUMUS!

BROADVIEW - DANFORTH: atsevišķa 5 istabu māja, moderna eļļas apkure, kopīgā cena $12.800,-. Iemaksa $1.500,-. Atlikums uz vienu 10 gadīgu atklātu obligāciju.

DANFORTH - COXWELL: atsevišķa 2 stāvu, 7 istabu dubultķieģeļu māja, moderna virtuve, moderna eļļas apkure. Garāža. Kopīgā cena $17.500,-, iemaksa $3.500,-. Atlikums uz izdevīgām 10 gadu obligācijām.

LOGAN - DANFORTH: atsevišķa 8 istabu dubultķieģeļu māja, 2 virtuves, 2 garāžas, ūdens - eļļas apkure. Kopīgā cena $18.500,- iemaksa — $3.500,-, atlikums uz vienu 10 gadīgu obligāciju.

UZTICAMIEM MAJU PIRCĒJIEM PALĪDZAM IZTRŪKSTOŠO VAI VISU NAUDU IEMAKSAI SAGĀDĀT BEZ GALVINIEKIEM UZ 3 GADIEM UZ VISIZDEVĪGĀKIEM NOTEIKUMIEM. ZVANIET MUMS NESAISTOŠ AI INFORMĀCIJAI. MĀJAS LIELĀ IZVELĒ VISĀ PILSĒTĀ.

Kur pēkšņi izgaisa tavas skumjas?
Kas tevi iepriecināja?
Es ziedu uzlūkoju . . .
SVEICIET AR ZIEDIEM!
LOTUS PUĶU VEIKALS
802 Bathurst ielā pie Bloor
tel. LE 3-3884, Toronto.
Kanadas latviešu dailamatnieku savienības salons

AUSTRA ŠMITS
DĀMU FRIZIERSALONS
737 Bloor St., W., pie Grace, Toronto. LE 5-6792

DĀMU FRIZIERSALONS
ERNA SILĀRE
428 St. Clarens Ave., Toronto, Ont.
Tel.: LE 1-5937 (Bloor - Lansdowne)

MODEL DĀMU FRIZIERSALONS
VIJA GRIMBA
109 Moberly Ave., Toronto, Ont. Tel. OX 4-0464
DANFORTH — WOODBINE, 2. stāvā.

The Dahlia Beauty Salon
408 Danforth Ave., Toronto.
MATU un SEJAS KOPSANA. ILGVIĻŅI
MODERNAS FRIZŪRAS. MANIKIRS.
Ērtas, labi vēdinātas telpas.
Mūsu darbinieces runā latviski.
Tel.: HO 3-4262.

Vilis Sveija
vienmēr Jums pakalpos
apdrošināšanas jautājumos, zvaniet vai paspiež
60 Victoria St. Room 413, Toronto 1, Ont.
Biroja tel. 4-5141. Māja 203-0756.

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR GAISA PASTU
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām Eiropas zemēm.
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums pasūtinājumus.
ROTBART'S DRUG STORE 676 Queen St., W., Toronto. EM 3-2800.

MURRY'S DRUG STORE **E. GALDIŅA** 3108 Dundas St., W. Toronto, RO 7-8468.
Zāļu pagatavošana. Bezmaksas piegāde mājās. Kosmetika.
Filmas. Sūtām medikamentus uz Latviju.

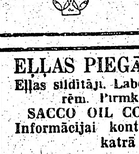

Zeltkalis A. ĶIVLENIEKS
Gatavo un labo visu, kam sakars ar rotām.
19 Pretoria Ave., Toronto 6, Ont.,
HO 3-1008.

EĻĻAS PIEGĀDE APKUREM. RU 3-6137.
Eļļas sildītāju. Labošana, pārbūves no gaisa uz ūdens apkurēm. Pirmklasīgs darbs eksperšu izpildījumā.
SACCO OIL CO. — 1798 AVENUE RD., TORONTO.
Informācijai kontaktējiet W. V. Oesen vai C. Szmettan.
katrā laikā. Mēs runājam vāciski.

ZIGFRIDS ART POTTERY
ZIGFRĪDS JURŠEVSKIS
KERAMIKAS DARBNĪCA - SALONS
1425A BLOOR ST., W., TORONTO TEL. LE 6-8183
viena tramvaja pietura rietumos no Lansdowne.
Latviska un moderna keramika. Aučumi, rotas, koka un ādas izstrādājumi, gleznas, bilžu logāti t. t. t.
Pieņem pasūtinājumus dažāda veida keramiskiem izstrādājumiem.

VISĀDAS KRĀSU FILMAS
ATTĪSTĪŠANAI UN KOPĒŠANAI.
ĀTRA UN PIRMKLASĪGA APDARE DAŽĀDOS LIELUMOS.
PIEŅEM:
DV. GRĀMATNICA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B,
Darba laiks no pl. 9—6, sestdienās no pl. 9—1 dienā.

MAMBO — SAMBA — RUMBA — JIVE — CHA-CHA
DEJU STUDIJA N. SCHWANEBACH,
175 COLLEGE ST. (pie Mc Caul), Tel. WA 1-4318, TORONTO.
Jūs iemācāties ātri un lēti
FOXTROTU — LĒNO VALSI — VALSI — TANGO
PRIVĀTSTUNDAS
Auksta gaisa vēdināšana. Pieteikšanās un izziņa katrā laikā.

ARNOLDS
BĒRZIŅŠ
REALTOR
- Nekustamu īpašumu birojs: mājas, veikali, farmas, apbūves gabali.
- Apdrošināšanas aģentūra: auto, mājas, mēbeles, zādzības, nelaimes u. t. t.
- Notāriāta birojs: līgumi, tulkojumi, notariāli apstiprinājumi, obligācijas, aizdevumi u. t. t.

316 HARBORD ST., TORONTO. TEL.: LE 4-2447.

LATVIEŠU PUĶU SALONS
CALLA
727 Danforth Ave., pie Pape.
tel. HO 6-9911, Toronto.
- Bagātīgā izvēlē ziedošas podu puķes.
- Griezti ziedi.
- Ziedu sakārtojumi.
- Tautiskie izstrādājumi

Pasūtiniet savlaicīgi.

BIROJĀ: EM 6-5434 MĀJĀS: ME 3-5513
Visāda veida padomus un pakalpojumus juridiskos jautājumos sniedz
JOHN KUZMOCHKA, B. A.
Barrister, solicitor & notary
1 ALBERT ST (otrā. stāvā), TORONTO, ONTARIO

Nupat saņemtas jaunas GRĀMATAS

J. Ziemeļnieka — KOPOTAS DZEJAS	$7.00
A. Niedras — ZELTA VĀRTU PILSĒTA	$3.40
R. Bangerska — MANA MŪŽA ATMIŅAS, II d.	$5.20
I. Gubiņas — ZELTA IELEJA	$3.00
V. Strēlertes sakārtoj. — LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS	$4.25
U. Ģērmaņa — LATVIEŠU TAUTAS PIEDZĪVOJUMI	$5.50
O. Dūna — JUVIKAS ĻAUDIS, I-II-III	$10.00
A. P. Mierkalna — PURPURA SIRDS (dzejas)	$3.50
VARENAIS BĒTHOVENS	$8.00

DV GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron St., Toronto, 2-B, Ontario, Canada.
Darbdienās no pl. 9—6 vak., sestdienās no pl. 9—1 dienā.

JA SŪTĀT DĀVANU SAIŅUS PIEDERĪGAJIEM uz LATVIJU, TAD UZTICIET TOS DV GRĀMATNĪCAI, 123 Huron St., Toronto 2 - B, Ontario — Canada.
Pieprasiet cenu sarakstu, sekojiet sludinājumiem.

Apkuŗu un ūdensvadu speciālists
Adolfs LAGŪNS
Tel. LE 1-6583, Toronto.

J. KREIĻA
FOTO STUDIJA
Izdara uzņēmumus iekš- un ārpus studijas, izgatavo bildes pasēm, apliecībām, kā arī pārfotografē un palielina dokumentus un bildes. Amatieru filmas attīsta un kopē. Uzņēmumus lūdz iepriekš pieteikt.
HO 6-3800, 445 Pape Ave.

IECELOŠANAS, IZCELOŠANAS vīzu, pasu, uzturēšanās atļauju, laulības šķiršanu legalizācijas un citas lietas administratīvās iestādēs kārto
ALEKSANDRS KĀNBERGS
596 Sherbourne St., Toronto
(pie Bloor St.), tel. WA 1-7149

Jūsu DRĒBNIEKS ir
A. SILAVS
415 DUNDAS ST., E.,
Tel. EM 4-0069, Toronto.

V. KUČĀNS,
Kungu un dāmu drēbnieks,
120 FERRIER AVE., TORONTO
(pie Danforth un Pape Ave.)
Tel. HO 1-5891.

APMETUMA DARBUS,
arī cementa apmetumus,
māju pagrabiem veic amata speciālists. Garantēts darbs.
Zvaniet RO 6-3026, Toronto.

PAUĻA STRAZDIŅA
Kungu Frizētava,
1320 Bloor St., W.
(pie Lansdowne), TORONTO.

DĀVANU SAIŅUS
ar augstas kvalitātes precēm nosūtu no Eiropas noliktavām.
Interesentus lūdzu pieprasīt audumu paraugus un cenrādi.
EDVARDS AĢIS,
TĀLR. JACKSON 2-0824,
3 BARTON STREET W.,
HAMILTON, ONT.

F. Rosen
FUNERAL DIRECTOR
APBEDĪŠANAS BIROJS,
467 Sherbourne St.,
Toronto.
Tel. WA 4-1408.
Rūpīga un smalkjūtīga apbedīšanas ceremoniju izkārtošana.

H.M.DAVY & CO REALTORS FOR 47 YEARS
5128 DUNDAS ST. W.,
ISLINGTON
AT SIX POINTS
BE 1-3301 - 2

DAVY — PIEDĀVĀ KATRA VEIDA BUNGALOVUS RIETUMOS

SWANSEA: Iemaksa $6.000,- atsevišķai dubltķieģeļu mājai ar garažu un privātu iebraucamo ceļu. Ultramoderna virtuve, ūdens - eļļas apkure un atpūtas telpa pagrabā.

COLLEGE - OSSINGTON: Izīrēta 3 dzīvokļu māja un veikala telpas. Ienākums $320,- mēnesī. Iemaksa $10.000,- vai mazāk. Pilna cena pēc vienošanās, viena obligācija par atlikušo summu uz 10 gadiem.

ISSLINGTON: 6 istabu bungalovs ar 85 x 300 pēdu gruntsgabalu. Ideāls augļu kokiem un dārzājiem. Klusa vieta, tuvu skolām. Viena obligācija par atlikušo summu, ja iemaksā — $6.000,-.

E. KRASTIŅŠ,
TEL. MĀJĀS RO 9-9993.
E. RUDZĪTIS,
RO 6-2069.

GRĀFA ČANO TRAĢĒDIJA

II

Acumirkli Čano paliek kā satstindzis. Viņš jūt, ka viņa domas sāks jukt. Ir tik uztraucoši domāt par dzīvi, ko viņš tik ļoti mīlējis, un kuŗa nu viņam liekas tik negaidot atdota atpakaļ.

„Es gribēju šo ziņu nodot jums jau pirms pāris nedēļām, bet, diemžēl, tikai tagad Himlers piekrita Kaltenbrunnera plānam."

„Bet kā es tikšu laukā no šīs nāves celles? Veronas fašistiskais prefekts ir mans nāvīgākais ienaidnieks. Musolini padomdevēji grib manu galvu. Tas viss skan tik neticami." —

„Esiet bez raizēm, brigādes pr-ks Larchers, SD pavēlnieks Italijā, nokārtos visu vajadzīgo. . . . Jūsu tiesas process ir paredzēts 8. janvārī. 7. janvārī, plkst. 8 vakarā, kāda stipra SS vienība ielauzīsies cietumā un apgalvos, ka cietuma vadība organizē jūsu bēgšanu. SS vīri nobīdīs pie malas italiešu sargus un rūpēsies par to, lai jums būtu brīva izeja no cietuma."

„Un tad?"

„Un tad pāris izmeklētu SS vīru, izmantodami vispārēju sajukumu, nogādās jūs auto, kuŗš gaidīs pie cietuma vārtiem . . . Es jau iepriekš informēšu par to jūsu sievu. Plkst. 21 viņa sagaidīs jūs uz Veronas — Brescias ceļa pie 10 kilometra staba. Tur viņa iekāps pie jums auto. Un tāni pašā naktī lidmašīna jūs nogādās Ungārijā."

„Es gribētu, kaut viss jau būtu tik tālu," klusi teic Čano.

„Neaizmirstiet, ka Kaltenbrunneram iepriekš vajadzīgas jūsu dienas grāmatas pirmās divas daļas. SD šefs negrib pirkt kaķi maisā."

„Tas ir saprotams. Es rakstīšu vēstuli sievai, lai viņa tās jums nodod. Grāmatas ir Romā noglabātas."

„Labi," atbild Felicita. „Es tā priecājos par jums. Jūsu bēgšana tad reizē būtu arī mūsu šķiršanās."

Viņa smaida, bet acis ir skumjas.

Apcietinātais pacel galvu. Jautājoši lūkojas savā apmeklētājā. Tad lēnām tai tuvojas. Plaši ieplēstām acīm Felicita raugās viņā. „Kāpēc es neatstāju šo celli?" viņa domā, „kāpēc es neturos pretim šim jūtām, kas mani pārņem viņa tuvumā?. Vai es viņu tiešām mīlu?"

„Sākumā es nācu šurp, lai tikai tiktu pie jūsu dienas grāmatām," viņa čukst. „Vēlāk es nācu aiz līdzjūtības. Jūs bijāt tik viens, jūsu sieva nedrīkstēja jūs apmeklēt . . . Un tad . . ."

„Nerunājiet," atbild cietumnieks. „Ir pilnīgi vienalga, kāpēc . . . Ir svarīgi tikai tas, ka jūs vispār nācāt, ka palīdzējāt man aizdzīt šīs nāves celles vientulību."

Trūcīgā celles gaisma krīt uz garajiem, blondajiem Felicitas matiem. „Cik zīdaini izskatās šie mati," domā cietumnieks. No matiem krīt ēna uz viņas acīm.

Čano saņem Felicitas galvu savās rokās, un tad pazūd nāves celle un cietums. Nav vairs nekāda tiesas procesa, nav Hitlera, ne Musolini. Ir tikai šīs sievietes smaids, viņas acu tumsums un viņas matu smarža.

Kad Čano noliecas pār Felicitu un skūpsta viņas, lūpas, sievietes seja ir skaidra, bez ēnām. Viņas rokas apvijās ap Čano kaklu.

„Turi mani ciet," viņa čukst. „Tikai vienu acumirkli . . ."

Vienu acumirkli viņi paliek tā stāvam. Vienu acumirkli viņi ir tālu projām no dzīves īstenības. Tad viņi dzird gaitenī sargu rupjās balsis. Burvība ir pazudusi. Felicita atraisās no Čano rokām.

„Pēc četrpadsmit dienām jūs būsit brīvs, grāf Čano. Tad viss būs kā sapnis, kas pazūd pēc atmošanās. Pēc četrpadsmit dienām jūs aizmirsīsit mani."

Nākošajā acumirklī Felicita ir ao celles pazudusi.

EDA MĒĢINA GLĀBT VĪRU

Čano sieva Eda šinī laikā dzīvo Romaniolo sanatorijā. Tā ir klusa vietiņa pie Taso upes, stundas autobraucienā no Mailandes. Tagad viņas vārds ir Elza Santos. Viņa nav vienīgā paciente, kas šeit uzturas, nemeklējot sanatorijas ārstniecisko palīdzību, bet gan tikai klusu patvērumu no briesmām.

Pirms došanās uz sanatoriju viņa Romā noglabājusi vīra dienasgrāmatas un nelegālā ceļā nogādājusi drošībā Šveicē savus bērnus. Un nu viņa dodas pie tēva, lai mēģinātu glābt vīru.

Musolini šinī laikā ir Feltrinelli villā pie Gardas ezera.

Duče saņem Edu savā darba istabā un apsveic ļoti vēsi. Tēva atturīgā izturēšanās neiespaido enerģisko Edu. Viņa ķeras tūlīt pie lietas.

„Es gribēju apmeklēt Galeaco cietumā, bet mani tur neielaiž. Es gribu zināt, ko tu darīsi, lai izbeigtu šo smiekligo teātri?"

„Ļoti nožēloju, bet es nevaru tava vīra labā neko darīt," atbild Musolini. Viņa seja ir pelēka, zem acīm tumšas ēnas, platie pleci saliekti. Eda mīl savu tēvu, bet rūpes par vīru šoreiz ir lielākas, kā līdzjūtība pret duči.

„Manu bērnu, tavu mazbērnu tēva dzīviba ir likta uz spēles. Tev kaut kas jādara, lai viņu glābtu. Es tev apsolu, ka mēs tūlīt dosimies kaut kur uz Dienvidameriku un tur no pasaules skatiem pazudīsim."

Musolini pieceļas un sļūcošiem soļiem dodas pie loga.

„Viņš mani nodeva," skan aizlauzta balss.

„Viņš izlietoja tikai savas brīvās balsošanas tiesības fašistu lielās padomes sēdē 25. jūlijā."

„Kaŗa laikā tiesībām nav vērtības," atbild duče, skatidamies laukā pa logu.

Edas seja kļūst liķa bālumā.

„Tu esi duče, un ja tu pavēlēsi, tiesas process nenotiks."

„Un valsts intereses?"

„Tēvs, vai tu tiešām gribi upurēt Galeaco, lai Itālijai un pasaulei parādītu savu stiprumu un nelokamību? Tu iekriti ar Hitleru . . . Tauta tev uzticējās, jo domāja, ka tu to pasargāsi no kaŗa. Tu pievili tautu, un tagad esi visnicinātākais vīrs Itālijā."

„Tautas tumšajās masās kaŗi kļūst populāri tikai pēc uzvaras, Eda . . . Arī pirmajā pasaules kaŗā mūsu tautu pret tās gribu ierāva mazākums. Toreiz dezertēja vairāk kā pusmiljons mūsu kareivju, un tomēr mēs leguvām Dienvidtiroli."

„Soreiz Itālija neuzvarēs!" kliedz Eda . . . „Tu lielais, varenais duče, patiesībā neesi nekas cits, kā vācu gūsteknis. Viņiem par prieku tu spēlē šo komēdiju, un tāpēc manam vīram jāmirst no bendes rokas. Bet ja tas notiks, tad mūsu starpā visam ir beigas! Tad tev nebūs vairs meitas un man tēva! Un ja tu tad izslāpis manā priekšā uz ceļiem mestos un lāsīti ūdens lūgtu, es zvēru tev, šo ūdeni tavu acu priekšā es izlietu zemē . . ."

Eda aizklāj seju rokām. Kaut kas smacējošs spiežas viņai kaklā. Baiļu pārņemta, viņa gaida tēva atbildi.

Tikai pēc laba laiciņa viņa dzird kādu svešu, dobju balsi no loga puses.

„Es nevaru tev palīdzēt, Eda. Ne tev, ne arī tavam vīram. Valsts gods un intereses neatļauj to darīt."

Eda ievaidas, viņai paliek nelabi. Kā no nelaba sapņa, viņa bēg no sava tēva istabas.

Tā ir tēva un meitas pēdējā tikšanās. Bez atvadīšanās . . .

Turpinājumā:

VELTA GAIDIŠANA

I. JANKOVSKIS REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Ave., Toronto, Ont.
LE 6-0143
LE 5-4455
Mums ir

C. G. TO
REAL ESTATE
Aizdevumu sagāde. Lielākais nekustamu ī
došanas birojs Hamil
418 MAIN ST., E., HA
OJĀRS IEVIŅŠ. Tel. JA 8-6336.

Latviešu pašapkalpošanās pārt
113 RONCESVALLES AVE., TORONTO (
Piedāvājam visāda veida
Dabūjami arī dažāda veid
izstr
KLĀJAM GALDUS visād
lībnieku skaitam,
Galdu klāšanu lūdzu
THE SPRI MARKETERIA

LATVIEŠU PUKU VEIKALS
Mildas Flower Shop
1597 Bloor St., W., tālr. LE 6-2424, Toront
GRIEZTI ZIEDI, ZIEDOSAS PUĶES PODOS, KAK
PALMAS u. c.
Gatavojam visāda veida puķu sakārtojumus kāzu, bēru
visos citos gadījumos.
★ Pasūtinājumus pieņemam mājās pilsētas robežīs

MONOGRAFIJU
KĀRLIS ZARIŅŠ DZĪVĒ UN DARBĀ
IZDOD RŪJAS APGĀDS LONDOŅĀ
Oktobra mēnesī iznāks pazīstamā kritiķa un blogr
ARTURA BĒRZIŅA monumentālais darbs
Kārlis Zariņš dzīvē un darb
ARTURS BĒRZIŅŠ izmanto ilgus gadus krātos, p
materiālus, bagātīgo paša pieredzi un savu veikto sp
Skaistā latviešu valodā, dzīvā un saistošā stāstījumā a
lietpratīgi apraksta ne tikai mūsu ievērojamā valstsvīr
diplomāta dzīves gājumu, bet arī svarīgākos politisko
sabiedriskos notikumus latvju tautas dzīvē pēdējā gadu
tenī — interesantakajā laikmetā mūsu vēsturē.
Grāmatā profesora V. TONES gleznots sūtņa po
krāsās (viens no mākslinieka pēdējiem darbiem); mon
fijai 20 nodaļu, 361 lapp. (ar 50 illustrācijām un atsevi
krita lapām). Pēdējā nodaļā „Valstsvīram un draugam
viņu latviešiem labi pazīstamu sabiedrisku darbinieku
juma raksti. OJARA JEGENA vāks, sējuma mets un
tojums. Visi grāmatas eksemplāri lesteli.
Šī būs viena no vērtīgākām un interesantākām t
izdotām latviešu grāmatām, tāpēc izdevēji cer, ka tā a
ceļu uz katra latvieša māju brīvajā pasaulē. Lai atvie
grāmatas iegūšanu, atklāta iepriekšēja parakstīšanā
pazeminātu cenu.
Grāmatas cena Kanadā būs $5,-. Tiem, kas piet
līdz 15. oktobrim, cena pazemināta uz $4.-.
Pieteikšanās kopā ar naudu pieņemama tieši izdevnie
RŪJA, 30 CLARENCE ROAD, LONDON, N. 22, ENGL
vai Kanadā:
DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B,
Apgāds „R Ū J

PRIEKA DRUSCIŅA
Grāmatas autore pazīstamā īgauņu rakstniece
MAGDA PIHLA
Grāmatu ilustrējuši Dainis Miezājs un Alfrēds Brūv
Prieka Druscina (Roomuraasuke) 4 — 9 gadus veca ni
gaŗām bizēm, stāsta lasītājiem par saviem piedzīvoju
pilsētā un uz laukiem, skolā un mājā, darbdienā un
Dziesmu svētkos. Autore uzmanīgi ieturējusi šo stilu,
neiespiežas pieauguša gudriba meitenes bērniški — n
perspektīvā.
Mēs varam sekot ar prieku, kā meitene skaidri ist
mus un ieņem stāvokli, kur parasti pieaugušais apdo
Drusciņa iepriecē lasītājus ar savu gaišo, skaidro seju
ir ģeniāla humora pazīme. Autore simpatizē tēliem a
sirdi, blakus komiskiem atgadījumiem mēs sastopam
ģeniālas bērna poezijas, viņas fantazijas rotaļu Ozola
neš istabā. Beigu stāstā parādītas nacionālas jūtas,
tuvas bērna sirdij un dvēselei.
Šī grāmata ir glīti iesieta — lieliska dāvan
bērniem
Cena 2.00 dol.
Dabūjama
DV GRĀMATNĪC
123 Huron St., Toronto, Ont., Canad

I. JANKOVSKIS
REAL ESTATE BROKER
93½ Roncesvalles Ave., Toronto, Ont.

LE 6-0143
LE 5-4455

BLOOR - SHERBOURNE ST.: $2.000. iemaksa 8 istabu, dubultķieģeļu dupleksam uz sevišķi liela gruntsgabala, kam var būt tuvākā laikā liela vērtība kā dzīvokļu mājas apbūves gabalam. 2 virtuves, 2 vannas istabas. Īpašnieki — vecāks skotu pāris izceļo uz Angliju. Zvanīt J. Veisam.

SIX POINTS: $3.500 iemaksa jauniem ,ultramoderniem 6 istabu bungaloviem ar kurināmiem (īstiem) kamīniem, piebūvētām garāžām, liegadu obligācija.

GREENWOOD - GERRARD ST.: $700,- iemaksa 6 istabu atsevišķai mā- iemaksām. Sekojiet mūsu speciālpiedāvājumiem **Toronto Daily Star, The Telegram un Globe & Mail.**

jai ar 2 modernām virtuvēm, cietkoka grīdām, eļļas apkuri. Aizmugures iebraucamais ceļš, dārzs un garāža. Pilna cena $12.900,-. Zvanīt J. Veisam.

PEARSON - RONCESVALLES AVE.: $1.000.- iemaksa 6 istabu ķieģeļu mājai ,tuvu High parkam. Labas cietkoka grīdas, eļļas apkure, garāža. Iekšpuse jākrāso vai jātapsē, kā arī šis tas jāpielabo. Īpašumu var nopirkt par $12.900.-. Zvanīt A. Bullem.

PARKDALE: $2.000.- iemaksa 7 istabu divstāvu ķieģeļu mājai. 2 virtuves, jauna apkures iekārta, privāts iebraucamais ceļš un garāža. Tīra un labi uzturēta māja. Zvanīt A. Bullem.

Mums ir mājas visos pilsētas rajonos par dažādām cenām un

C. G. TODD LTD

REAL ESTATE

Aizdevumu sagāde. Lielākais nekustamu īpašumu pirkšanas un pārdošanas birojs Hamiltonā.

418 MAIN ST., E., HAMILTON.

OJĀRS IEVIŅŠ. Tel. JA 8-6336. VALDIS TUKLERS.

EDGARU KRŪMIŅU,
Matīsa dēlu,
ar sievu MILDU,
2 dēliem un māti.
Rakstīt: K. OZOLS, 120 LISGAR ST., TORONTO 3, ONT., CANADA, vai zvanīt LE 4-0325.

Victor Ave, pie Carlton,
IZĪRĒJAMS
nemēbelēts dzīvoklis: viena vai divas istabas un virtuve, garāža.
Zvanīt HO 3-4178, Toronto.

Bloor - Lansdowne raj.:
IZĪRĒJAMS
nemēbelēts dzīvoklis
— 2 istabas un virtuve.
Zvanīt RO 3-1988, Toronto.

IZĪRĒJAMA
mēbelēta istaba ar virtuvi
2 stāvā, atsevišķa ieeja. Var būt ar bērniem. Laba satiksme. Garāžas iespējas.
HO 3-7176, Toronto.

TAUTU MEITA,
atraksti gados jaunam tautu dēlam
ASV. Foto.
Offertes šīs avīzes kantorim ar No. 715.

Dzimtenē miris Ziemeļvidzemes agrākais MEŽU REVIDENTS
ŽANIS IRBENIEKS
Dzimis Kurzemes Kaugarēs.
Mīļā atmiņā viņu paturēs piederīgie visā pasaulē.
Sēro
KERANU ĢIMENE.

Latviešu pašapkalpošanās pārtikas preču veikals,
113 RONCESVALLES AVE., TORONTO (High Park rajonā), LE 4-2515
Piedāvājam visāda veida pārtikas preces un delikateses.
Dabūjami arī dažāda veida juvelieru ROTAS LIETU izstrādājumi.
KLĀJAM GALDUS visāda veida viesībām, katram dalībnieku skaitam, ar labu dekorējumu.
Galdu klāšanu lūdzu pieteikt pa tālr. RO 7-6044.
ARNOLDS APŠIŅŠ.
THE SPRI MARKETERIA

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
Mildas Flower Shop
1597 Bloor St., W., tālr. LE 6-2424, Toronto 9.
GRIEZTI ZIEDI, ZIEDOSAS PUĶES PODOS, KAKTUSI PALMAS u. c.
Gatavojam visāda veida puķu sakārtojumus kāzu, bēru un visos citos gadījumos.
★ Pasūtinājumus pieģādājam mājās pilsētas robežās. ★

MONOGRAFIJU
KĀRLIS ZARIŅŠ DZĪVĒ UN DARBĀ
IZDOD RŪJAS APGĀDS LONDONĀ
Oktobra mēnesī iznāks pazīstamā kritiķa un biografa ARTURA BĒRZIŅA monumentālais darbs
Kārlis Zariņš dzīvē un darbā
ARTURS BĒRZIŅŠ izmanto ilgus gadus krātos, plašos materiālus, bagātīgo paša pieredzi un savu veiklo spalvu. Skaistā latviešu valodā, dzīvā un saistošā stāstījumā autors lietpratīgi apraksta ne tikai mūsu ievērojamā valstsvīra un diplomāta dzīves gājumu, bet arī svarīgākos politiskos un sabiedriskos notikumus latvju tautas dzīvē pēdējā gadu simtenī — interesantakajā laikmetā mūsu vēsturē.
Grāmatā profesora V. TONES gleznots sūtņa portrets krāsās (viens no mākslinieka pēdējiem darbiem); monografijai 20 nodaļu, 361 lapp. (ar 50 illustrācijām un atsevišķām krīta lapām). Pēdējā nodaļā **„Valstsvīram un draugam"** deviņu latviešiem labi pazīstamu sabiedrisku darbinieku veltījuma raksti. OJĀRA JĒGENA vāks, sējuma mets un iekārtojums. Visi grāmatas eksemplāri iesieti.
Šī būs viena no vērtīgākām un interesantākām trimdā izdotām latviešu grāmatām, tāpēc izdevēji cer, ka tā atradīs ceļu uz katru latvieša māju brīvajā pasaulē. Lai atvieglotu grāmatas iegūšanu, atklāta iepriekšēja parakstīšanās par pazeminātu cenu.
Grāmatas cena Kanadā būs $5,-. Tiem, kas pieteiksies līdz 15. oktobrim, cena pazeminâta uz $4.-.
Pieteikšanās kopā ar naudu piesūtāma tieši izdevniecībai:
RŪJA, 30 CLARENCE ROAD, LONDON, N. 22, ENGLAND,
vai Kanadā:
DV GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.
Apgāds „R Ū J A".

PRIEKA DRUSCIŅA
Grāmatas autore pazīstamā īgauņu rakstniece
MAGDA PIHLA
Grāmatu ilustrējuši Dainis Miezājs un Alfrēds Brūveris
Prieka Druscina (Roomuraasuke) 4 — 9 gadus veca meitene, gaŗām bizēm, stāsta lasītājiem par saviem piedzīvojumiem pilsētā un uz laukiem ,skolā un mājā ,darbdienā un lielajos Dziesmu svētkos. Autore uzmanīgi ieturējusi šo stilu, nekur neiespiežas pieauguša gudrība meitenes bērniški — naīvajā perspektīvā.
Mēs varam sekot ar prieku, kā meitene skaidri īsti no lēmumus un ieņem stāvokli, kur parasti pieaugušais apdomājas. Druscina iepriecē lasītājus ar savu gaišo, skaidro seju un tā ir ģeniāla humora pazīme. Autore simpatizē tēliem ar visu sirdi, blakus komiskiem atgadījumiem mēs sastopam daudz ģeniālas bērna poezijas, viņas fantazijas rotaļu Ozola lapotnes istabā. Beigu stāstā parādītas nacionālas jūtas, kas ir tuvas bērna sirdij un dvēselei.
Šī grāmata ir glīti iesieta — lieliska dāvana bērniem
Cena 2.00 dol.
Dabūjama
DV GRĀMATNĪCĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

ŅUJORKA

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

Svētdien, 27. septembrī, pl. 3 p.p. **Betlemes** baznīcā Latvijas augstskolas 40 gadu atceres dievkalpojums, māc. R. Zariņš;

pl. 6 vak. **Bronksas** Sv. Toma baznīcā dievkalpojums ar dievgaldu, māc. A. Ozols.

Svētdien, 4. oktobrī, Pļaujas svētki ar dievgaldu 3 baznīcās: pl. 2 dienā Port Vašingtonā, Mūsu Pestītāja baznīcā, māc. O. Gulbis; pl. 3 p.p. Betlemes baznīcā, māc. R. Zariņš, pēc tam dāmu komitejas rīkots draudzes vakars ar mūzikālu programmu; pl. 4,30 p.p. Beišorā, Sv. Lūka baznīcā, māc. O. Gulbis. Bez tam pl. 4 Bronksas Sv. Toma bcā bērniem, māc. A. Ozols, pēc tam mazāko nometnieku tikšanās.

Pļaujas svētki Bronksā, Frīportā un Džamaikā svētdien, 11. oktobrī.

Iesvētīto jauniešu gadskārtējais salidojums svētdien, 11. oktobrī ar dievkalpojumu Betlemes baznīcā, referāts un priekšnesumi draudzes namā.

Dāmu komitejas pēcpusdienas tēja svētdien, 18. oktobrī, pl. 4 p.p. Arlingtona zālē.

CIKĀGA

Cikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudzē, 5015 W., Ferdinand Māc. A. Rautenšilds.

27. septembrī, pl. 10 bērnu dievvārdi un svētdienas skola; pl. 11 dievkalpojums ar dievgaldu.

Aurorā (Ill.) 27. septembrī, pl. 3 p.p., 420 Dawners Pl., Mūsu Pestītāja baznīcā dievkalpojums un svētdienas skola.

Māc. A. Sudars, 1030 — 30 Ave. Belwood, Ill.

Cikāgas latviešu ev. lut. Miera draudzes dievkalpojumi katra mēneša 1. un 3. svētdienā, pl. 1 dienā lietuviešu baznīcā, 2225 W. Cermak Rd.

Māc. Pāvils Kirsons, Melvudā, Ill., tel. FI 2-2420

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi mēneša 2. un 4. svētdienā, plkst. 10,30 dienā Cikāgas luterāņu semināra baznīcā, 1644 So., 11th Ave.

Cikāgas latviešu baptistu draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, plkst. 11 dienā, 5000 W. Ohio St., māc. A. Stefenbergs.

Jaunatnes sanāksmes katru svētdienu pl. 9,30 no rīta. Lūgšanu dievkalpojumi katru sestdienas vakaru, pl. 7,30.

Māc. J. Turks, Kalamazū, 903 Hazard Ave., tel. 44619.

Lansing Kolledžas lut. baznīcā mēneša 1. svētdienā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

Elkhartā, Ind., reizi mēnesī svētdienas vakarā, **YMVA's** telpās, **120 W. Lexington Ave.**

Māc. A. Plebalgs, Kalamazū, 328 S. Rose St., tel. 4-8255.

Kalamazū Ciānas luterāņu baznīcā, 523 Pine St., mēneša 2. un 3. svētdienā, plkst. 10 no rīta.

Māc. J. Lazda, 60 Dennis Ave., S. E. Grand Rapidi.

Dievkalpojumi latviešu ev.-lut. Vienības draudzes baznīcā katru svētdienu plkst. 1 p. p.

Kalamazū sv. Jāņa ev. - lut. draudzei mēneša 2. un 4. svētdienā Trīsvienības baznīcā, pl. 2 dienā, bērniem pl. 1,15.

DZĪVOKĻI

Dzīvoku latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi katru svētdienu, pl. 2.00 dienā **Faith ev. - lut. baznīcā, 1000 S. Layton Bulv. Māc. J. Meisters.** Svētdienas skola dievkalpojuma laikā, baznīcas sabiedriskajās telpās. **Ave. — notiek katru svētdienu, plkst. 3 p. p.**

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis, 66 Gordon Ave., Port Arthur, Ont., tel.: 4-0302.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

Svētdien, 27. septembrī, plkst. 11.00 no rīta dievkalpojums.

Svētdien, 4. oktobrī, pl. 3 p.p. Pļaujas svētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma draudzes vakars ar māc. A. Copa referātu, Veras Leinvēberes - Langenfeldas klavieru mūziku un tējas galdu.

Svētdien, 11. oktobrī, pl. 11,00 svētdienas skolas atklāšanas dievkalpojums.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto. Ont., tel. LE 6-2510.

27. septembrī, plkst. 2 p.p. dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā.

4. oktobrī, plkst. 2 p.p. dievkalpojums un Svētdienas skola Sv Trīsvienības baznīcā.

11. oktobrī, plkst. 2 p.p. Pļaujas svētku dievkalpojums un Sv. skola Sv. Jāņa baznīcā.

18. oktobrī, plkst. 2 p.p. dievkalpojums un Svētdienas skola Sv, Trīsvienības baznīcā. Pēc- dievkalpojuma Dāmu komitejas pilnsapulce.

25. oktobrī,plkst 2 p.p. dievkalpojums un Svētdienas skola Sv. Jāņa baznīcā.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

27. septembrī, plkst. 2,30 p. p., Pļaujas svētku dievkalpojums. Dziedās Austra Holcmane.

Pēc dievkalpojuma, pl. 3,30 draudzes vakars baznīcas zālē.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E. 38th St., Hamilton, Ont. Tel. Fulton 3-1182.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā, 18 Victoria Ave., S., tel. CE 2-2385.

Svētdien, 27. septembrī, plkst. 5,30 vakarā garīgs koncerts ar L. Gleškes (soprāns), I. Gleškes (vijole) un A. Silkovskas (ērģeļu pavadījumi) piedalīšanos. Pie ieejas lūgts ziedot, sākot no 50g.

Ceturtdien, 1. oktobrī, plkst. 7,00 vakarā, draudzes bībeles stunda baznīcas blakus telpās.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

VINIPEGĀ

Māc. Fr. Ruperts, 729 Jessie Ave., Winnipeg 9, Manitoba. Tel 2-5512. Vinipegas latviešu ev. - lut. sv. Krusta draudzē, Sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu stūrī.

OTAVĀ

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa 1 Ontario. Tel.: RE 3-3906

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

Danforth-Broadview raj.
IZĪRĒJAMA
istaba un virtuve. Virtuvē izlietne, silts un auksts ūdens. Uz vēlēšanos garāža.
Zvanīt HO 5-6505, Toronto.

Beech rajonā
IZĪRĒJAMA
mēbelēta istaba vieniniekam vai vieniniecei ar virtuves un ledusskapja lietošanu. Zvanīt pēc pl. 6 vakarā. OX 8-4297, Toronto.

Sunnyside rajonā
IZĪRĒJAMA
nemēbelēta istaba un virtuve otrā stāvā vienai vai divām personām.
Tel.: LE 4-1659, Toronto.

Māc. Ed. Ķerģis, 153 Bancroft Dr., Sudbury, Ont. Tel. OS 3-3284.

Sadzērijā svētdien, 27. septembrī, plkst. 13, Sv. Jāņa baznīcā (232 Pine St.), dievkalpojums

Timminsā svētdien, 4. oktobrī, plkst. 13, Sv. Jāņa ETAINN rī, plkst. 15, lut. baznīcā (Spruce St.), dievkalpojums.

MONTREĀLA

Māc. V. Sēters, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkalpojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

4. oktobrī, plkst. 11 no rīta, Pļaujas svētku dievkalpojums draudzes lauku īpašumā Tērvetē.

Māc. Arturs Voitkus, 3438 Rosedale Ave. Tel. HU 9-3224. Dievkalpojumi Redeemer baznīcā.

Svētdien, 27. septembrī, plkst. 1,30, dievkalpojums. Sprediķis: Jautājumi un atbildes.

Trešdien, 30. septembrī, plkst. 8,00 vakarā, Bībeles stunda draudzes namā.

ST. KATARĪNĒS

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Cahtarines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē 27. septembrī, pl. 1,30 p. p., dievkalpojums ar jaunievēlētās draudzes pārvaldes ievešanu amatā. Dziesmu lapiņas.

Niagarā (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzē 4. oktobrī, pl. 2 p.p. Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu, angļikāņu Sv. Jāņa baznīcā ,580 Portage Rd.

Sv. Katarinas ev.-lut. draudzes Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu — 18. okt., pl. 3.30 p.p., Kristus lut. baznīcā. Dziesmu lapiņas.

LONDONĀ, ONT.

Londonas ev.-lut. latviešu draudzes pārvaldē 13. septembrī **ievēlēti:**

Heinrichs Rapa — dr. priekšnieks, Roberts Epners — pr-ka vientnieks, Osvalds Rezebergs — kasieris, Ansis Grīns — sekretārs, Ralfs Alksnis — valdes lov.

Revizijas komisijā: Teodors Zandersons, Valdis Stengels un Vladislavs Lukševics.

EDMONTONĀ

Māc. Elmārs Caune (10990 - 125 St. Tālr.: HU 8-1693, Edmonton, Alta).

Iesvētīšanas dievkalpojums ar dievgaldu un kristībām Edmontonas latviešu sv. Jāņa draudzē, 10759 - 96 ielā, svētdien, 27. septembrī, plkst. 12.45. Piedalās māc. Oskars Kleinbergs no Losandželosas. Mūzikāli priekšnesumi, dziesmu lapiņas.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Latviešu misijas kārtējie dievkalpojumi Toronto notiek sestdienās plkst. 8 vak., 14 Parkroad misijas namā (Bloor pazemes pieturas tuvumā). Svētdienu rītos no pl. 10,30—11,00 zarīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu, viļņu garums 1359 Ošavas raidītājs. Tel. AM 1-4218

B & A PHARMACY
478 PARLIAMENT ST., TORONTO, WA 1-0432
Mūsu uzticamie latviešu klienti mums ir labākā reklāma.
PIEDAVAJAM LAIPNĀKO UN ĀTRĀKO APKALPOSANU
MEDIKAMENTI uz LATVIJU no MŪSU VEIKALA. ĀTRA PIEGĀDE
Jūsu tuviniekiem un draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs aizkara. VISI SŪTIJUMI APDROSINĀTI.
Jūs varat uzticēties: 13.000 saiņu Latviju sasnieguši 10-12 dienās.
INFORMĀCIJAI ZVANIET WA 1-0432
vai pienāciet personīgi.

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
CREST FLORISTS
567 Mount Pleasant Rd., Toronto
Tel. HU 7-0491
ZIEDI KATRAI VAJADZĪBAI
Erna Jansons Elmāra Gulbis

DELIKATESU VEIKALS LE 4-8974 **LITTLE RIGA**
343 Roncesvalles Ave., Toronto
Bagātīgā izvēlē eiropiešu gaumē delikateses. ✪ Klājam galdus viesībām katram dalībnieku skaitam. ✪ Laikrasts — Latvija Amerikā. ✪ Krājumā: Skaņu plates, grāmatas. Pasūtinājumus pieņem arī no ārpus Toronto dzīvojošiem tautiešiem. Piegāde mājās.
VIJA KRAUJIŅA. LAIMONS LIDUMS.

APGĀDS IMANTA PIEDĀVĀ
visvairāk lasītās jaunās grāmatas:
R. Bangersk's — MANA MŪŽA ATMIŅAS II d., ies. $5.20
Nedaudz eks. krājumā arī šīs grāmatas I daļa; III d. iznāk š. g. oktobrī (lūdz pasūtināt nekavjoties).
B. Pasternaks — Dr. ŽIVAGO, latviešu valodā, nesaīsinātās izdevums. No orig nālvalodas tulkojis Pāvils Klāns, ies. $5.90
P. Dreimanis — LATVJU TAUTAS VĒSTURE, otrs izdevums, skolām un pašmācībai, ies. $3.80
LATVIJAS UZSKATAMĪBAS KARTE, 4 krāsu izdevums $1.50
LATVIEŠU KALENDĀRS 1960. gadam $0.60
Lūdzam nekavējoties pieteikt adrešu maiņas, kas ievietotas vai ievietojamas kalendārī (tāpat kā iepr. gados). Sogad esam spiesti lielo adrešu skaitu samazināt, vispirms to iestāžu vai personu, kas nebūs atsaukušies šīm mūsu aicinājumam, vai par kuŗām zemju centrālās organizācijas nebūs norādījušas ievietošanas vēlamību.
Grāmatas pērkamas visās latviešu grāmatnīcās vai pasūtināmas tieši apgādā
IMANTA
Postbox 292, Copenhagen V. Denmark

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada
Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ
līdz ..... uz ..... mēnešiem ar šādu adresi:
Mr., Mrs., Miss .....
Adrese: .....
Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....
..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai
(Nevajadzīgo svītrot)
Paraksts .....
Abonēšanas maksa: $1.50 par 1 mēn., $4.50 par 3 mēn., $8.50 par 6 mēn., $16.00 par gadu.
Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St. Toronto, Ont., Canada, vai ar galveno pārstāvi ASV — A. Lāci, 101 Brightwater Court, Brooklyn 35, N.Y., U.S.A.

E. KRASTIŅŠ,
TEL. MĀJĀS RO 9-9993.
E. RUDZĪTIS,
RO 6-2069.

H. JANSSEN

Real Estate REALTOR

173 Danforth Ave., Toronto. HO 1-0827

MEMBER OF THE TORONTO REAL ESTATE BOARD, ONTARIO AND CANADIAN REAL ESTATE ASSOCIATION

MĒS RUNĀJAM LATVISKI

HO 1-0827 Mājās BA 5-1975

ĪPAŠUMI TORONTO, MĀJAS, VEIKALI VISOS PILSĒTAS RAJONOS UN LAUKU APKĀRTNĒ.

N.H.A. Izpārdošana Golden Mile rajonā. $600,- iemaksa — vienīgais, kas jums vajadzīgs, lai iepirktu šos labos 6 istabu dubultķieģeļu „Range - style" bungalovus. Liels zemes gabals. Ievākšanās nekavējoši.

DANFORTH - CHESTER: — $1.500,- iemaksa skaistai 6 istabu mājai labā stāvoklī. Eļļas apkure, garāža.

BAYVIEW - DAVISVILLE: — $18.500,- pilna cena labai 6 istabu ķieģeļu atsevišķai mājai. Silta ūdens - eļļas apkure. Skaisti dekorēta. Garāža. 2. stāvs izīrēts par $35,- nedēļā.

MUMS IR IESPĒJA MĀJU PIRCĒJIEM SAGĀDĀT NAUDU IEMAKSĀM BEZ PROCENTIEM.

ARMANDS KRŪMKOKS

Pieņem studentus rudens semestrim

KLAVIEŖU STUNDAS

- Konservātorijas kurss
- Praktiskās spēles kurss (mūzika savam priekam)
- Modernā - populārā mūzika
- Pieaugušo kurss

AKORDEONA STUNDAS

- Iesācēju kurss (aizdod par brīvu uz 8 nedēļām akordeonu)
- Vispārējs kurss
- Modernā - populārā mūzika

58 BOWOOD AVE., (Yonge & Lawrence), TORONTO. INFORMĀCIJA: HU 1-5577.

Apspiesto tautu protesta demonstrācija Bostonā

19. septembra demonstrācija, varētu teikt, risinājās zem kardināļa Kušinga zīmes. Pēdējais Bostonas pretkomūnisma cīnītājiem kļuvis par paraugu un mudinātāju. Ko nozīmē kardināļa nesavtīgā cīņa ar reliģijas bendēm, lieciņa kaut tas, ka viņam dienā pienāk tūkstošiem vēstuļu no „lieliem miera mīlētājiem" un Chruščeva apkampienos iekritušiem amerikāņiem — draudu un ķengu vēstules. Augsto katoļu baznīcas ganu nevar tik vienkārši nolikvidēt kā Mekkartiju vai izbalsot kā Kerstenu. Tā ir laime, ka radies tāds cinītājs, kuŗam baiļu ārprāta pārņemtie mietpilsoņi netiek klāt, jo no draudu vēstulēm viņš nebaidās. Katoļu baznīca ciņas lāpu nes augstu — ar sātanu nav kompromisa. Te nav „Klīvlendas težu", miņāšanās uz vietas un noliegumu baznīcā pieminēt komūnismu ar ļaunu.

Šis gars arī Bostonas demonstrācijai bija izvilinājis pāri par 250 lietuviešu (kuŗi līdz šim nekad tādā skaitā nebija prezentējušies). Latviešu bija pie 150 (no 4.000!), maz jaunatnes, ļoti maz no 20 — 35 gadu veco. Vēl piedalījās poļi, ukraiņi, krievi, igauņi, ungāri, čechi un rumāņi. Kopskaits nepārsniedza tūkstoti. Bostonas „Common" parkā piebiedrojās arī pāris simts amerikāņu: Tur Bostonas apspiesto tautu komitejas priekšsēdis V. Lambergs vadīja sēru brīdi ar nāciju pārstāvju uzrunām. Ierobežotā laika dēļ, no pārējiem tika pie vārda ungāru, poļu un ukraiņu pārstāvji, bet latvieši prezentējās ar 3 runātājiem, kas nekādi gaŗ ar takta apsvērumiem nebija savienojams, jo nebija pat lielās lietuvēnu grupas pārstāvja.

Sanāksme pieņēma protesta rezolūciju, nosūtīšanai ASV prezidentam. Māc. N. Ozols nolika vainagu pie Dž. Vašingtona piemineklja, lai pēc tam gājiens dotos pa Bostonas centra galveno ielu uz kardināļa Kušinga katedrāli.

Nāciju karogi sērās un pretkomūnisma saukļi ievadīja katru nacionālo grupu. Lietviešiem bija arī orķestris, „mēdžoretes", jaunatnes grupa un baznīcas karogs. Katedrālē gaidīja ap 600 amerikāņu dievlūdzēju, lai gan tur ir pāri par 4.000 vietu. Kardinālis Kušings pēc garīgās ceremonijas teica nesaudzīgu cīņas runu pret komūnistisko imperiālismu un aicināja nepadoties komūnistu kolosālai propagandai un draudu jūrai. „Dievs nepalīdz tiem, kas pret jaunumu necīnās paši," bija kardināļa vārdi.

Būtu arī pēdējais laiks mainīt taktiku — nav nozīmes tikai saukt atbrīvot apspiestās tautas (kas tad tagad to darītu-), bet aizrādīt — kas draud pašiem amerikāņiem ar ceļa līdzināšanu uz savas nācijas bojā eju.

K.

DĀVID, KUR TAVA LINGA?

Mazais, kur tava taisnība šajā pasaules telpā? Lielais nogrūž no ceļa, varenais samin, un gudrais smejas, mazais, par tavu taisnību . . . Mazais, kad tava sirds asiņo asarās, nedzird tevi neviens. Pāri tev un tēvu trūdiem, kaŗa rati, laupītāju pūļi skrien. Slepkavo kā šūpuļos, tā mātes saliktās rokās.

Mazais, kad tava sirds asiņo asarās, nedzird neviens — šis laikmets, šis gadu simtenis — ir verdzības kults un slepkavu laiks. Galvas vairs nav galvas, tās skalda kā malku. Bērns vairs nav bērns, kuŗu sargāt ceļas sieva un kaŗavīrs. Šis laikmets, šis gadu simtenis ir kauns cilvēces vaigā. Slepkavam vep durvis, slepkavam tostus dzer, greznākās pilis un dārzos. Stenderes klanās un ziedi dej.

Balti nomazgāts kuģelis, mieru no mēneša nesīs, bērnus debesīs cels.

Slepkavam durvis vep, slepkavam tostus dzer!

Dievs, lai nāk pastarā tiesa!

Liec, lai sadreb šī grēku miesa, kuŗai sirds tik pie spēkrata sūta. Paēdis vēderu un saļdz, līpīgs miegs. Kurlas ausis pret vaidiem, bet dzirdīgas tirgum.

Dievs, lai nāk pastarā tiesa!

Dāvid, mazais, ņem lingu — sātanu debesis kāpj! . . Kareivi, cinītājs klusais, trīs tev katra dzīsla miesā, gadu simtiem cauri skrejot.

Smagākais kauna krusts, tavai taisnībai celts. Tirgus vara, un vergi . . . Brīvais pat važas sev lūdzas —

Latvju kareivji, jūs, dzīvie, krītušie, savus kapus veriet, cērtiet, cērtiet jūs brīvie, kautie, zemeņs garozu, kuŗa jūs sedz!

Dzeniet vējus, pūšiet vētras, noslaukiet šo kauna traipu pasaulei no vaiga! Latvju kaŗaviri, jūsu nemirstīgā slava ciņas mirdz!

Bailes, bailes, trīs kā apses, bailes katrā mājā. Noglaudīt pa spalvai Kremļa vareno traucas pasaules gudrie, traucas sulaiņi, un tirgotāji mudrie.

Celies tu, Dāvid, ar savu taisnību saujā, celies ar Dievu, jo tavā vairogā ir mūsu spēks. Celies un izej uz taisnības ceļa!

Ciņā ir skaistums — ciņā ir spēks, mirt nebūs grēks!

Dzīvība vainagos tevi.

Meta Skrastiņa.

ŠRAINA CIRKUS

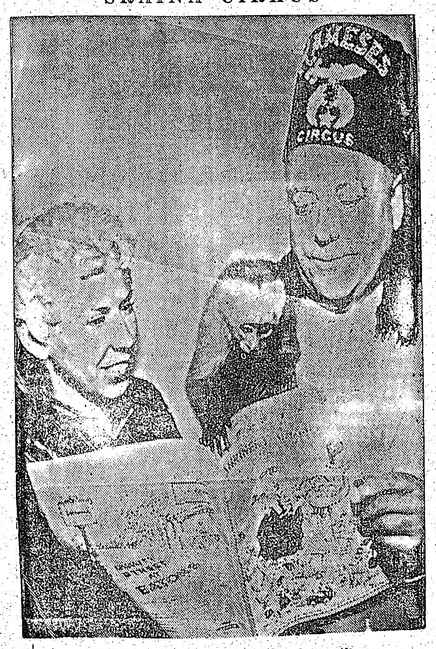

Pasaules lielākā profesionālā cirkus izrādes notiks Toronto, Maple Leaf Garden telpās, no 28. septembŗa līdz 3. oktobrim, ar divām izrādēm katru dienu. Izrādes rīko, lai gūtu līdzekļus sakropļoto bērnu atbalstīšanai. Attēlā R. A. Persy, cirkus direktors, apspriežas par programmu ar izrāžu vad. T. Wilson.

Kas notiek Rietumu piekrastē?

Pēdējā ALA's sporta biroja sēdē ziņoja, ka demisionējusi visa Rietumu piekrastes latviešu sporta pārvalde. Iemesls — pārāk asa kritika no preses un augstākiem sporta vaditājiem.

Šāda kritika pēdējā laikā ir abpusēji ass asmenis. Nepazīstot vietējos apstākļus, atļaujoties nekorektības — šāds kriticisms it viegli iznīcinās retās sporta darbinieku rindas. Var jau būt, ka ar Gunāra Griezes ierašanos rietumos radīsies kāds jauns impulss; tāpat cerams, ka rietumi nepaliks bez sporta pārvaldes, bet katrā ziņā notikums ir nožēlojams. Nekas nav tik viegli, kā stāvēt malā un kritizēt. Izprast apstākļus, dot draudzīgu padomu un palīdzēt — ir jau daudz grūtāk. Bet ja nu visi izraudzīsies tikai viegļo ceļu?

To tiešām derētu mūsu sporta labā nopietni pārdomāt.

K.

APKĀRT ZEMES LODEI

Anglijas statistiķi konstatējuši, ka tagad Anglijā no 100 jaundzimušām meitenēm tikai 20 ir blondas. Vēl pirms kādām divām paaudzēm no 100 jaundzimušām meitenēm blondas esot bijušas 50.

Francijas sabiedriskās domas pētītāji noskaidrojuši, ka caurmēra francūžu visu vēlmju pirmajā vietā atrodas ilgas pēc īpašuma uz laukiem... Tikai tad uzskaites kārtībā seko vēlēšanās pēc auto, ledusskapja un veļas mazgājamās mašīnas. Pašās vēlmju saraksta beigās atrodas vannas istaba ar vannu.

Šveicē nesen nodibināts klubs ēdienu vārīšanas un cepšans mākslas veicināšanai, un klubā par šādiem visvairāk iestājoties precēti vīri, kas nav apmierināti ar savu laulenu ēdienu gatavošanas māku. Klubam jau radušās nodaļas 80 Šveices pilsētās un ciemos. Italijā savukārt nodibināts nelaimīgi apprecējušos vīŗ klubs. Kluba telpās šie vīri viens otram „izkrata sirdis" un mielojas pie pašu gatavotiem ēdieniem.

Rietumvācijā izrēķināts, ka pašlaik caurmēra ģimenēs 40% no ienākumiem izdod ēšanai. Vēl 1956. gadā vēderu vajadzībām ģimenes izdevušas 46,4% no ienākumiem.

Pēc smalkiem rēķiniem konstatēts, ka tagad pasaulē lieto 1796 valodas. No tām 120 runā Eiropā! Kopš cilvēces pirmsākumiem esot jau izmirušas 3964 valodas. Visātrākie runātāji pasaulē caurmērā esot francūži, kuŗi izrunājot 350 zilbes minūtē. Viņiem seko japāņi ar 310 zilbēm. Vāciešī izrunājot caurmērā 250, un angļi 220 zilbes minūtē. Polinēzijas iedzimtie minūtē izrunājot tikai 50 zilbes.

PAR IZGUROJUMIEM UN IZGUDROTĀJIEM

„THE SOURCES of INVENTION" by J. Jewkes, D. Sawers and R. Stillerman, Macmillan and Co. izdevums, 428 l. p., Cena — $6,25.

Šī grāmata ir zinātnisks pētījums par rūpniecības tehniskiem jauninājumiem, to cēloņiem un sekām. Lai gan rūpniecības jauninājumi ir viens — ja ne galvenais — progresa cēlonis, tomēr šo jautājumu pētnieki šī gadu simteņa pirmajā pusē visai maz sistēmatiski pētījuši. Autori ir apskatjuši svarīgākos 19. un 20. gadsimteņu izgudrojumus, lai uzzinātu, par cik apstākļi, kuŗos radušies tagadējie izgudrojumi, atšķiŗas no agrākajiem apstākļiem.

Savāktie pierādījumi met spilgtu gaismu uz daudziem jautājumiem, par kuŗiem mēdz strīdēties mūsu dienās. Vai ir pamats domāt, ka nākotnē izgudrojumi galvenokārt plūdīs no lielajām pētniecības iestādēm, kur strādā „zinātnieku komandas" un jaunumu meklēšanu vada no augšas? Kādus sniegumus ir devušas lielo korporāciju laboratorijas? Cik tālu var aizstāvēt rūpniecības monopola stāvokli, pamatojoties uz to, ka cenu sacensības apspiešana visaktīvāk ierosina tehnisko progresu? Vai ir patiess apgalvojums, ka jau tagad sabiedrība var aptuveni paredzēt, kāda veida jauninājumi radīsies, padarot iespējamu tehniskā progresa kontroli saimnieciskās un sociālās stabilitātes interesēs? Tie visi ir jautājumi, kas liecina par autoru īpatnējo peeju pētāmam jautājumu kompleksam.

Grāmatas atrā daļa ir veltīta konkrētu izgudrojumu vēsturiskajam apskatam.

Atcērēsimies, ka arī pēc mūsu dzimtenes paklaušanas komūnismam kā sēnes pēc ražena lietus radās dažādi pseudo-novātori, kas mazāk kaut ko jaunu atraduši, nekā raudzija izpatikt jaunajai varai un izkalpoties ar savu oportūnismu. Šāda veida „novatorus", protams, grāmata neapskata, kaut gan tādu arī šai kontinentā netrūkst. Pētījums no viena gala līdz otram veltīts īstai pētniecībai un pētniekiem, sniedzot daudz ko jaunu, kas līdz šim nebija vēl cilāts. **Budzis.**

SESTAIS VILNIS

PA SLEPENO AĢENTU NOSLĒPUMAINAJĀM UN BĪSTAMAJĀM GAITĀM

XIII

„PĒCPUSDIENAS TĒJA"

Sarkanarmijas Ceturtā biroja sevišķu uzdevumu virsnieks kapteinis Vilis Krūmiņš Rigā ieradās 1931. gada 14. maijā. Kapteinim no guļamvagona izkāpjot, no nelielā atbraucēju sagaidītāju pulciņa atdalījās gaišmataina sieviete.

„Sirsnīgi sveicināti Rigā! Šos ziedus nododu jums mūsu sūtniecības kollektīva vārdā. Nu, stāstiet, kā izskatās Maskavā! Biedri Jemeljanov, nerādiet tik drūmu seju. Jūs apmetīsities sūtniecībā un esam jums sagatavojuši jauku istabu."

Sarkano rožu puķki vienā rokā un apbružāto čemodānu otrā, jaunais Tassa pārstāvis Rigā, pārsteigumā bija apstājies perona vidū.

„Mans vārds ir Helena Žukovska," meiča smiedamās cieši lūkojās kapteiņa Viļa Krūmiņa acis. "Es esmu mūsu preses atašeja sekretāre. Lūk, še," viņa atkāpās soli atpakaļ, lai ļautu Krūmiņam sarokoties ar nupat pienākušiem diviem vīriešiem, „ir mūsu sūtniecības sekretārs biedrs Baidakovs un militārā atašeja vietnieks majors Durānovs."

„Mīļie cilvēki, par daudz gōda! Es tiešām nezinu kā lai jums pateicos par šo sirsnīgo sagaidīšanu!"

Par Durānovu dēvētais bija pārņēmis savā ricībā Krūmiņa ceļa somu, un sūtniecības trijotne jau devās uz stacijas izeju, kur piebrauktais sūtniecības melnais limuzīns driz vien pazuda Raiņa bulvāŗa virzienā.

Padomju sūtniecības ēka ar nelielo dārzu un paaugsto mūŗa žogu, kas to ieslēdza, daudz neatšķīrās no pārējām Rigas patriciešu mājām, kuŗas gadu simteņu mijā Rigā bija cēlis architekts Pēkšēns. Un tomēr katrai celtnei bija sava īpatnēja seja. Aiz palielā balkona varēja redzēt, ka ēkas vidū, smagajiem aizkariem cauri, spīdēja gaisma.

„Atstājot sūtniecību, jums šajā grāmatā ir vienmēr jāatzīmē, cikos un uz kurieni esat aizgājis un arī cikos esat atgriezies," sūtniecības priekšnamā majors Durānovs Krūmiņam nodeva pabiezu melnu kladi. „Rutīna, ziniet."

„Un tagad atpūšaties labi. Te ir jūsu istaba. Te vanna. Rediet, sūtnis ir pat parūpējies jums augšā uzsūtīt vakariņas," Durānovs bija jau atstājis Krūmiņu jaunajā mītnē vienu.

„Sie velni, mūsu diplomāti, dzīvo kā tīrie buržuji," Krūmiņš, atlaidies lielajā gultā, sāka pārdomāt savas gaitas Rigā.

Iss klauvējiens un tūliņ atdarītās durvis lika Krūmiņam satrūkties. Istabā bija ienācis sekretārs Baidakovs:

„Nekas, biedri kapteini. Nelieciet augšā. Neaizmirstiet, ka jūs tagad neesat vairs virsnieks. Jūsu vārds tagad taču ir Jevģenijs Jemeljanovs, un man gribot negribot vēl šovakar ir jāpārrunā dažas detaļas par jūsu uzdevumiem Rigā. Vispirms par visu, kas notiek šeit Rigā, jūs būsit atbildīgs tikai man. Ne sūtnim, ne arī Ceturtā biroja Direktoram jums vairs nekas nav jāziņo. Arī Ceturtā biroja uzdevums noskaidrot „Hecht un Paterson" lietu, ir atsaukts. Še ir slepenā politbiroja pavēle."

„Bet . . ." Krūmiņš mēģināja iebilst.

„Nekādu „bet", biedri Jemeljanov! Še, manās rokās ir pavēle reālizēt akciju, kas visos ziņojumos būs pazīstama ar segvārdu „Pēcpusdienas tēja". Tā kā šī pavēle nāk no pašas Centrālkomitejas ārlietu sektora un to akceptējis biedrs Staļins, tad jūs paši varat iedomāties, ka uzdevumi, kas jums te Rigā būs jāveic, nebūs nekāda bērnu spēle. Es esmu iepazinies ar jūsu personalakti un tādēļ arī nemaz nebrīnos, ka tieši jums partija ir dāvājusi tik daudz uzticības un goda," Baidakovs bija atsēdies lidzās Krūmiņam uz gultas malas. „Vēl paies pāris nedēļas, iekāms būsim jūs ieveduši jūsu jaunajā amatā. Nākošā nedēļā apmeklēsim latviešu ārlietu ministriju. Sūtniecībā būs mazs vakars kopā ar latviešu žurnālistiem, un rutīna, tā sakot nepieciešama jūsu sejas nogrimēšanai tālākiem uzdevumiem. Maskavā Centra direktors jums norādījis, ka 20. maija vakarā jums operā būs jāsatiekas ar profesoru Arvēdu Kausiņu. Šo uzdevumu jūs izpildīsit, jo tik tālu arī Centrs un Centra direktors vēl bija informēti par jūsu uzdevumiem šeit Rigā. Varbūt, ka Direktors jums pat ir mēģinājis izskaidrot jūsu misijas jēgu."

„Jā, pa daļai . . ." Krūmiņš uzmanīgi klausījās otrā sūtniecības sekretāra Baidakova runā.

„Tātad jums būs jāizrauga cilvēki, kas īstā brīdī būs mums vajadzīgi un ļoti noderīgi. Patiesību sakot — ne jums, bet man ar jūsu palīdzību būs jāizrauga šie cilvēki . . . Es nebrīnos, ka pulkvedis Bērziņš jūs diezgan pareizi informējis. Šādas lietas taču agrāk bija viņa kompetencē. Bet tagad partija ir izšķīrusies šādas akcijas iznemt no Centra darbības loka, lai atbrīvotu Centru un tā operātīvos aģentus citiem, armijai un izlūkošanai tuvāk stāvošiem uzdevumiem. Un tā nu mēs sāksim ar profesoru Arvēdu Kausiņu. Te ir viņa personālieta. Izlasiet, iestudējiet rūpīgi. Es nešaubos, ka jūs viegli atradīsit īsto pavedienu, kā lietai ķerties klāt."

„Tātad esmu Čekas ārlietu departamenta aģents," — Krūmiņš šo sev tik nepatīkamo konstatējumu paturēja pie sevis. „Biedri Baidakov, strādāsim kopīgi. Es saprotu, ka jūs, biedri Baidakov, esat vienīgais, no kā es saņemšu direktīvas un kam es ziņošu."

„Pilnīgi pareizi," Baidakovs likās apmierināts. „Pilnīgi pareizi. Tagad es pilnīgi saprotu, kādēļ Maskava sūtījusi šim uzdevumam tieši jūs. Man tiešām būs liels prieks ar jums sadarboties, biedri Jemeljanov. Paškirstiet profesora lietu un padomājiet, kā mēs šo „Pēcpusdienas tēju" varēsim ātri un labi nobeigt. Ar labu nakti."

Ieslēdzis mazo naktš spuldzi, Vilis Krūmiņš sāka uzmanīgi lasīt profesora arvēda Kausiņa akti:

„Dzimis 1895. gada 6. jūlijā Jelgavā, galdnieka ģimenē. Jau skolas gados izrādījis lielu pieķeršanos krievu klasiķiem. Mēģinājis tulkot Tolstoju, Puškinu . . . Studējis Tērbatā, tad pārnācis uz Rigas politechnikumu. Nekad nav aizmirsis 1905. revolūciju, cara soda ekspedīcija notiesājusi tēva brāli un vecāko māsu. Ieguvis zinātnisko gradu ķīmijā un ogronomijā. Tad pēkšņi pazudis no atklātības. Ir nopietns pamats pieņemt, ka 1920. gadā iejaukts kādā homoseksuāļu lietā. Notikums kaut kā palicis noklusēts. Tikai 1925. gadā profesors sācis darboties par asistentu pie lauksaimniecības fakultātes. Liels riskētājs. Veltīgi mēģinājis tikt pie naudas, lai varētu pierādīt savas zinātniskās teorijas, uz kuŗām pat tuvākie kollēgas skatījušies skeptiski. Izmēģinājis roku arī publicistikā, un 1926. gadā viņa oriģinālās saimnieciskās idejas ieinteresējušas Rigas miljonāru Ābramu Antonsonu. Tajā pašā gadā profesors Kausiņš saistīts par īpašu uzdevumu redaktoru un padomdevēju Antonsona izdotajā laikrakstā. Visi viņa spalvai piederošie raksti publicēti ar dažādiem pseudonimiem. Pastāv noteiktas aizdomas, ka, 1928. gadā apcietinot vingrošanas skolotāju homoseksualistu Baumani, policijai rokās bijuši noteikti pierādījumi, ka Baumaņa tuvāko draugu pulkā bijis arī prof. Kausiņš . . ."

„Baidakovam ir gan bijis labs deguns, lai visas šīs šmuces saostu," Vilis Krūmiņš, izlaidis vairākas aprakstītas lapas nelasītas, brīdi pakavējās pie lietai pievienotā saraksta: prof. Arvēda Kausiņa tuvākie draugi — Pēteris Blaus, Jūlijs Lācis, Vilis Lācis, pulkvedis Dambis, . . ." Nē, nebija nozīmes sākt lietu no otra gala.

„Tātad 20. maija vakarā, 5. ložā Operas namā man pirmoreiz būs jāsatiekas ar šo dīvaino profesoru. Nav brīnums, kādēļ Baidakovs ir izraudzījis tieši viņu par „Pēcpusdienastējas" pirmo viesi," bijušais Ceturtā biroja sevišķu uzdevumu virsnieks kapteinis Vilis Krūmiņš jau laidās miegā. Tālais ceļš bija viņu nogurdinājis.

★

Mazais noplukušais virelis, kas smēķēdams bija jau divas stundas no ielas pretējās puses vērojis sūtniecības otrā stāva logus, ar patiku vēroja izdziestam gaismu sūtniecības ziemeļu spārna vientuļajā logā. Zigliem soļiem viņš devās Esplanādes virzienā.

„Ernest, vienu tatārmaiziti ar sīpoliem un lielo stangu!" viņš apbrīnojami ātri bija atradis ceļu uz „Esplanādes restorānu". „Vai zini, šogad ir nejauki auksts maijs," viņš uzmeta uz letes spožu divlatnieku. „Tā nu tas vecis ir ieradies Rigā. Redzēs, cik naktis man vēl būs jāaldē kauli šī nēliešu dēļ, aukstā šnabja glāzi tukšodams, viņš filozofēja. Iestiprinājies, viņš naski sāka soļot Daugavmalas virzienā un, nonācis pie Pils laukuma, pagriezās Pēterpils viesnīcas virzienā.

Turpinājumā: JEMEĻJANOVS SĀK RĪKOTIES

Tālivalda Dangava

NOVELI

PREZIDENTA IECELŠANA

sāksim iespiest mūsu laikraksta nākošajā n-rā.

SVEICAM

Valteru un Lidiju Ivānus ar viņu jaunās atvasītes ierašanos.

Arī Lūciju Libieti un Kārli Briedi sveicam ar iebraukšanu laulības ostā.

DV Toronto nod.

OSKARS **PERRO** REALTORS

Lai pie labas mājas tieci . . .
Zvani Lennox piecreizpieci . . . . .

LE 5-5555

1595 BLOOR ST., W., TORONTO.

HIGH PARK - HUMBERSIDE: divu dzīvokļu atsevišķa dubultķieģeļu māja, 9 istabas, 3 modernas virtuves, 2 modernas vannas istabas ar dušām. Eļļas apkure un vēsināšanas ierīce. Privāts iebraucamais ceļš un garāža. Iemaksa tikai $4.500,-. Lai šo īpašumu apskatītu, zvaniet K. Rangam — LE 5-5555.

WINDERMERE - ANNETTE: skaista un moderna divstāvu atsevišķa labāko dubultķieģeļu māja, 8 istabas, klusā rajonā. Plats iebraucamais ceļš un garāža. Iemaksa $5.500,-. Īpašuma pārņemšana divu nedēļu laikā, jo īpašnieks jau dalēji izvācies. Zvanīt K. Rangam — LE 5-5555.

BLOOR - DURIE: atsevišķa 2 dzīvokļu dubultķieģeļu māja. Lielas telpas. 2 vannas istabas. 2 ultrā modernas virtuves. Eļļas apkure. Plats iebraucamais ceļš un garāža. Iemaksa tikai $5.000,-. Izdevīgi maksāšanas noteikumi. Tuvu satiksmei. Lai šo īpašumu pareizi novērtētu, tas jāredz. Zvanīt K. Rangam LE 5-5555.

SEKOJIET MŪSU SPECIĀLSLUDINĀJUMIEM LIELAJOS DIENAS LAIKRAKSTOS.